

Se petrec atâtea lucruri în lume

INSULA CĂINILOR

JUAN DE NOVA se află în canalul Mazambic, la aproape o sută de mii de departe de coastă. Acum 400 de ani, ea era Insula Păsărilor unde navigatorii portughezi făceau escala spre a se aproviziona cu apă, baga și fructe. Numeroase vase au naufragiat pe acele meleaguri, astfel ca pisicile și câinii găsiră pe uscat un minunat câmp de vânătoare. Apoi, în același fel, au venit câinii și de atunci insula Juan de Nova a devenit regatul câinilor. Turme imense și periculoase cutreeră insula și scormonesc ascunzișurile plajei. Se poate spune că acolo sunt reprezentate aproape toate rasele. Se zice că diferite haite trăesc fiecare pe câte o porțiune de teritoriu și vai de acel câine care îndrăznește să treacă granițele invizibile care îi despart între ei. Câinii, cu coada lungă și stufoasă ca lupii, fug la ivirea omului dar echipagiile care coboară pe uscat în căutarea apei sunt mai totdeauna atacate.

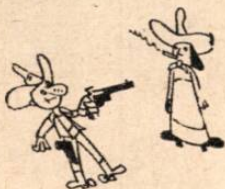
CEA MAI CRUDĂ DINTRE AMANTE

IN ce măsură poate fi dușmănită marea, vapoarele și călătorii a arătat de curând un căpitan de marină. Lângă Westport, pe coasta Pacificului, s'a găsit un mesaj introdus într-o sticlă care fusese aruncată în largul oceanului prin lăută trecută. Mesajul era scris de către căpitanul W. J. Fowler, atunci prim-ofițer de bord pe „Golden Horn”, după 18 zile de navigație furtunoasă. Iată-i cuprinsul: „Acest vapor, plecat din San-Francisco spre Yokohama și alte porturi ale Extremului Orient, are pe bord 41 de suflete, dacă dobitoicii cari se încumetă să mai înfrunte marea pot într'adevăr să aibe un suflet.

Dacă acest mesaj va fi găsit cândva de un tânăr care râvnește să îmbrățișeze cariera de marină, îl sfătuiesc să se prezinte numai decât la Comisariatul unei companii de navigație americană. După un timp surprinzător de scurt, în care el va condamna lipsa de decor a unor ofițeri de marină, se va vedea angajat ca secretar sau ceva asemănător de către unul din cei 978 vice-președinți ai companiei... Binecuvântați pe toți ceilalți cari vântură mărele și dați-le vapoare mai bune, iar în generațiile viitoare, dați armatori mai cinstiți cari să se gândească și la oropsiții cari navighează. Arunc acest mesaj, într-o sticlă, în sânul celei mai crude dintre amante: marea”. Luna trecută, când a fost găsit mesajul câțiva reporteri au plecat în căutarea căpitanului Fowler: vindea cauciucuri de automobile la San-Francisco.

PROPAGANDĂ ELECTORALĂ

CITIM într-o revistă americană. „Șeriful Ralph S. Marshall, din Ohio, nu ține discursuri electorale când e vorba să fie reale. O duce însă pe soția sa în localuri publice și, cu un revolver, stinge țigara pe care aceasta o ține în gură. În chipul acesta este reales mereu”.

CLOPOTUL EXILAT

ACUM câteva sute de ani se credea că clopotele bisericilor ar avea putere să ocrotească localitățile și poporul de boale, dezastre și moarte. Astfel, când Demetriu, fiul Țarului Teodor I al Rusiei a fost asasinat la Uglick, în 1581, clopotul de acolo fu făcut răspunzător de moartea sa. De aceea a fost osândit să primească 200 lovituri de bici, după care i s'a scos limba și a fost exilat în Siberia pentru trei sute de ani.

RĂI PLATNICII LA PUȘCĂRIE!

IN America, până mai acum vreo sută de ani, un delict dintre cele mai comune era neplata datoriilor, astfel că în fiecare an, peste 75.000 de debitori răi-platnici înfundau închisorile. Dar fapt curios este că tribunalele aplicau pedeapsa chiar dacă datoria era neînsemnată. Așa, de pildă, în 1829, într'un penitenciar din Pennsylvania, peste o sută de persoane și-au ispășit pedeapsa pentru datorii mai mici de un dolar.

DATINI DE NUNTĂ ÎN ALBANIA

IN regiunile muntoase ale Albaniei, ceremoniile tradiționale cari însoțesc o nuntă sunt lungi și destul de complicate. Prietenii mirelui, sau „krusq” după cum li se spune, sunt obligați să se ducă la locuința miresii și de-acolo s'a însoțească, împreună cu părinții ei, la casa viitorului bărbat. Tot ei aduc

și inelul nupțial pe care soția și-l pune numai decât în deget. Când alaiul sosește în fața casei soțului, se trag focuri de armă a căror durată atârna de bogăția familiilor și soția intră în noul cămin. Întâlnindu-se cu soacra, ea îi spune: „Facă Domnul ca toate necazurile tale să treacă de azi înainte asupra mea!”. După care tace și nu va mai pronunța nici o vorbă, mereu cu ochii plecați în jos, până a doua zi, seara, când nunta ia sfârșit. Nu poate vorbi nici atunci când, împreună cu soțul, ea intră în camera nupțială; privilegiul de-a deschide gura îl are numai bărbatul. După o ședere de două sau trei săptămâni în noua locuință, soția, întovărită iarăși de credincioșii „krushq”, trebuie să se întoarcă lângă părinții ei pentru o perioadă de două săptămâni și abia la capătul acestui termen va începe adevărata viață conjugală.

Allo!... secretul nostru?

Il cunoaște oricine: Intrebuințăm numai săpunul PALMOLIVE!

În compoziția fiecărui săpun Palmolive intră o cantitate considerabilă din acest prețios ulei d'olive.

Nici nu va puteți închipui cât de fragilă era pielea acestor îngerași, născuți cu 2 luni înainte de termen. Deaceia, medicii au hotărât să nu se întrebuințeze decât uleiul d'olive pentru primele îngrijiri.

Da! după aceea? Ce săpun să aleagă? Unul singur: Palmolive, fiindcă este fabricat cu ulei d'olive. Spuma lui abundentă curăță atât de bine pielea lor delicată. Este oare pielea Dv. mai sensibilă decât a lor? Desigur că nu! Deaceia, adoptați și Dv. săpunul Palmolive. Este mijlocul cel mai sigur pentru a obține un ten frumos și pe tot corpul o piele netedă și catifelată.

Imediat după nașterea lor și câțiva timp după aceea, gemenele Dionne jură îmbăiate în ulei d'olive. Când veni timpul să se întrebuințeze apă și săpun, am hotărât întrebuințarea exclusivă a săpunului Palmolive pentru îngrijirea acestor gemene celebre în toată lumea.

Dr. Allan Roy Dapt

Crema ILOAREA REGINEI
Dr. BIRO la farmacie și droguerie.

Un ten minunat
Pudra FUMÉE
Supra legeră
PENTRU SĂNĂTATEA și FRUMUȘETEĂ TENULUI Dv
LUBIN PARIS

Tratamentul cu IOD
poate fi urmat la domiciliu cu **SARE DE IOD DE BAZNA**

Iodul, precum se știe, este un remediu suveran împotriva gutei, artrismului, scrofulozei, sifilisului, reumatismului, a bolilor interne, a bolilor de nas, gât și urechi, a bolilor de piele, etc. Dar pentru un motiv sau altul, ne oricine poate utiliza stațiunile balneare respective. Și pentru ca toți cei cari suferă de aceste boli să poată obține vindecarea, medicii recomandă cura de iod la domiciliu. **SAREA DE IOD DIN BAZNA**

Această sare, extrasă prin evaporare în vid, din apele radioactive de iod și brom dela băile Bazna (Transilvania), are toate proprietățile curative ale izvoarelor de iod. Conținând pe lângă alți compoziții minerale și urme de fier, cantități însemnate de iodură de sodiu și bromură de sodiu, **SAREA DE IOD DIN BAZNA**, aduce vindecarea suferințelor fără ca aceștia să-și neglijeze indeletnicirile. Cu 1-2 kgr. de **SARE DE IOD DIN BAZNA** se poate face o excelentă baie de puțină, cu apă încălzită până la 36° Celsius. Efectul deplin se resimte după cura completă care e de 23-25 băi. **SAREA DE IOD DIN BAZNA**, recomandată de medici specialiști, se găsește de vânzare în pachete originale a 1,4 și 10 kgr. După baie este bine să fricționați părțile dureroase cu alifia antireumatică de Bazna: **RHEUMATONIN DR. OBERTH**, care accelerează vindecarea.

DE VÂNZARE LA FARMACII ȘI DROGUERII

SARE de IOD DE BAZNA

Fantastica poveste a lui Eleanor Oconell

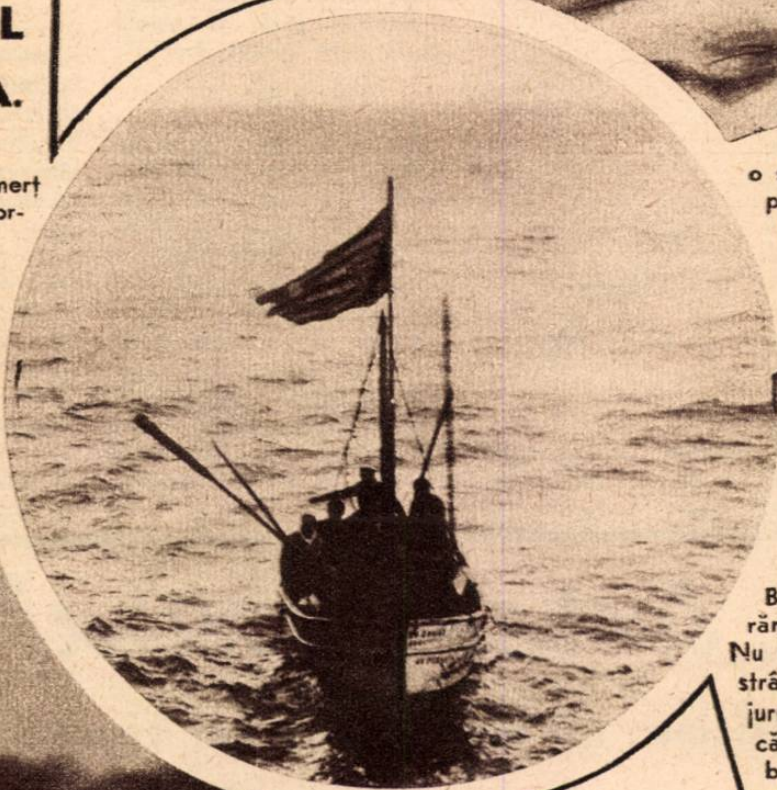
**INTR'O CLIPĂ DE DESNĂ-
DEJDE, O FEMEE SE
ARUNCĂ IN MARE.
DUPĂ ȘAPTE ORE
PETRECUTE IN SICRIUL
DE APĂ, E SALVATĂ.**

Eleanor O'Connel,
eroina mării.

Barca cu care a
fost salvată eroina.

IN ziua de 19 Noembrie 1937, vasul de comerț „Lilliam Luckenbach” părăsia portul San Francisco.

Vasul nu prea avea mare încărcătură. Dealtfel, călătoria care a fost întreprinsă, urmând să fie o combinație de transport de mărfuri și o croazieră de plăcere, fuseseră luați la bord 15 pasageri, cari au fost încartiruiți cu mare ușurință, pe vaporul spațios. Printre acești pasageri se afla și o femeie de vreo 25 de ani. Era mică de stat

Puntea de pe care
s'a aruncat în va-
luri Eleanor.

Sanatoriul unde s'a
internat pentru a
se odihni, Eleanor.

și foarte suplă. În fața ei delicată, cu un surâs îndurerat, străluciau ochi, ale căror priviri te obsedau, atunci când le vedeai o singură dată. Părul era castaniu închis și părea prea greu, pentru umerii fragili ai tinerei femei. Imbarcându-se, și-a înscris numele în registru: Eleanor Oconell, din Los Angeles. În urmă s'a descoperit că adresa este falsă. Se presupune că și numele este inventat.

Vaporul urma să se îndrepte mai întâi spre sud, dealungul coastei occidentale a Americii, să treacă prin Canalul Panama, apoi să urce din nou coasta Americii Centrale și aceea a Statelor Unite, până la New-York, unde urma să acosteze, înainte de Crăciun.

Era ziua de 5 Decembrie. Vasul se afla la circa 50 mile est de coasta insulei San Salvador. Era destul de cald. Pasagerii petreceau în voie. Beau și jucau, cât doriau. Numai Eleanor Oconell rămânea deoparte, ca dealtfel tot timpul călătoriei. Nu vorbea cu nimeni și se plimba pe punte, cu buzele strânse, cu un șal de culoare deschisă, înfășurat în jurul gâtului. Cu toate acestea, după masă, ceilalți călători au reușit s'o convingă să facă o partidă de bridge. Spre miezul nopții ea aruncă, pe neașteptate, cărțile și se ridică, întocmai ca și cum ar fi fost chemată de o obligațiune urgentă, își ceru scuze și se retrase în cabina ei.

A DISPĂRUT O CĂLĂTOARE

Toți călătorii se odihneau. Era aproape ora unu după miezul nopții, când stewardul îl trezi pe căpitanul Gilbert C. Brown. Sărmanul era alb de emoție.

— *Miss Oconell a dispărut!* — strigă el. Căpitanul se îmbracă în grabă și-l urmă, până'n cabina călătorei. Misterioasa Miss Oconell nu se mai afla aci. Intregul vapor a fost percheziționat. Nu s'a dat însă de urma tinerei femei. Ceeace a pus vârf emoției, a fost faptul că au fost descoperite, în cabină, de către căpitan, patru scrisori sigilate. Una dintre ele era adresată comandantului, două purtau adresa unor persoane, cari locuiau la Brooklyn și în fine, cea de a patra era destinată unor călători, cari se aflau la bord. Brown luă scrisorile, fără să le deschidă. Gestul său n'a fost însă atât de rapid ca o subreț să nu-l vadă și întocmai ca spre a da răspuns unei bănueli care-și făcea cu încetul, drum în mintea tuturor, i-a spus, arătând bagajele domnișoarei Oconell, perfect aranjate și orânduite:

— *Nu prea îmi vine să cred că cineva și-ar face bagajele, când este pe cale să se sinucidă!*

Era prima dată că se pronunța cuvântul „sinucidere”, iar căpitanul era pe cale să răspundă acestei remarcă, dar după o secundă de gândire, preferă să tacă. S'ar fi putut presupune o sinucidere. Căpitanul a stat puțin de vorbă cu primul său ofițer. Ce urmau să facă? Să se reîntoarcă? Să caute în noaptea întunecoasă, pe marea imensă, pe o tânără fată, care dispăruse și care, fără îndoială, se înecase de mai bine de o oră?

— *N'are niciun rost* — declară primul ofițer.

— *Intr'adevăr* — recunosc căpitanul. — *Și cu toate acestea este vorba de o viață omenească. Trebuie să facem ce-i imposibilul, spre a o salva. Cine știe, se poate întâmpla o minune.*

IN CAUTAREA UNEI NAUFRAGIATE

A ordonat, prin urmare, să se oprească nava și să refacă exact parcursul, pe care-l urmărea până atunci. „Lillian Luckenbach” pluti vreme de o oră pe marea întunecată. Proiectoarele au măturat imensitatea valurilor. În fața ochilor celor cari se aflau pe bord, nu apărură însă nimic.

— *Apele sunt pline de rechini, prin aceste locuri* — spusese primul ofițer.

— *Sărmana fată, n'are nici cel mai mic sort să scape.* Comandantul era însă încăpățânat. Era mânat de un sentiment pe care n'ar fi putut să-l definească.

Și cercetările au continuat, disperate, fără sfârșit, în noaptea aducătoare de spaime.

O FIINȚĂ PE JUMĂTATE MOARTĂ, PLUTEȘTE PE VALURI

Între timp, undeva, pe marea cu valuri negre, plutea un corp de femeie, un corp care se sbătea împotriva soartei. Eleanor Oconell trăia încă și nu-și pierduse cunoștința, nici măcar o secundă, și când s'a aruncat, de pe punte, în mare, se precipitase totodată într-o aventură înspăimântătoare, din care nu mai putea să iasă după bunul ei plac.

Când a căzut, Eleanor Oconell a crezut mai întâi că drumul ei aerian nu se va mai termina. Simțea că viteza căderii sporește necontenit. O presiune care a devenit de nesuportat, o gâtuită. Se isbi deodată, cu violență. În cele câteva secunde care au urmat, a văzut deasupra capului ei bolta înstelată și a simțit pe obraji adierea molcomă a nopții. Vaporul, trecând pe lângă ea, o atingea aproape. Fu cuprinsă de o spaimă îngrozitoare: elicea. Peste câteva secunde avea să intre în vârtejul mașinii și să fie zdrobită. Închise ochii. Când îi redeschise, pericolul trecuse, iar ea observă vaporul, care se depărta cu viteză. După scurtă vreme se afla în întuneric absolut. La orizont se mai vedeau câteva puncte luminoase, apoi întunericul fu desăvârșit.

Îngrozită, își dădu seama că se află singură, în mijlocul mării uriașe, singură și fără nicio speranță. Incepu să strige. Niciun ecou, nimic altceva decât sgomotul valurilor și noaptea.

Ce lucru straniu! Spaima îi dispărură curând, cu totul. Eleanor Oconell simți că un calm desăvârșit pune stăpânire pe ea. Se știa pierdută. Nu știa prea bine să înnoate. Se hotărî așa dar să nu mai lupte împotriva elementelor. E probabil că tocmai această hotărâre a salvat-o. Intr'adevăr, dacă ar fi încercat să se salveze înnotând, nu se știe câtă vreme ar fi putut să se menție la suprafață și dacă n'ar fi sfârșit prin a se scufunda în adâncuri.

Violența loviturii îi smulsese încălțăminte din picioare. Cu greutate nemaipomenită și nu fără să se fi scufundat de câteva ori, reuși să-și scoată pardesiul, care o îngreuna. Ușurată, pluti pe spate, lăsându-se purtată de valuri. Câtă vreme a durat acest lucru? Minut s'a scurs după minut. Li părea că plutește de ore întregi. Își spunea, cu toate acestea, că situația nu se putea prelungi la nesfârșit. Dintr-o clipă într'alta putea fi dată la fund de un val, și totul avea să se sfârșească. Simți cum a-morțește de frig, dar frigul acesta n'avea nimic neplăcut, din contra. Eleanor se simțea foarte bine. Era numai foarte ostentă. Va adormi? Li era din ce în ce mai greu să se gândească, sau să ție ochii deschiși. Era în pragul morții?

Lucrurile au început să-i devie indiferente. Numai dacă s'ar termina cu totul. Dar'ar putea să se odihnească.

Uneori, când un val o ridica destul de sus, îi părea că vede lumini. Erau vapoare? Erau halucinații? Nu exista oare vreun vapor care să se oprească și să o salveze? Numai dacă ar mai putea să se menție un moment, la suprafață. Cât să fie ceasul? Câtă vreme avea să mai fie legănată, pe creasta valurilor?

RECHINII

Dintr'odată nu mai simți deloc dorința să doarmă. Auzia un sgomot nou, cu totul diferit de sunetul valurilor. Deschise ochii mari îndurerăți de apa sărată. Nu era oare o umbră cenușie, care aluneca în direcția ei, printre valuri? Un rechin într-o clipă îi reveni în minte toate povestirile îngrozitoare, pe care le-a citit, sau le-a auzit, despre sălbătăcia rechinilor. Hiena mărilor avea s'o muște, să-i taie capul, s'o tragă în adâncuri. Scoase un strigăt de disperare și începu să dea din mâni și din picioare. Dar se scufundă de îndată, în valuri. Când re-

veni la suprafață, tușind violent și pe jumătate sufocată, înțelese că trebuie să stea cât se poate de liniștită, dacă nu voia să se scufunde.

Rămase, așadar, liniștită și se lăsă purtată de valuri. Auzia mereu acele sgomote turburătoare pe care le fac rechinii, care alunecă prin apă. Nu mai voia să doarmă. Inima îi bătea, furioasă. Se aștepta, în fiecare secundă, la atacul fatal. Secunde îi păreau ore.

S'au scurs într'adevăr, ore întregi, ore de groază și de spaimă. Doria ca un rechin s'o muște, numai spre a pune capăt chinului. Simțea o arsură insuportabilă, în jurul gâtului. Era cuprinsă de o osteneală, imposibil de definit. O dureau membrele și întregul trup. Ochii îi erau larg deschiși. Vedea vapoare, uscatul, oameni, rechini și arbori. Apoi nu mai văzu nimic.

UN VAPOR ÎN LARG

I se păru, deodată, că vede cerul înălbindu-se. Să fi sosit oare zorile? Nu era o iluzie? Și cu toate acestea, nu se putea înșela. Erau zorile. Nu-i venia să creadă.

Atunci văzu în depărtare un vapor, care se apropia cu repeziciune. Emoția îi fu atât de mare, încât era cât pe ce să se scufunde. Își recăpătă însă curând stăpânirea de sine. Va fi însă văzută și pescuită? Întrebarea aceasta era cât pe ce să-i distrugă orice speranță.

— *Dumnezeule! Daș'aputea să beau o gură de apă proaspătă!* — se gândi ea. Închise ochii. Când îi redeschise, vaporul era lângă ea. Părea că nu este văzută. Eleanor Oconell era cât pe ce să leșine de disperare. Se simțea pierdută, când observă o barcă ce se apropia de ea. Un glas îi strigă:

— *Stai liniștită! Te vom salva!*

Mâini puternice o cuprinsă, fu ridicată în sus și smulsă sicriului de apă. Atunci își pierdu cunoștința. Era ora 6,55 dimineața. Eleanor Oconell plutea de șapte ore pe valuri.

LIȘTE DESĂVÂRȘITĂ

Căpitanul Brown, când a regăsit-o, în mod atât de miraculos, pe călătoreasa care dispăruse, a avut discreția s'o lase mai întâi într-o singurătate, aproape desăvârșită, spre a-și reveni. Șocul unei asemenea aventuri, care era, cu siguranță, fructul unei drame antemergătoare, nu se putea șterge într-o singură zi, nici chiar într-o săptămână. Eleanor Oconell rămase singură în cabina ei, sub supravegherea unei cameriste. Își reveni cu încetul. De îndată ce se simți mai bine, căpitanul o vizită. Li puse câteva întrebări, dar nu obținu niciun răspuns. Se lăvă de un mutism absolut și atât de dureros, încât nu avu inima s'o tortureze pe tânără femeie. Se atingea de o durere atât de mare, de o suferință și un mister atât de adânc, încât prefera să nu insiste. Se înclină, scoase din buzunar cele patru

scrisori pe care tânără femeie le lăsase în cabina ei și i le înăpoiă. Nu le deschisese încă. În ziua de 18 Decembrie, Lillian Luckenbach intră în docurile New-York-ului. Reporterii cari s'au repezit la bord, în grabă, erau desiluzionați. Eleanor Oconell fusese debarcată cu ore mai înainte.

Câteva zile după aceea, câțiva reporteri au descoperit un sanatoriu, în care se retrăsese. Tânără femeie a refuzat și de data aceasta, să vorbească.

Își petrecea ore întregi, tăcute, în camera ei, cu privirile pierdute în depărtări, împovărată parcă de o fatalitate înspăimântătoare.

Apoi dispărură din nou. Câtăva

vreme nu se mai vorbi despre ea. Uitarea înecase această poveste, când iată că acum câteva săptămâni a fost revăzută la Chicago. Aci, liniștită, totuși rezervată, a povestit unui prieten chinurile pe care le-a resimțit, plutind pe crestele valurilor, între rechini.

— *Orele acelea au lăsat urme pentru toată viața* — a spus Eleanor, cu un glas obosit.

Apoi, făcu un gest cașicum ar fi voit să întoarcă pagina unei cărți, pe care nu mai voia s'o citească. A întors, cu indiferență, pagina misterioasă, pe care era înscris destinul ei, între cer și mare, în plină noapte, în pragul morții.

20 țigarete....

... și totuși, dinții mei sunt albi-strălucitori și sănătoși. Dece? Fiindcă îi curăț cu pasta de dinți NIVEA! Toți fumătorii știu aceasta și fac la fel, rămânând la NIVEA.

Deveniți mai
tânără!

Scăpați de
părul cărunt!

„Kleinol Hessa Simplex” ajută tuturor femeilor să nu pară mai bătrâne decât sunt. Părul sur sau albit își recapătă în modul cel mai firesc culoarea de mai înainte, fără ca să se observe c'a fost vopsit. Ținem la dispoziția Dvs. 20 de nuanțe, cu efect absolut natural; între ele veți alege desigur pe aceea care vi se potrivește.

Cereți coaforul
Dvs. să vă
coloreze părul
cu Kleinol!

KLEINOL
Hessa Simplex

Engros: Firma Balchazar, Str. Selari 7, București

SUVERANII ANGLIEI LA PARIS

„De ce ne iubesc?“, a întrebat regele Eduard VII pe ambasadorul său în 1903 când a sosit la Paris. — Parisul a răspuns: „Trăiască Regele Angliei!“

NU vor trece decât șapte zile din vară când Parisul va primi, așa cum știe el să primească, pe suveranii Mării Britanii, M. S. Regele George al VI-lea și Regina Elisabeta. Acei cari au memorie vor ști însă că în această zi de 28 Iunie, sărbătorim a 35-a aniversare a precedentei vizite regale.

În fața micii gări dela Bois, toată înflorită, în fâlfâiala drapelelor, în fața călăreților, muzicilor, a populației din cartierele bogate și din cartierele populare, cărora le place să asiste la momente istorice, acei cari vor striga „trăiască regele“, își vor aminti poate de dimineața luminoasă, care a fost începutul unei veri neliniștite, dar totdeauna prietenoase. Într'adevăr, în aceeași gară dela Poarta Dhauphine, în ziua de 1 Mai 1903, simpaticul rege Eduard al VII-lea și soția sa, admirabila și buna regină Alexandra, au venit să înfrunte, totodată schimbăcioasa primăvară parisiiană, precum și o opinie publică, ce nu era favorabilă Angliei.

În jurul vizitei regale circulau tot felul de șvonuri.

— E într'adevăr o îndrăzneală. Ați aflat că regele s'a invitat singur?

— Invitat?

— Desigur. Regele i-a adus, cât se poate de democratic, la cunoștința lui Paul Cambon, ambasadorul nostru la Londra, că vrea să facă o călătorie la Paris, mai înainte de-a vizita oricare altă capitală europeană.

— Drace! Cunoaște și iubește Parisul.

— Îl cunoaște atât de bine și-i apreciază cu atât mai mult reacțiunile la care se aștepta, încât se va mărgini să ia parte la un dejun în tin, aproape secret, care va avea loc la Elisée. A ținut însă să-și precizeze punctul

Cufundat în pernele landoului, vizibil fericit că-și revede Bois de Boulogne și Parisul, imposibil și surâzător, Eduard al VII-lea saluta Franța, alături de președintele Laudet.

UN ENGLEZ DELA PARIS

Bois de Boulogne îl cunoștea bine pe Eduard al VII-lea. Revenise adeseori aci, din ziua anului 1855, când Regina Victoria, mama sa, l-a prezentat împăratului Napoleon al III-lea și împărătesei Eugenia. Își mai amintea încă, foarte bine, de frumoasele doamne din suita împărătesei. Purta atunci un costum scoțian. Făcea furori și își dădu bine seama de acest lucru, căci o rugă pe împărăteasă să obție, dela mama sa, o prelungire a vizitei.

În felul acesta, Bois de Boulogne devenise o prelungire a parcului Buckingham. Se plimba pe aici numai în haină și privia cum trec femeile frumoase.

Vreme de patruzeci de ani, parisienii au învățat să aprecieze pe prințul acesta, foarte puțin mândru, elegant și jovial, sportiv și fantastic, mare amator de curse, de țigări și partide vesele, câteodată arbitru al bunului gust și familiar al teatrelor nu prea serioase, prieten al vedetelor, actorilor, oamenilor de stat și al marilor călători. I se puneau în seamă și el însuși recunoștea, o serie întreagă de isprăvi, ale unei trinereti prelungite. Era tot atât de faimos la Café de Paris, ca și la hipodromul din Auteuil. Nu era prea rar să-l vezi îmbrăcat

admirabil, cum era dealtfel totdeauna, cu bastonul și monoculul, prin culisele unui teatru, spre exemplu la „Variétés“, căutând printre mașiniști și accesoristi, cabina principalei interprete, spre a o felicita. O cunoștea pe Hortense Schneider, marea divă, după cum îl cunoștea și pe Paulus. Într-o seară, se amuzase figurând într-o piesă de teatru, jucând alături de Sarah Bernhard, un rol mut, rolul unui prinț, care fusese asasinat. Nimeni din

Regele George al VI-lea și regina Elisabeta

Regele Eduard al VII-lea împreună cu fiul său George, pe atunci principe de Wales și nepotul său, actualul duce de Windsor.

Cursele dela Auteuil, unde venea adesea, regele Eduard

de vedere. Vrea să fie primit cu mare pompă, ca un suveran prieten și a insistat să se înșiruiească, pe cât se poate mai puțini poliști între el și popor. Diplomații nu și-au venit încă în fire.

— Pe Paul Cambon îl trec, probabil, toate nădușelile. Nu vezi că naționaliști încearcă să întărească poporul? E sigur că prințul Radolin,

ambasadorul Germaniei, va scrie o scrisoare veselă lui Wilhelm, împăratul și stăpânul său.

Ca spre a da dreptate pesimiștilor, camelotii vindeau, pentru un goiogan, portretul Jeannei d'Arc, al președintelui Krüger, eroul bur din Transvaal, a comandantului Marchand, care contesta stăpânirea Fachondaei, în inima drumurilor Nilului de sus, soldaților aceleia care avea să devie lord Kitchener, dar în mijlocul tropăitului cailor, a tunat un ordin, urmat imediat de zăngănitul cuiraselor și săbiilor:

— Pentru onor!

Desigur că mulțimea a strigat:

— Trăiască burii, trăiască Marchand!

multime nu bănuia, în acea seară, că Sarah Bernard vărsa lacrimi, pe trupul unui viitor rege. Încă din 1870, Eduard al VII-lea luase, în Anglia, partea Franței. Astăzi, când era suveran, risca în mod solemn soarta unei prietenii, pe care o iubise totdeauna.

EDUARD AL VII-LEA CUCEREȘTE PARISUL

André Maurois a amintit, într-o carte admirabilă, amănuntele necunoscute ale acestei vizite, atât de temute. Cortegiul a ajuns la Arcul de Triumf de l'Etoile. D. Delcassé, care era pe atunci ministru al afacerilor străine, era neliniștit, deoarece mulțimea era batjocoritoare. S'a atras atenția personalităților engleze asupra ravelor saluturi și fluturări de batiste și mai rare. Cineva a spus regelui:

— *Majestate, francezii nu ne iubesc.*

— *Dece ne-ar iubi oare* — răspunse Eduard VII, cu bonomie.

Saluta în dreapta și'n stânga, râdea, găsea admirabil tot ce vedea și admira pe halebardierul dela Elisée. Trebuie să amintim, de altfel, că dacă mulțimea, din fire neertătoare, era batjocoritoare, toată lumea era în schimb, cuviincioasă. Seara, regele s'a dus la Comedia Franceză. I s'a propus să se joace „Mizantropul”. A protestat.

— *L-am văzut de zece ori până acum. Nu trebuie să mă tratați ca pe Șahul Persiei.* Voia să vadă o piesă modernă. În sală, câțiva manifestanți naționaliști, au fluerat.

— *N'am auzit nimic,* — spuse regele surâzând. *Absolut nimic.*

A lăudat pe actori, pe actrițe și i-a făcut să râdă. Sala, simțitoare față de buna sa dispoziție, de unde era glacială, a început să se încălzească. A doua zi, la cursele dela Longchamps, regele a câștigat inima sportsmen-ilor. A treia zi, la Elisée, a vorbit în public, despre frumusețile Parisului, despre spiritul locuitorilor săi și a dat un comunicat ziarelor. „*Li admir, din copilăria mea*”. — spunea el.

A patra zi, când a părăsit Parisul, spectatorii își disputau locurile, pentru a-l aclama. Portretul său era atârnat pretutindeni. Nimeni nu mai striga „*trăiască burii*”, ci „*trăiască Eduard al VII-lea, trăiască regele, trăiască regina*”. Eduard al VII-lea cucerise Parisul.

Trei luni mai târziu, între 6 și 9 Iulie 1903, Regele Eduard l-a invitat pe Loubé să-l viziteze. Se informase asupra obiceiurilor și gusturilor președintelui, pentru a pune la dispoziția sa cărțile la care ținea mai mult. Lordul primar al Londrei, a voit, dupăcum este obiceiul, să înnoileze pe președinte, iar regele își pusese în cap această idee încântătoare, de a-i conferi Ordinul Jartierei, ceea ce l-ar fi obligat pe Loubé să poarte măcar o singură dată, pantaloni scurți și ciorapi de mătase. Loubé a reușit să aducă la cunoștința regelui că nu se mai potrivea vârstei sale acest lucru, dar Eduard al VII-lea a insistat și a fost dezolat. Elanul londonezilor, profuziunea drapelelor, ilumi-națiile, aclamațiile oamenilor depe stradă, dădeau impresia unei încoronări regale. Președintele Loubé, un om foarte spiritual, a plăcut foarte mult. Înțelegerea cordială era pe cale să ia ființă.

ÎNȚELEGEREA CORDIALĂ — 1904

Paul Cambon, ambasadorul Franței la Londra, prepara de ani de zile, această înțelegere, dar în calea ei erau nenumărate piedici. Între Franța și Anglia existau neînțelegeri, cu privire la o mulțime de puncte, la Egipt, Madagascar, Terra Nova și Siam, unde interesele acestor două țări erau diametral opuse.

Politica, prin fier și sânge, foarte prefuită în Germania, decând cu Bismarck și nebunia lui Wilhelm al II-lea, au facilitat o mulțime de lucruri. Wilhelm al doilea era nepotul lui Eduard al VII-lea, dar nepotul își detesta unchiul, iar unchiul îl socotea periculos pe nepot. „*Păunul ăsta bătrân* — spunea Wilhelm al II-lea, ireverențios, vorbind despre rege. „*Ilustrul meu nepot*”, îl numia Eduard al VII-lea, dar clipia din ochi, malițios, căci îl socotea insuportabil și știa că e gelos, din cauza Angliei. Eduard al VII-lea a încercat, mai ales, în momentul când s'au ivit dificultăți între țara sa și Franța, să găsească o serioasă bază de înțele-

gere, între Anglia și Germania. Germanii au răspuns cu oarecare orgoliu. Se bucurau de greutățile Angliei în Transvaal și disprețuiau această țară.

În Franța, ministrul afacerilor străine, Delcassé, visa, încă din 1898, o înțelegere franco-engleză. Începutul a fost făcut printr'o înțelegere cu privire la chestiunile africane, apoi în 1902, când Paul Cambon a pronunțat numele Egiptului, unde Franța avea dreptul, Joseph Chamberlain i-a răspuns imediat, cu un singur cuvânt: — *Maroc!*

Vizita regelui la Paris și aceea a lui Loubé la Londra, au urmat la scurt interval. Bineînțeles că între recepții, conversațiile continuau între Landsdowne, ministrul afacerilor străine al Marelui Britanii și Delcassé. În ziua de 8 Aprilie 1904, toate punctele litigioase erau înglobate într'un acord general, între cele două țări. Franța avea mâinile libere în Maroc, iar Anglia era stăpâna Egiptului. Fachoda era botezată Kodok.

Bazele înțelegerii erau puse. Evenimentul avea proporții istorice. Consecințele aveau să fie văzute, în clipa primelor dificultăți franceze, în Maroc. În 1906, ofițeri englezi și francezi, au studiat, în mod oficial, bazele unei cooperări militare, în cazul unui conflict, care ar fi angajat simultan ambele țări, iar Sir Eduard Grey, devenit ministru al afacerilor străine, sprijinia, fără nici o rezervă, Franța, la conferința dela Algeziras. Noi greșeli ale lui Wilhelm al II-lea au sporit posibilitățile apropierii. Falières, președintele republicei, s'a dus la Londra, în 1908. Eduard al VII-lea, părintele regal al Marelui Întelegeri a murit în 1910. George al V-lea îl urmă. „*Mă voi inspira din sentimentele paterne*” a declarat, de îndată, noul rege, ambasadorului Franței. În momentul loviturii dela Agadir a fost de partea Parisului. Londra și Parisul au fost deasemenea perfect de acord, în momentul conflictului balcanic.

În Octombrie 1912, guvernele francez și englez schimbau scrisori, „*prevăzând că dacă unul din cele două guverne, avea motivul să previe o agresiune, va examina de îndată, cu celălalt, dacă cele două guverne trebuiau să acționeze de acord, pentru a salva pacea*”. În 1913, d-l Poincaré a plecat la Londra, iar Regele George al V-lea a venit la Paris, în Aprilie 1914. Recepția a avut loc în veselia poporului, deși atmosfera internațională era foarte grea. Regina Mary câștigase inimile femeilor. Trei luni mai târziu, izbucnia războiul.

ANGLIA INTRĂ ÎN RĂZBOIU

Trebuie să recitim telegramele trimise de Paul Cambon, din ziua de 29 Iulie până'n ziua de 4 August 1914, pentru a înțelege în ce măsură au pus la încercare, evenimentele din Iulie 1914, solidaritatea înțelegerii cordiale. În momentul atentatului dela Sarajevo, oamenii de stat englezi, s'au străduit să menție pacea. La Londra, omul depe stradă nu întrevădea posibilitatea unui războiu. Piața politică și financiară era sub o puternică influență germană.

În ziua de 29 Iulie, când cancelarul Bethmann-Holweg a încercat să cumpere neutralitatea engleză, făgăduind primului ministru integritatea teritorială a Franței, în cazul unei victorii germane, Sir Eduard Grey i-a răspuns: „*Anglia nu va rămâne pasivă*”.

Și în aceeași zi, Mister Winston Churchill, primul lord al amiralității, dupăce a avertizat pe comandantul escadrelor sale, să fie gata de războiu, a prevenit pe șeful forțelor navale franceze: „*Prima noastră grijă — a spus el — este să ajutăm Franței să-și transporte trupele din Africa*”. Și în aceeași după amiază, Sir Eduard Grey a mai declarat: „*Dacă Franța și Germania vor intra în conflict, Anglia nu va putea rămâne deoparte*”. Președintele Poincaré a scris o scrisoare personală regelui George al V-lea, dar acordurile militare și navale din 1912 lăsau o integrală libertate de acțiune, guvernului britanic. În regatul unit, opinia publică este stăpână și trebuia ca ea să hotărască.

În ziua de 31 Iulie, d. Paul Cambon a telegrafiat: „*Opinia engleză începe să se mi-*

ște”. Sir Eduard Grey a răspuns ambasadorului Germaniei că în cazul când Franța ar fi implicată într'un conflict general, Anglia va fi constrânsă s'o apere. El însuși este partizanul unei intervenții imediate. Consiliul de miniștri studiază problema neutralității belgiene.

În ziua de 2 August, Germania a declarat război Rusiei. Parisul era neliniștit. Viviani îl chema neconținut pe Paul Cambon la telefon, reproșându-i că nu i-a dat răspunsul atât de mult așteptat. Prietenii englezi ai Franței își exercitau influența asupra poporului din Marea Britanie. Bonnard Law, unul dintre șefii partidului conservator, îndrăznia să spuie: *c'ar fi fatal pentru securitatea regatului unit, dacă ar ezita să urmeze Franța și Rusia*”.

Paul Cambon, făuritorul înțelegerii cordiale, telegrafiază: „*Neutralitatea belgiană este atât de importantă, încât Eduard Grey va cere astă seară consiliului, să declare că o violare a acestei neutralități, va fi considerată drept un casus belli*”.

În ziua de 3 August, Sir Redmond, șeful opoziției irlandeze a declarat în Camera Comunelor: „*Trupele engleze pot fi retrase din Irlanda. Orangiști și naționaliști ne vom apăra țărnicurile*”.

Telegrama lui Paul Cambon se succed:

„*3 August. — Am primit asigurarea că în cazul când Germania ar ataca frontiera franceză, Anglia și Germania vor fi în stare de războiu*”.

„*4 August, ora 5 după amiază. — Sir Lduard Grey a pronunțat un remarcabil discurs, în Camera Comunelor. A explicat că Germania ducea, față de Franța, un războiu ofensiv. A explicat că Anglia nu era în niciun fel angajată cu Franța, prin nicio convenție diplomatică, dar că este legată printr'o prietenie sinceră și că interesul său național constă în aceea ca frontierele noastre să nu fie violate*”.

„*4 August, ora 6 și 19 minute, după amiază. — Anglia invită Germania să-și retragă ultimatum-ul dat Belgiei. I-am cerut lui Sir Eduard Grey să-mi spuie ce va face dacă răspunsul Germaniei va fi negativ. Mi-a răspuns: „Războiu”*”.

„*4 Augst, ora 7 și 38 minute, după amiază. — În urma respingerii sumare — de către guvernul german, a cererii, privind asigurarea neutralității Belgiei, ambasadorul Majestății Sale Britanice la Berlin, și-a primit pașapoartele, iar guvernul Majestății Sale a declarat guvernului german că starea de războiu există, între Marea Britanie și Germania, începând dela ora 11 noaptea*”.

Întrevederea între ambasadorul Angliei și ministrul german von Jagow, a fost solemnă.

„*Veți duce războiu împotriva noastră. Numai pentru un cuvânt, pentru cuvântul „neutralitate”, un cuvânt de care nu s'a ținut adesea seama, în timp de războiu — spunea violent von Jagow. „Veți duce războiul împotriva noastră, pentru un petec de hârtie?”*”

Sir E. Goschen, ambasadorul Angliei, se gândea însă că acest petec de hârtie purta semnătura Reginei Victoria. — *Dacă pentru Germania, înaintarea de-a curmezișul Belgiei, constituie o chestiune de viață și de moarte, — a spus el — pentru Anglia constituie așîșderi o chestiune de viață și de moarte, să-și respecte angajamentele luate și anume, ca în caz de atac, să facă tot posibilul, spre a apăra neutralitatea Belgiei*”.

În acea seară, Paul Cambon, care era încă treaz, deși avea 71 de ani, a revenit la ambasadă, spre ora 10 jumătate, după o zi de muncă. Colaboratorii săi, Francois Charles Roux, Paul Morand și alți secretari, l-au reținut. Pendula a început să sune.

„*Cele 11 lovituri au fost ascultate într'o tăcere religioasă*”, a spus mai târziu, Francois Charles Roux, care a fost confidentul lui Cambon și când ultimul ecou al celei de a 11-a lovituri s'a pierdut, bătrânul ambasador, ridicându-se, spre a se duce în camera sa, a spus, în mijlocul reculegerii generale, pe un ton solemn:

„*Domnilor, Marea Britanie a declarat războiul!*”

De ce să vă chinuiți

cu indigestii, înălșpoziții, dureri de stomac și migrene? Îngrijii-vă să aveți scaun ușor, în modul cel mai eficient, luând „Leo-Pills”. „Leo-Pills”, luate de două-trei ori pe zi, provoacă în mod natural o regularitate a activității intestinale. Un avantaj deosebit al „Leo-Pills” constă în eficacitatea lor, în totdeauna aceeași, chiar și în cazuri de constipație cronică.

Leo-Pills

Laxativ

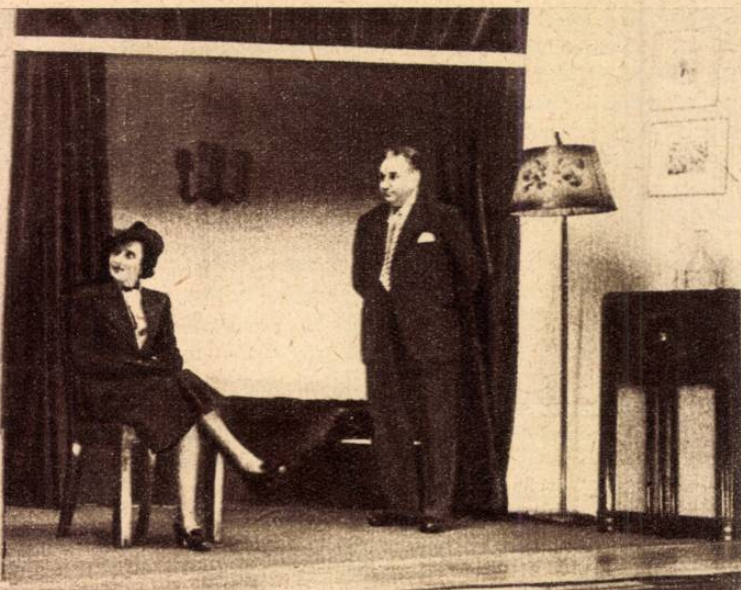
IMAGINILE SCENEI

„Fata dela garderobă“ la Teatrul Regina Maria

În cadrul Lunei Bucureștilor, Teatrul Regina Maria a prezentat un reușit spectacol, „Fata dela garderobă”. Cu acest prilej și-a făcut o frumoasă reintrare în ansamblul d-lui Sică Alexandrescu, d. C. Lungeanu și s'a relevat din nou talentul cert al d-rei Madeleine Andronescu.

Fotografiile noastre înfățișează:

Actul I din „Fata dela garderobă”. Dela stânga spre dreapta: d-na Eugenia Bame, dl. G. Chamel, d-ra Madeleine Andronescu, dl. C. Lungeanu. Actul III din „Fata dela garderobă”. Se disting d-ra Madeleine Andronescu, dl. Ion Aurel Manolescu, G. Storin, C. Lungeanu și Ion Talianu.

„Răposatul Bobby“ la Teatrul Modern

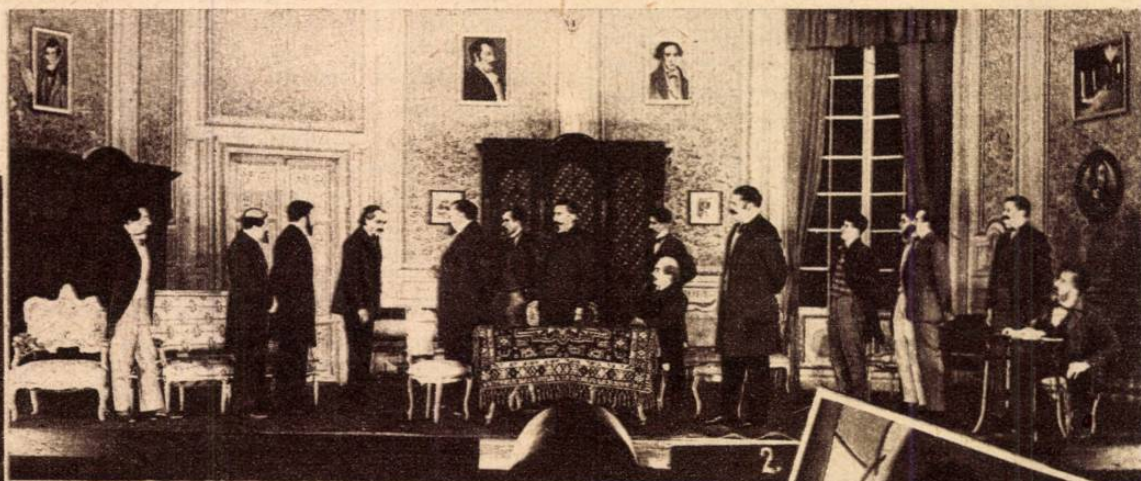
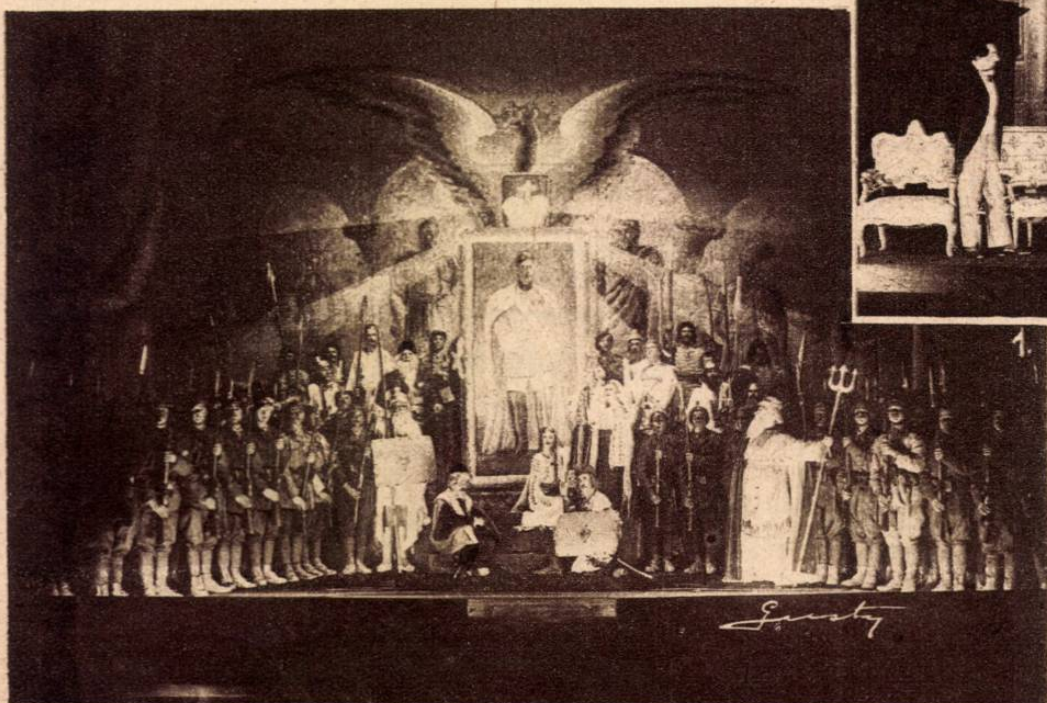
Ca ultimă premieră a stagiunii, d. Ionel Țăranu a prezentat la Teatrul Modern, comedia „Răposatul Bobby”. Fotografia noastră înfățișează o scenă din actul III, dela stânga spre dreapta: dl. I. Cernea, d-na Vivi Vlasin și dl. Ionel Țăranu.

„Don Juan“ la Teatrul Național

În ultima piesă a d-lui Victor Eftimiu „Povestea lui Don Juan”, a debutat, cu un frumos succes, o tânără actriță, d-ra Febronia Stănescu. D-sa a jucat rolul Vivalda, una din iubitele lui Don Juan și s'a relevat ca un element promițător.

DELA TEATRUL NAȚIONAL DIN IAȘI

1. Fotografia din alegoria „Când ies păraiele” de Sandu Teleajen, jucată pe scena Teatrului Național din Iași, cu ocazia festivalului de 10 Mai 1938.

2. Tabloul „O ședință la Junimea” din invocarea „Ion Creangă”, de Sandu Teleajen și Adrian Pascu.

3. Autorul piesei „Ivan Turbincă”, dl. Adrian Pascu și principalii interpreți, d-ra Margareta Baciuc și dl. C. Ramadan.

Marele Voevod Mihai la circ

Spectacolul circului Medrano din „Luna Bucureștilor” a fost onorat săptămâna trecută de prezența Marelui Voevod Mihai. În fotografia noastră, augustul oaspe, se amuză de giubșucurile clownilor.

CONFERINȚA DIRECTORILOR DE ZIARE

Duminică a avut loc conferința directorilor de ziare din întreaga țară. Fotografia noastră înfățișează pe d. Dem. Dimăncescu director general al presei și propagandei, rostindu-și cuvântarea.

I.P.S.S. PATRIARHUL MIRON A PLECAT ÎN POLONIA

I. P. S. S. Patriarhul Miron, președintele consiliului de miniștri, a fost în vizită oficială în Polonia. Fotografia noastră înfățișează pe Înalt Prea Sfinția Sa, la plecarea din Gara de Nord, unde a fost condus de membrii guvernului.

(Foto I. B.)

Ajutați-l pe DENTIST

—să vă păzească DINȚII

Intrebuințați Kolynos crema de dinți recomandată de dentiști pentru efectul ei antiseptic și curățător.

Sporiți strălucirea zămbetului Economisiți-
Dv. prin cumpărând
KOLYNOS tubul mare

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I

Consult. 3—6 Telefon 46601

Citiți în fiecare săptămână

„Medicul nostru”

Efectul ALIMENTULUI PENTRU PIELE BIOCEL a fost Magic

spune Dr. Marcilla

În câteva zile vedeam cum începeau să dispară cutele și zbârciturile. După două săptămâni arătam cu 10 ani mai tânără. „BioCel” — mi-a zis un medic — este descoperirea unui renumit Profesor de la Universitatea din Viena. Acest BioCel este conținut astăzi în fiecare borcan cu Cremă Tokalon, Culoare Roză, vestita Cremă Pariziană. Intrebuințați această cremă în fiecare seară înainte de culcare, dimineața aplicați Cremă Tokalon, Culoare Albă. Aceasta vă va curăța, unui ten palid și ofilit, splendoarea unei noi vitalități de tinerețe: face pielea curată, fragedă, liberă de imperfecțiuni și zbârcituri.

GRATIS. — Orice cititor al acestui ziar poate obține acum o frumoasă cutie de lux conținând Crema Tokalon (albă roză și albă) și diferite coloruri de Pudră Tokalon. Trimiteti 15 Lei în mărci poștale pentru acoperirea cheltuielilor (poșta, ambalaj, etc.) la adresa Serviciului Publicității T.K., secția 6 — W București I. Str. Sf. Ionică No. 8.

Oare ce-mi va

PERMITE STOMACUL

să mănânc astăzi?

Sunteți unul din acei martiri cari trebuie să aleagă cu prudență fiecare fel de mâncare, cărora le este teamă că un fel sau altul de mâncare să nu-i condamne la suferințele cele mai acute? Cauza acestor dureri digestive este aproape întotdeauna un exces de aciditate stomacală, rezultând din fermentațiunea alimentelor, care întârzie digestia cu mai multe ore și ocazional dureri, arsuri și gaze.

Este nenorocirea acelor cari ignorează aceste indicii premergătoare de maladii grave, precum gastrita și ulceratiile cari pot să dureze până la sfârșitul zilelor ce le aveți de trăit. Mijlocul cel mai sigur și cel mai rapid de a neutraliza excesul de aciditate care vă arde pereții delicai ai stomacului, este de a lua o jumătate de linguriță de Magnesia Bisurata după fiecare masă. Cu Magnesia Bisurata digestia vi se va face normal și fără dureri și nu veți mai avea frică de ora mesei.

toare de maladii grave, precum gastrita și ulceratiile cari pot să dureze până la sfârșitul zilelor ce le aveți de trăit. Mijlocul cel mai sigur și cel mai rapid de a neutraliza excesul de aciditate care vă arde pereții delicai ai stomacului, este de a lua o jumătate de linguriță de Magnesia Bisurata după fiecare masă. Cu Magnesia Bisurata digestia vi se va face normal și fără dureri și nu veți mai avea frică de ora mesei.

DIGESTIE ASIGURATĂ PRIN

MAGNESIA

BISURATA

De vânzare la toate farmaciile și drogueriile.

Lei 75 flaconul mic sau în format mare economic, lei 110.

APĂRUT

MAGAZINUL

În luna Iunie închinot TURISMULUI cu următorul bogat și variat cuprins:

ROMÂNIA PITOREASCĂ ÎN IMAGINI

PRIMĂVARĂ ÎNTĂRZIATĂ

Reportaj cu flori, cu veselie și fete frumoase

EROS CĂLĂTOREȘTE

SCRITURI CE PAR SBORURI

BARBARA HUTTON

Femeia cea mai bogată din lume, moștenitoarea miliardelor Woolworth, devenită mamă, nu cheltuie astăzi decât 12 franci pe zi.

DRAGOSTE LA PRIMA VEDERE

MODĂ, JOCURI, HUMOR, ETC.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de actualități și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicnuit.

lei; trei luni: 100 lei. În Albania, Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia, Norvegia, Suedia, precum și în statele din America de Nord și Sud, Asia, Africa, Oceania, pe un an lei 700; pe 6 luni 350 lei; pe 3 luni 150 lei. Tariful de publicitate: Lei 15 linia c. 5; pagina Lei 12.000; 1/2 pagină, Lei 6000; 1/4 pagină, Lei 3000. Anunțurile se primesc la adresa revistei.

DIRECTOR
TUDOR TEODORESCU-BRANIȘTE

Editura „Adeverul” S. A. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, str. Const. Mille 5—7—9. Telefon 3-84-30. Ccc. postal: 2741. Prețul abonamentelor: în țară: pe un an 400 lei; șase luni: 200 lei; trei luni: 100 lei. În țările din Europa, pe un an 550 lei; pe 6 luni 280 lei; pe 3 luni 150 lei. Tariful de publicitate: Lei 15 linia c. 5; pagina Lei 12.000; 1/2 pagină, Lei 6000; 1/4 pagină, Lei 3000. Anunțurile se primesc la adresa revistei.

IMAGINI DIN LUMEA FILMULUI

**OLIVIA
DE HAVILLAND**

minunata actriță americană de film, în noua ei rochie de satin, care o face parcă mai fermecătoare!

**NOUA MODĂ FRANCEZĂ
A PĂLĂRIILOR**

La cursele dela Longchamp a putut fi admirată această pălărie din pai foarte fin. Punctele voalului sunt din lac negru și dau întregului ansamblu o notă veselă.

KALODONT

ACUM ȘI ÎN TUBURI MARI

**Această
doamnă tânără
întrebuințează
*Michel***

★ Indiferent, unde vă aflați, - puteți întotdeauna recunoaște imediat femeile, cari întrebuințează MICHEL: gura lor este fragedă și tânără, culoarea buzelor este atât de proaspătă și spitoare!

MICHEL ajută mult mai mult femeilor la păstrarea și desăvârșirea frumuseții lor, decât oricare alt rouge de buze. El este întrebuințat în toate părțile lumii, căci milioane de femei s'au convins, că are enorm de multe calități, - că-i dă gurei o senzație de prospețime. Intrați și Dv. în colectivitatea femeilor atrăgătoare și ispititoare: încercați MICHEL.

7 TONURI INCĂNTĂTOARE:

Blonde, Brunette, Cherry, Vivid, Capucine, Raspberry, Scarlet, Mărimit de lux, mare, popular.

Pentru a completa ensemble-ul, întrebuințați și fardul MICHEL, rouge-ul durabil, iar pentru ochi Dv. cosmeticul MICHEL, care nu ustură și rezistă apei și umezelei.

D-na Dr. M. Rabinovici

Boli de piele și femei, distrugerea definitivă a părului de prisos
COSMETICA

Ingrijirea tenului

Bulev. Carol 57. Telefon 3.52.73.
Consult. 8—12 și 3—7.

IUNIE 1938
10 LEI

MATCHUL PRESTON—VENUS 2—0
Auer, celebrul atacant al Venusului în plină acțiune.

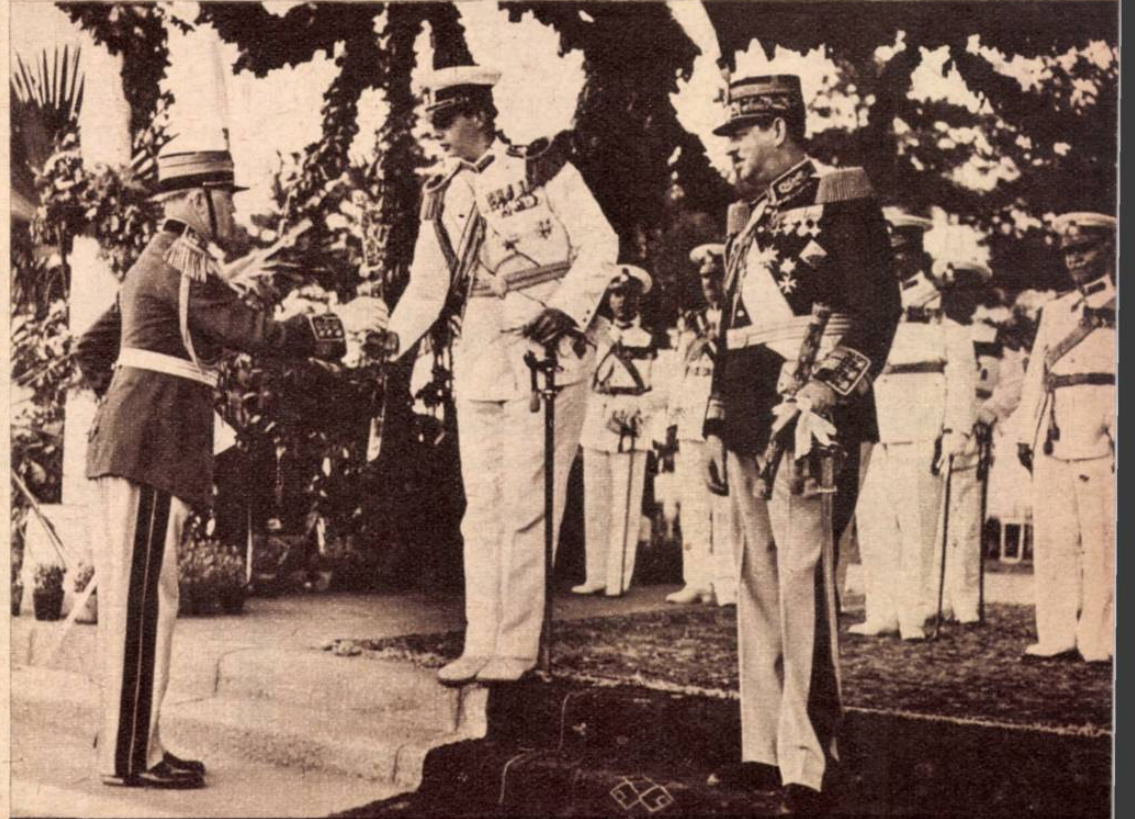
Ziua Eleganței la hipodromul Băneasa-trap.

**MAREA FRESCĂ
A NEAMULUI**

În prezența M. S. Regelui și a Marelui Voevod Mihai s'a inaugurat săptămâna trecută marea frescă a neamului din sala de festivități a Ate-neului Român.

DERBYUL ROMÂN, LOJA OFICIALĂ: d-nii gen. Argeșeanu, d. ministru al Statelor-Unite, d. Armand Călinescu, d. general Dombrovski și d. C. Argetoianu.

SUVERANUL ȘI MARELE VOEVD MIHAI LA REGIMENTUL 2 PIONERI DE GARDA
D. Colonel Orezeanu înmânează marelui Voevod Mihai un dar: o sabie orientală.

15 ani dela înhumarea

Z IUA înălțării. Zi de pioasă pomenire a celor căzuți pentru Patrie.

Se împlinesc 15 ani din ziua în care a fost înmormântat Eroul Necunoscut al Neamului. Osemintele sale au fost așezate în criptă de marmură, ca să amintească urmașilor jertfa acelor care au înlăpăuit întregirea.

Este poate cea mai înălțătoare aniversare a celor căzuți în luptă, pentru apărarea țării: un mormânt al „Eroului Necunoscut”, înaintea căruia să îngenuncheze și orfanul, al cărui părinte și-a dat sufletul prin tranșee neștiute, și mama, al cărei fiu nu s'a mai întors și pe care zadarnic l-a adăstat, și femeia, al cărei soț a rămas pierdut, fără nume, pe câmpul de luptă.

După Franța unde acest gând a luat naștere, Românii au ridicat și ei un monument, pentru crnstirea Eroului Necunoscut.

Și când în 1923 s'a pus întrebarea, cine să aleagă dintre atâtea oseminte, fără nume, găsite prin locurile unde s'au dat bătălii crâncene, pe acele care să fie „Eroul Necunoscut” s'a găsit un răspuns fericit:

— *Ar orfan de război, care se va dovedi a fi cel mai merituos dintre toți.*

Și astfel a fost ales Amilcar C. Săndulescu, elev în clasa I-a a Liceului Militar D. A. Sturdza din Craiova.

În biserica dela Mărășești, unde s'au așezat, în zece scrie, osemintele a zece necunoscuți, morți eroi, în cele zece provincii, care alcătuiesc teritoriul României Unite, băiatul s'a oprit în fața celui de al patrulea sicriu și, după ce-a îngenunchiat, a rostit, în șoaptă, sugrumat de emoție.

— „Acesta este tatăl meu!”

Sunt mulți cari nu-și mai amintesc de această poveste. Dar sunt alții, cari au plâns atunci lacrimi adevărate, smulse de acest dureros gest simbolic. Și poate că v'a întrebat vreodată copilul dv., curios:

— *Adevărat, acela era tatăl său?*

Și desigur că i-ați răspuns:

— *Da, fiule, acela era tatăl său, cum este părintele sufletească al tuturor copiilor din România întregită, din a cărui jertfire trebuie să luăm pildă de curaj și de iubire de țară!*

Amilcar C. Săndulescu, la vârsta de 13 ani, a fost copilul cel

Crucea comemorativă a lui Mihai Viteazul.

Mormântul eroului necunoscut din București.

Săpunul igienic și spornic al milioanei de persoane

Urmați exemplul milioanei de femei practice, care au adoptat săpunul ideal și în același timp cel mai spornic. Săpunul Cadum, foarte uscat, are o spumă abundentă și un parfum plăcut, care durează până la sfârșit. Este săpunul cel mai igienic, care curăță complet și întreține pielea cea mai sensibilă.

SĂPUN CADUM

Elita oamenilor de știință recomandă tabletele:

Logal

la:
Reumatism | Sciatică | Nevralgii, Răceli
Gută | Gripă | Dureri de cap
FLACOANE CU: 42 ȘI 14 TABLETE.
CUTIUTE DE ALUMINIUM CU 3 TABLETE

EROULUI NECUNOSCU

Monumentul eroilor
dela Turnu Severin.

mai vestit din țară. La vârsta lui crudă a stat la masă cu Regele Ferdinand I, a mers alături cu principele moștenitor de atunci, Regele nostru de azi.

Osemintele Eroului Necunoscut au fost aduse în Gara de Nord, cu un tren special. În întâmpinarea sa a eșit popor mult, în frunte cu Familia Regală. După un scurt serviciu divin, sicriul a fost transportat, pe un afet de tun, la biserica Mihai Vodă, fiind urmat de A. S. R. Principele Carol, Regele nostru de azi, de ministrul de război, general Mărdărescu, alături de care mergea Amilcar C. Săndulescu, de președinții Corpurilor legiuitoare, de membrii guvernului, de atașatii străini, de armată și de popor.

În cele două zile cât a stat în biserică, s'au perindat mii de oameni prin fața cosciugului.

În dimineața zilei de înălțare a Domnului, care în anul acela a căzut la 5 Mai, s'au făcut slujbe la toate bisericile. La ora 9, cortegiul a pornit spre locul de veci, la Parcul Carol I. Aci, Ferdinand cel Loial a slăvit eroismul ostașului român, și a cinstit pe eroii neamului, în acesta, care avea să fie înmormântat, agățând pe cosciug cea mai de seamă decorație.

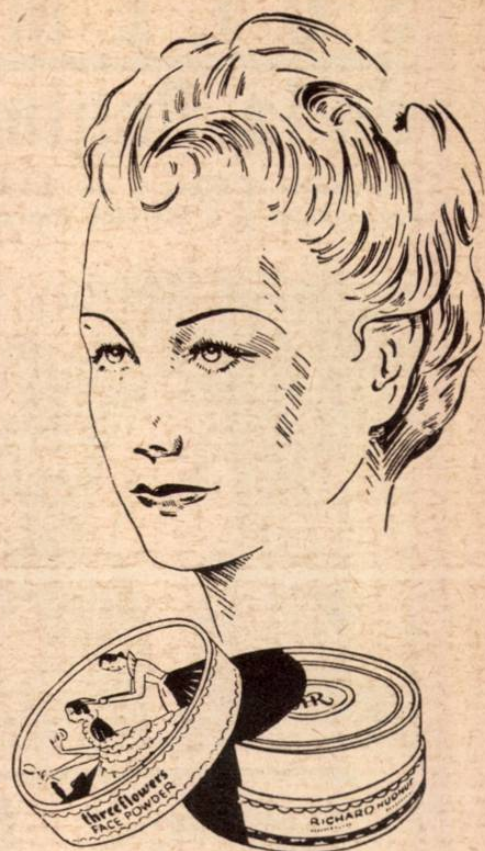
La ora 12, în sunetul de jale al clopotelor, depe întreg cuprinsul țării sicriul a fost așezat în cripta de marmoră, din fața Muzeului Militar. La căpătâiul său arde neîntrerupt flacăra unei candelă, care glorificând jertfele trecute, este simbolul viu al dragostei neatinse de moșie și de neam.

CR. PREDA

Ziua Eroilor la cimitirul militar Bellu, în fața
monumentului Eroilor.

*Tenul Dvs.
e minunat
de gingaș*

întrebuințând distinsele nuanțări ale pudrei Three Flowers. Extraordinar de fină, în tonuri aparte, această pudră este de un efect desăvârșit pentru doamna elegantă.

Ea însemnează finisajul îngrijirii tenului, așa cum o recomandă Richard Hudnut pentru tratamentul de înfrumusețare, Three Flowers, care se compune din 5 preparate de eficacitate diversă, armonizându-se perfect între ele și complectându-se în chip desăvârșit. Acest tratament făcut de femeia modernă în modul cel mai simplu va fi foarte eficient, dacă se aplică în mod regulat acasă.

HUDNUT

Three Flowers

Tratament de înfrumusețare

**Se mulează
minunat
și elastic!**

Un ciorap, fie el cât de delicat, se mulează perfect, conservându-și toată elasticitatea sa inițială, dacă e spălat exclusiv cu

SOLEMNITATEA de la Regimentul 2 Pioneri

Regimentul 2 Pioneri de gardă și-a sărbătorit Sâmbătă în prezența Suveranului și a Marelui Voevod Mihai, patronul.

Fotografiile noastre înfățișează: Suveranul, Marele Voevod și d. general Argeșanu trecând în revistă trupele cu noua uniformă a regimentului.

M. S. Regele primește explicațiile d-lui Colonel Orezeanu pe un pod complet construit la regiment. D. Colonel Orezeanu, comandantul regimentului 2 Pioneri, roștin-du-și discursul.

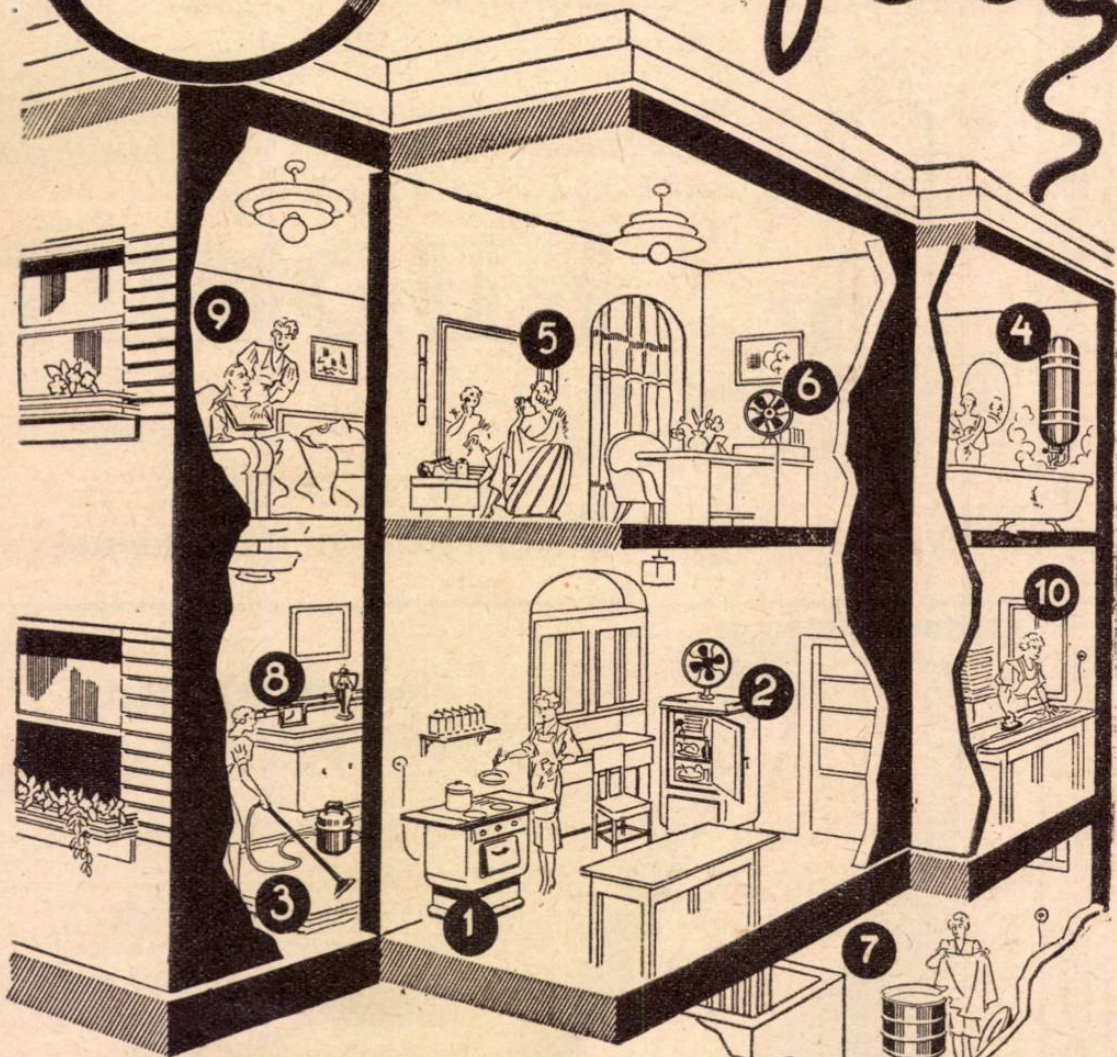
(Foto I. B.)

ELECTRICITATEA

NU DĂ NUMAI LUMINĂ CI ȘI

Confort

1 Nu mai trebuiesc aduse lemne; nu mai e nevoie să așteptați să se aprindă focul și să se încălzească mașina de gătit. BUCĂTĂRIA ELECTRICA simplifică problema.

2 Nu va mai trebui să cumpărați zilnic ghiță. RĂCITORUL ELECTRIC funcționează grație prizei electrice din casa Dv.

3 Măturatul devine igienic, ușor și radical, când e făcut cu ASPIRATORUL ELECTRIC DE PRAF.

4 Aveți oricând și repede apă caldă, grație ÎNCĂLZITORULUI ELECTRIC DE APĂ.

5 Doamnele își pot îngriji zilnic frumusețea cu APARATELE ELECTRICE DE MASAJ, FREZAT, etc.

6 Oricât de mare ar fi căldura, într-o secundă vă răcoriți, punând VENTILATORUL ELECTRIC la priză.

7 MAȘINA ELECTRICA DE SPĂLAT rufe simplifică una din problemele grele ale gospodăriei.

8 Nu trebuie să mai întoarceți ceasul în fiecare zi. CEASUL ELECTRIC merge continuu acționat de curentul electric.

9 Sunteți reumatic, durerile devin rebele? În câteva secunde PERNA ELECTRICA alină durerile, dă căldură în permanență.

10 Fierul de călcat electric este practic, economic, igienic și nu vă dă durerile de cap, provocate de mașina de călcat cu mângal.

DEMONSTRAȚII DE TELEVIZIUNE ÎN BUCUREȘTI

ÎN cadrul „Lunei Bucureștilor”, în cursul lunii lunie, vor avea loc pentru prima dată la noi în țară — emisiuni de televiziune. În multe orașe din Statele Unite, la Londra și la Paris, emisiunile de televiziune sunt lucru obicinuit. La fel cum ascultă oamenii la radio, ei recepționează acasă, spectacolele dela teatre și cinematografe. Aparatul de televiziune transmite imaginea prin unde electro-magnetice, la distanțe destul de mari și asistăm la această minune, că putem vedea pe un ecran legat

de un aparat de recepție, lucruri care se petrec la câțiva kilometri: matchuri de foot-ball, curse de cai, reprezentații teatrale și toate imaginile vieții pot fi transmise prin eter, ca să fie văzute de acei cari nu vor să se deplaseze la fața locului și cari, stând comozi acasă, pot vedea și auzi la fel cu spectatorii cari și-au luat oboseala drumului. Aparatele de emisie și recepție Philips, care se vor instala la „Luna Bucureștilor”, vor arăta, în mod practic, cum se petrece această minune.

Kine EXAKTA

Aparat multilateral, cu oglindă reflectoare și un singur obiectiv, pentru film normal de cinema 24/36mm. Complet lipsit de parallaxă/dublă expunere imposibilă, obturator cu perdea dela $\frac{1}{1000}$ la 12 secunde/autodeclanșator. Obiective interchangeabile, până la luminozitatea 1:1.9/tele-obiective și de unghi mare/Dispozitive speciale pentru fotografia microscopică și posibilitatea de a cupla declanșarea cu „Vacublitz”. Modelul similar „Standard-Exakta” întrebuințează rolfilm, format 4/6,5c./Prospecte la cerere/Reprezent. pentru România: „VENDITOR” reprezentanțe de comerț București I, Calea Victoriei 39.

Thagee
KAMERAWERK
STEENBERGEN & CO
DRESDEN
Striesen 257

TARIFUL CASNIC al Societății Generale de Gaz și de Electricitate din București permite utilizarea ECONOMICĂ a acestor aparate.

CHIRURGIE ESTETICĂ ȘI REPARATOARE

Intinerire și înfrumusețare. Ridurile feței, pungile ochilor, corectarea nasului, urechi depărtate, buza dublă, săni căzute. Organe genitale. Semne, cicatrici, accidente de artă și sport. Operațiuni ușoare, nedureroase; cicatrici.

Dr. H. BROHOVICI, specializat la PARIS — Str. Sft. Gheorghe Nou Nr. 2

ȘEZĂTOAREA STRĂJEREASCĂ DE LA PIROTEHNIA ARMATEI

La pirotehnia armatei a avut loc Sâmbătă seara, în prezența marelui Voevod Mihai o șezătoare străjerească. Fotografiile noastre înfățișează: Marele Voevod Mihai însoțit de d. colonel Bianu, directorul pirotehniei.

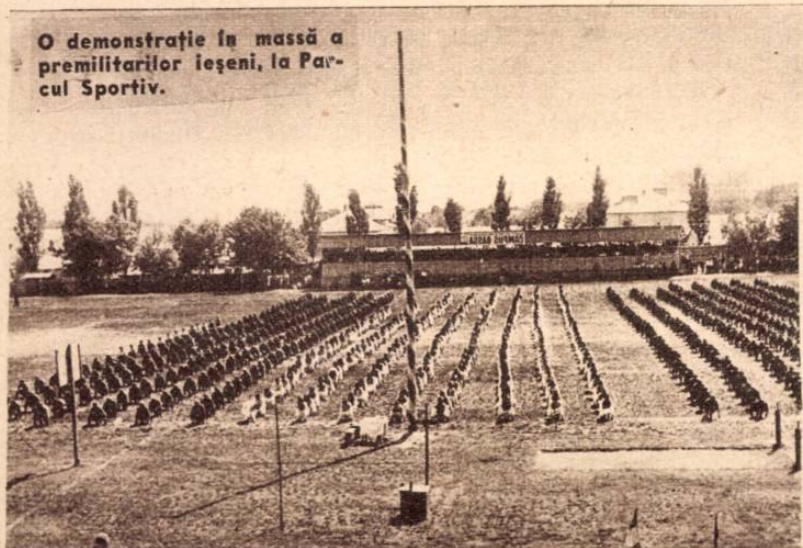
Ciobanii la șezătoare.

(Foto I. B.)

D-nii Rector Traian Bratu, primar Eșanu și colonel Caracăș, prefectul județului, la serbarea premilitarilor ieșeni.

O demonstrație în masă a premilitarilor ieșeni, la Parcul Sportiv.

Spuma moale a săpunului Caola are efectul unei creme fine și este o binefacere pentru piele și ten. Întrebuințând zilnic săpunul Caola pielea și tenul Dvs. își păstrează tinerețea și sănătatea. Săpunul Caola rămâne parfumat până la ultima bucățică.

CA-O-LA

Kalodont pentru dinți înseamnă îngrijirea sănătății

O dantură nesănătoasă poate însemna un pericol pentru întregul organism. De aceea o îngrijire rațională a dinților înseamnă în același timp și îngrijirea sănătății în genere. Întrebuințați regulat Kalodont! Kalodont curăță dinții temeinic, protejându-i în contra pericolului pietrei dentare.

Kalodont și în
tuburi mari

KALODONT

contra
pietrei
de dinți

Dueluri celebre

TRADIȚIA duelurilor a rămas vie. Afacerea Bourdet-Bernstein e o dovadă a acestui fapt. Înainte de război, a soluționat, mai ales, în decursul secolului al 19-lea, mii de diferende, în special în lumea literelor. Iată, mai jos, câteva din duelurile celebre.

Acum vreo 100 ani, în urma unui scurt articol, publicat în prima pagină a ziarului „La Presse”, sub semnătura lui Emile de Girardin, a izbucnit unul dintre cele mai faimoase și mai sângeroase dueluri, ale secolului trecut. Emile de Girardin și-a exprimat îndoieli, cu privire la „lealtatea de caracter” a scriitorului politic Armand Carrel. De îndată ce acest atac a apărut în „La Presse”, Armand Carrel s'a hotărât să ceară satisfacție. Un prieten comun al celor doi scriitori a intervenit zadarnic. Duelul era inevitabil, iar martorii, cari s'au constituit în cel mai scurt timp posibil, au început discuțiile obicinuite.

Între timp, Carrel, care era cel ofensat, avea sentimente funeste. Se bătuse de mai multe ori în duel, dar nu fusese niciodată atât de turburat. Simțea moartea pe aproape. El își aranjă, în grabă, câteva afaceri, își scrisese testamentul și având alegerea armelor, conform codului onoarei, a cerut ca lupta să aibă loc cu pistolul.

Duelul a avut loc la Vincennes. S'au auzit două defunături. Girardin a fost nimerit în coapsă, iar Carrel în stomac. Martorii și medicii s'au grăbit să-i ridice pe cei doi răniți. În momentul în care Carrel a trecut prin fața lui Girardin, i-a spus:

— *Suferiți mult, domnul meu? Aș dori să nu suferiți mai mult ca mine.*

Dus în grabă la locuința amicului său Peyrat, pe inserat, a început să delireze, semn că agonia începuse. S'a declarat o peritonită. Bolnavul s'a înverzit la față, pulsul a început să bată din ce în ce mai repede, iar membrele au început să se răcească. Cu o luciditate întretăiată de sumbre ațipiri, și-a dictat ultimele dorințe.

În zorii zilei de 24 Iulie 1836, muribundul s'a ridicat în pat, horcând!

— *Franța, republica...*

Apoi, suspinând:

— *Libertatea...*

Armand Carrel murise.

DE DRAGUL SAREI BERNHARDT

Carle des Perrieres, care s'a bătut în duel de zeci de ori, a publicat în „Le Triboulet”, în anul 1880, o serie de portrete burlești, pe care le semna L'Angery. Publica deasemenea o caricatură, destul de răutăcioasă a Sarei Bernardt. Desenatorul uitase de mult această glumă, când s'a pomenit, într-o dimineață că cineva îi bate la ușă.

— *Cine-i?*

Era Edmond de Lagrené, un prieten al lui Carle, care revenia, după o călătorie de doi ani, în China.

— *Carle, trebuie să fii martorul meu!*

— *Ce face? Iarăși un duel?*

— *E o afacere veche, pe care am jurat c'o voi pune la punct, când voi debarca în Franța. Știi ce mare admirație am pentru marea noastră Sarah. Un oarecare L'Angery a jignit-o, printr'un desen satiric. Nu-l cunosc, dar îi voi da o lecție.*

Carle des Perrieres a făcut tot posibilul ca să-l calmeze pe prietenul său. N'a făcut însă decât să-i sporească furia, astfel că în cele din urmă i-a spus:

— *Eu sunt L'Angery.*

— *Cu atât mai rău — spuse Lagrené. — Te provoc la duel.*

S'au bătut, în aceeași după amiază, la Ville d'Avray. Carle des Perrieres a fost lovit. În aceeași seară a trimis o lungă scrisoare de scuze Sarei Bernhardt, asigurând-o că-i este deplin devotat și că nu mai vrea să trăiască, fără ca ea să-l fi iertat. Iată și răspunsul pe care l-a primit:

„Vă iert. Dar nu mai stați ingenunchiat în fața mea”.

Câțiva ani mai târziu, Georges Vanor și Ca-

tulle Mendes se băteau din nou pentru ea. Era vorba să se stabilească dacă Sarah Bernardt era realmente personajul ideal, pentru întruchiparea lui Hamlet. În urma acestui duel, Catulle Mendes a zăcut vreo trei luni.

DUELURILE LUI ROCHEFORT

Duelurile lui de Rochefort sunt nenumărate. Cel mai curios a fost desigur acela care l-a opus lui Paul de Casagnac, un alt mare duelist al timpului.

Pe vremea aceea, Casagnac, scria la ziarul „Le Pays”. Rochefort o criticase aspru pe Maria Antoinette, într'un articol. Or, Casagnac era îndrăgostit de Maria Antoinette. (Lucrul e curios, dar se întâmplă uneori să se îndrăgostească cineva și de o moartă). Casagnac a răspuns printr'un articol foarte violent, iar Rochefort i-a trimis martori. Duelul a avut loc pe zăpadă, într'o livadă care duce la St. Denis. Adversarii au fost puși la 25 pași unul de altul.

— *Vedeți — spuse Casagnac, cu un sânge rece admirabil — îl voi lovi în centură. Haina sa, pe care o agită vântul, îmi folosește drept țință perfectă.*

Când s'a dat semnalul, au răsunat cele două focuri de armă. Rochefort s'a prăbușit în zăpadă, lovit în dreptul cordonului. Lumea s'a repezit la el, crezându-l mort. Dar medicul i-a scos uluit, din centură, o medalie, pe care o prietenă a ziaristului o pusese acolo, fără știrea lui. Medalia era găurită, dar glonte, în loc să străbată corpul, provocase numai o rană superficială.

UN CĂPITAN DE CAZACI CONTRA MICULUI HENRY III

Dueluri nenumărate au fost provocate de balurile mascate. Adversarii n'au dovedit însă niciodată atâta indiferență surâzătoare, ca avocatul Thereshe și contele de Lenz, în anul 1875.

Cei doi s'au întâlnit la un bal particular: contele era costumat în căpitan de cazaci, iar avocatul ca Henric al III-lea. S'au certat dintr'un motiv de nimic și s'au hotărât să se dueleze, în zori. În așteptare, au continuat să danseze.

Lupta a avut loc la Bois de Boulogne, iar un Pierrot a condus-o.

Epilogul acestei istorii a fost cât se poate de tragic. Tânărul avocat s'a prăbușit, cu umărul străpuns de primul foc. După șase luni, muria depe urma răni.

DUEL CU MUZICĂ

Într'un rând, a avut loc un duel, acompaniat de muzică. Domnul Laurent de la Barre dis-cuta, într'o lojă, la operă. Domnul de Montreuil îl contrazicea. Discuția a devenit mai violentă. S'au schimbat cărțile de vizită, iar a doua zi, adversarii s'au întâlnit la Bois de Vincennes.

În momentul în care contele d'Enval de Malden a pronunțat cuvintele sacramentale: „*Gata, domnilor!*”, o orchestră, invizibilă, a intonat primele măsuri din marșul din „Faust”. Martorii, uluiți, au ordonat oprirea luptei, în timp ce d. de Montreuil întreba cu privirea, pe d. de la Barre. Acesta îi răspunse foarte calm:

— *E foarte simplu. Ați spus pretutindeni că mă veți uide. N'am voit să mor fără să aud bucata mea favorită.*

Martorii au izbucnit în râs, iar adversarii s'au împăcat.

DUEL ÎNTRE FEMEI

Două tinere femei, care iubiau pe același bărbat, s'au duelat, din pricina acestuia. Aceea care a pierdut lupta, pe calea inimii, a provocat-o pe adversară, la un duel cu pistolul. Ca martori au fost luați patru tineri din localitate. Tirul a fost hotărât la 20 de pași, urmând să se schimbe două gloanțe. Dacă nu se obținea niciun rezultat, lupta continua cu floreta.

Una din tinerele femei căzu însă rănită, dela primul foc. Lupta a fost oprită.

Una dintre rivale a devenit o actriță celebră, iar cealaltă, căsătorită în provincia sa, a devenit una dintre filantroapele cele mai faimoase ale ținutului.

UN PARALITIC DUELEAZĂ

Anatole d'Yveteau era un tânăr pasionat și foarte îndemânat în lupta cu armele. Avusese zece dueluri, din care ieșise totdeauna învingător. La vârsta de 40 de ani, s'a îmbolnăvit foarte grav, astfel că nu mai putea umbla, decât sprijinit în cărje. Revenind din America, unde încercase zadarnic un nou tratament, a întâlnit pe vapor pe un tânăr creol, pentru care a manifestat, mai întâi, numai simpatie. Creolul avea un servitor, care purta același nume cu el. Coincidența aceasta i-a prilejuit d-lui d'Yveteau o serie de glume, astfel încât creolul l-a palmuit. S'au hotărât să se bată în duel, la Hâvre. D'Yveteau fiind cel ofensat, a cerut lupta cu pistolul și dreptul de a se așeza pe scaun, când trage. În livada unde a avut loc întâlnirea, au fost puse 2 scaune, la 15 pași distanță. Două focuri de armă au răsunat, iar creolul s'a prăbușit la pământ.

— *Am ținut piciorul scaunului — a spus D'Yveteau — lipind un timbru, pe lemn. Piciorul s'a rupt. Tânărul și-a pierdut numai cunoștința.*

Spuse acestea și luându-și bastonul, plecă schiopătând, cu un surâs triumfător pe buze.

JULES VALLES N'AVEA BANI

Jules Valles și Poupard Davylle, amândoi foarte tineri, duceau aceeași viață boemă. Între ei erau strânse legături de prietenie. Într-o zi a izbucnit însă un scandal, astfel că duelul a devenit inevitabil. Dar nici Valles și nici Davylle n'aveau destui bani spre a închiria o mașină, spre a-și cumpăra arme și spre a oferi martorilor paharul tradițional de maderă. Au început, așadar, să caute fonduri.

Valles a strâns, în patru zile, suma de 17 franci 65 centime, între cari și o monedă falsă. Situația amenința să devie ridicolă, când Davylle își aminti că are o rudă depărtată, comerciant bine situat, care ar fi putut împrumuta cinci ludovici de aur, necesari, atât lui cât și prietenului lui, care-i era adversar. Ceru banii și-i obțină.

A doua zi au plecat la Robinson, fiind pe teren la ora 8 dimineața.

La al doilea schimb de gloanțe, Valles l-a lovit pe Davylle în coapsă. Picioarele rănitului umflându-se repede, au voit să-i taie pantofii.

— *Nenorocitele! — strigă Davylle — sunt noi și nu le-am decât pe astea.*

Nefericitul Davylle a trebuit să fie operat și a zăcut vreme de trei luni la spital, în urma acestei aventuri eroi-comice.

DEIBLER ȘI PRIMUL DUEL AL LUI BERNSTEIN

Primul duel al lui Henry Bernstein a avut loc contra d-lui George de Villette, autorul Ecourilor din „Gil Blas”. Villette a fost rănit la gât, cu o lovitură de sabie, și în momentul când a simțit oțelul, și-a întors capul, astfel că rana i-a format un fel de cordon de sânge.

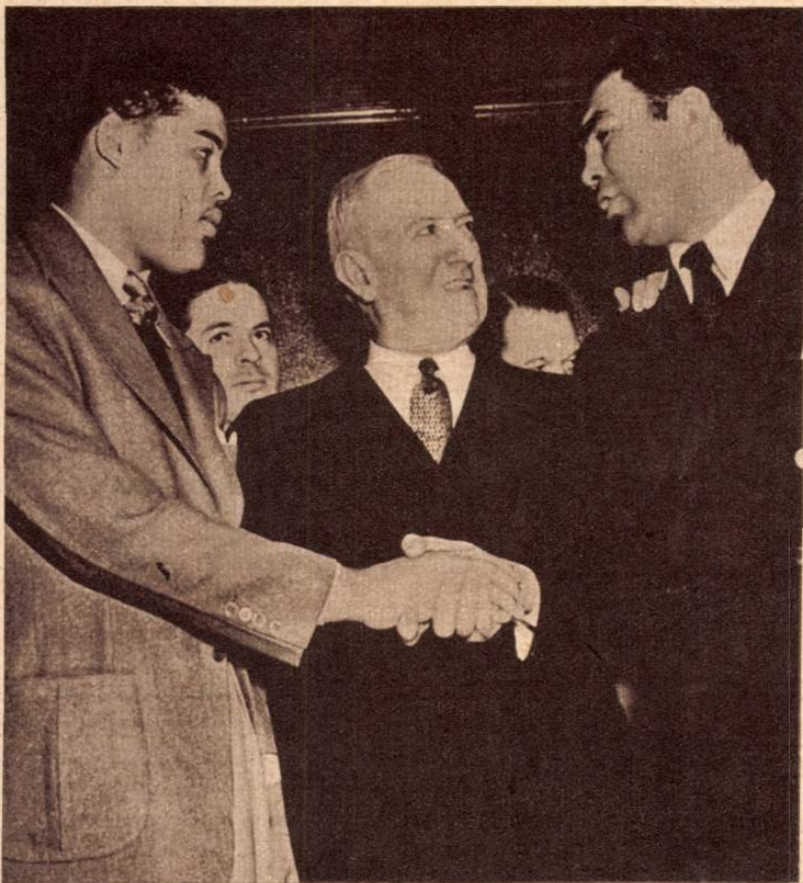
Jean Joseph Renaud, marele duelist, care i-a fost martor, l-a dus la Paris. El însuși povestește această anecdotă, ca fiind cea mai nostimă din numeroasele sale amintiri.

„Automobilul mergea foarte încet și era cald. Când a ajuns la Billancourt, rănitul a voit să bea apă din Sena, astfel că cel de al doilea martor a cerut, într'o casă străină, o cană cu apă. Omul care-și vedea de grădina, a adus el însuși carafa, până la mașină. Văzându-l pe Devillette cu rana la gât, a surâs, i-a dat să bea și-a luat cana, fără să spuie un cuvânt, și a plecat.

Jean Joseph Renaud și cel de al doilea martor l-au privit intrigați cu atenție:

Era călăul Deibler.

La 22 Iunie, match de box între Max Schmeling și Joe Louis

La 21 Iunie va avea loc la Yankee Stadion din New-York, lupta decisivă, între campionul mondial Joe Louis și germanul Max Schmeling. În fotografia noastră: Joe Louis și Max Schmeling își strâng mâna, după semnarea contractului, la New-York. În stânga Louis, în dreapta Schmeling.

SE LASĂ CĂLCAT DE UN AUTOMOBIL! O MESERIE UNICĂ!

O meserie curioasă are americanul Dail O'Brien, care face parte din trupa Lucky Teters. El se lasă călcat de un autocamion foarte încărcat, fără a suferi nici cea mai mică sgârietură. În fotografia noastră: artistul american Dail O'Brien se lasă călcat de autocamionul încărcat cu toți artiștii trupei sale.

NU SUNT VICTIME ALE RĂZBOIULUI, CI ATLEȚI!

Soldați ai aviației engleze, în timpul repetiției pentru serbarea de atletică ușoară, în stil mare, care se va organiza la Aylesbury, Buckingham.

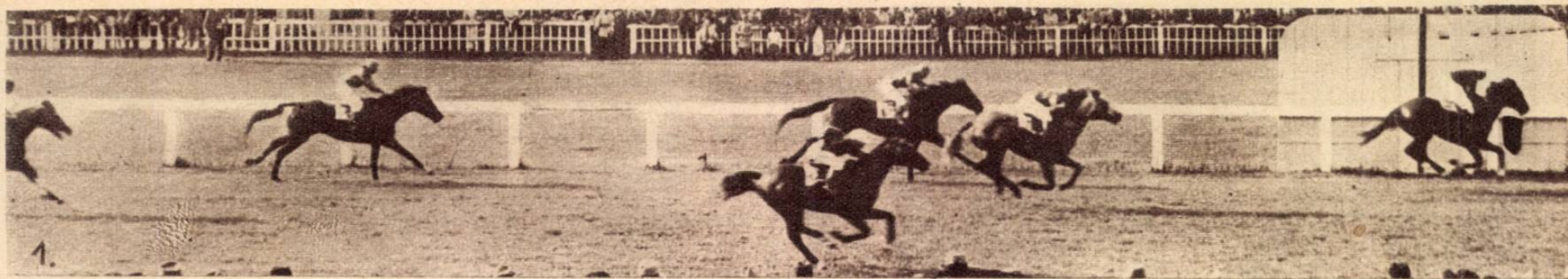

Ovenall

Unul
din mijloacele cele mai eficiente de luptă cu succes împotriva declinului dinților Dvs. este pasta spumoasă de dinți Ovenall. Spuma ei eficientă curăță și între dinți și înlătură orice sediment prin eficacele ei acțiuni dizolvantă. Pasta de dinți OVENALL face dinții de un alb strălucitor.

OȘTEAN A CÂȘTIGAT DERBYUL-ROMÂN

1. Sosirea în clasica alergare a Derbyului.

2. Oștean, câștigătorul cursei, după victorie.

3. Un aspect al tribunei.

ZIUA ELEGANȚEI

La hipodromul Băneasa-trap a avut loc Sâmbătă reuniunea eleganței. Fotografia noastră înfățișează un grup de elegane spectatoare.

CONCURSURILE SPORTIVE STRĂJEREȘTI

Pe stadionul Anef a avut loc Duminică, concursuri sportive străjerești. În fotografia noastră, concurențele la start.

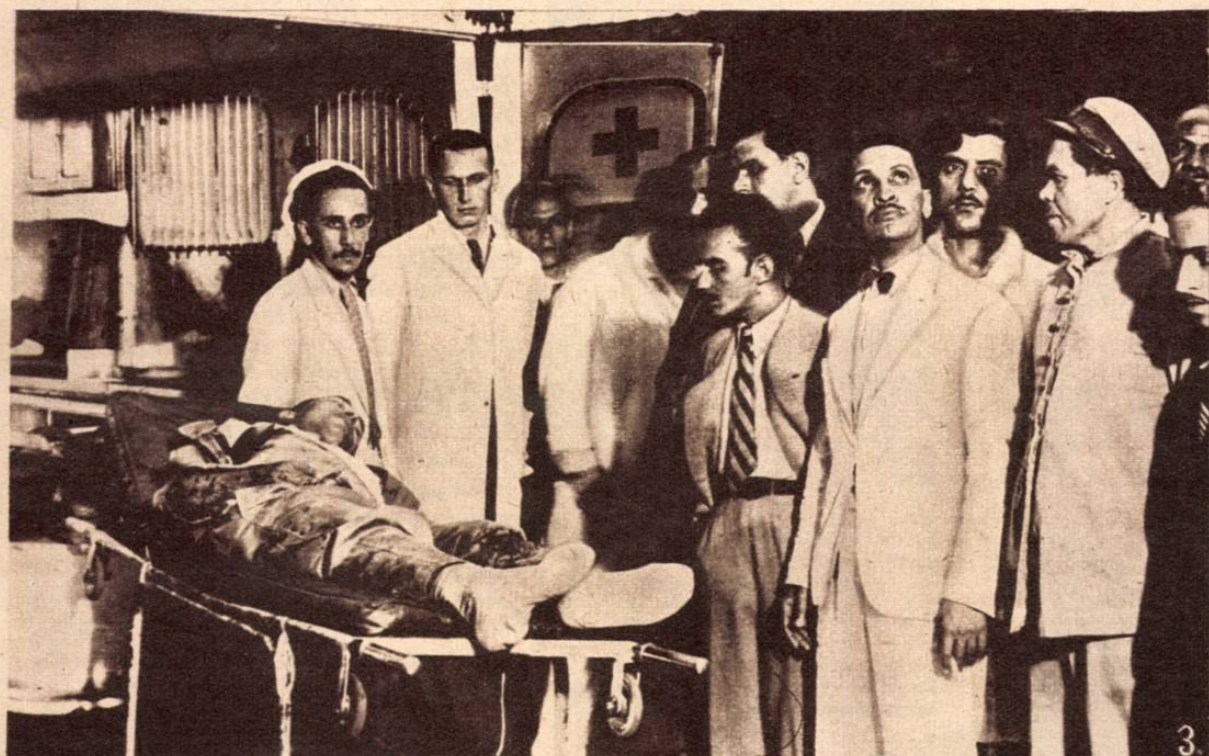
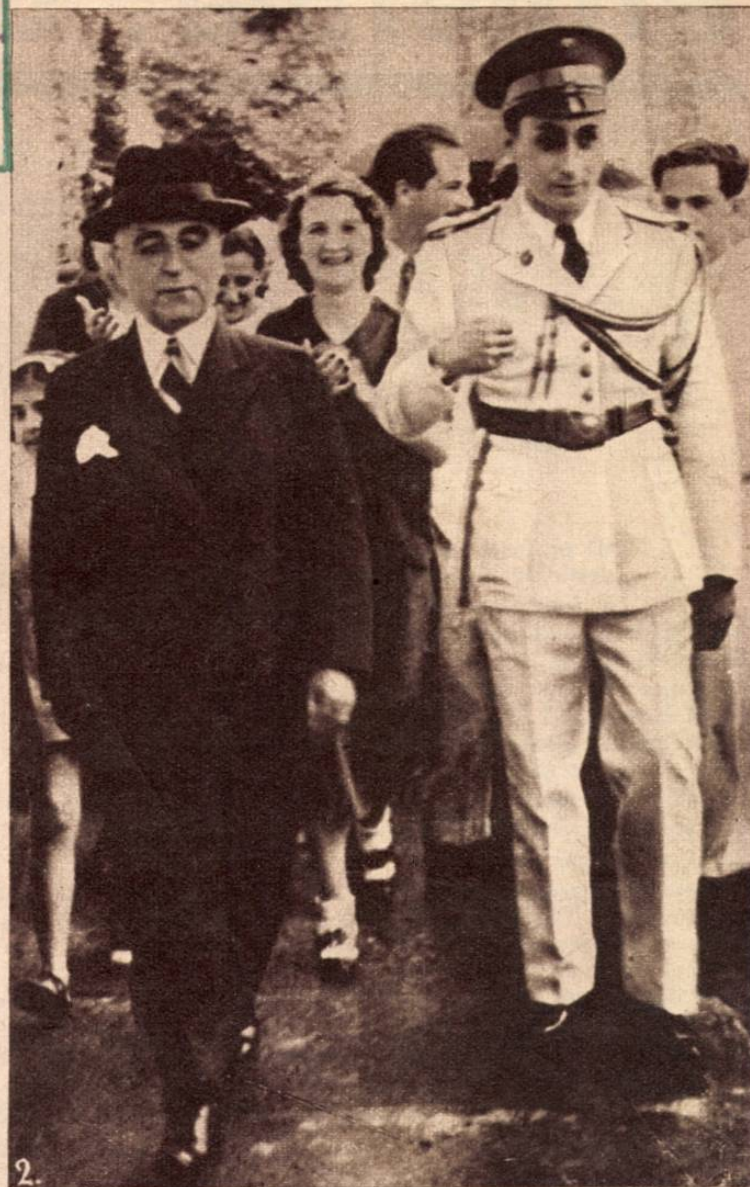
PRESTON-VENUS 2-0

Preston, câștigătoarea Cupei Angliei a învins Duminică pe Venus cu 2-0. Au asistat la match 25.000 spectatori. Fotografia noastră înfățișează o fază din match.

PREȘEDINTELE VARGAS A INABUȘIT O REVOLTA FASCISTA, IN BRAZILIA

Fasciștii brazilieni au încercat să pună mâna pe putere printr'o răsccoală. Incercarea a eșuat, grație Președintelui Vargas, dictatorul Braziliei. S'au operat numeroase arestări cu această ocazie. Dăm mai jos câteva imagini sosite cu avionul:

1. Armata braziliană ocupă, din zorii zilei, străzile care duc spre Ministerul Marinei.
2. Președintele Vargas pe străzile din Rio, după înăbușirea revoltei.
3. Transportarea unei sentinele grav rănite, în fața palatului prezidențial.

RITZ

Ritz
NU SE ȘTERGE NICIODATĂ

Tub automat
Lei 240
Rezerva Lei 100

In voiaj
La munte
La mare
numai
ROUGE RITZ REZISTĂ

Tub Lumen Lei 265
Rezerva Lei 125
Plus timbru scolar

VIM

CURĂȚĂ TOT
fără a sgâria

și cuvetele

Profetiile: Un fenomen posibil

Timpul este o dimensiune, dealungul căreia putem privi, uneori, ca și în spațiu

CÂND profetul Ieremia a prezis că tirania babiloniană avea să ia sfârșit, peste 70 de ani (Jeremia Cap. XXIX, v. 10) se poate ca el să fi privit în timp, așa cum am privi dealungul unui drum și i-a văzut aievea pe Israeliti, întorcându-se în Ierusalim.

Interpretând visul Faraonului, Iosef a privit și el, probabil, în viitor, dar cu mai mult discernământ, decât monarhul egiptean.

Când o persoană are presentimentul morții cuiva, iar faptul se confirmă în ziua următoare, se poate presupune că muribundul i-a trimis vreun mesaj? Nu, individul și-a văzut cu adevărat, amicul sau cunoștința, murind.

Se întâmplă uneori să vizităm, pentru întâia oară, o localitate, cu un sentiment de regăsire. E îndreptățit acest sentiment? Da, și totuși, n'am fost pe acolo niciodată, nici măcar cu gândul.

E posibil să percepem evenimente ce s'au desfășurat cu mult înainte ca noi să ne fi născut? Da, dar aceasta nu este o dovadă de reîncarnare.

Poate o persoană să vadă în viitor și să schimbe ceva din ceea ce i-a rezervat destinul? Da, chiar și asta e cu putință.

Cele de mai sus sunt toate descoperiri ale lui J. M. Dunne, expuse într'un volum foarte interesant, intitulat „An Experiment with Time”. Totul depinde de o înțelegere a timpului, ceva considerat ca foarte simplu, până când s'a dovedit că este o „a patra dimensiune”, deși nimeni nu poate percepe mai mult de trei — lungime, lățime și înălțime.

Apoi, s'au găsit alții cari să revoluționeze mai mai departe lumea științifică, susținând că în anumite puncte, timpul trece mai repede sau mai încet și chiar că-și poate inversa cursul, evoluând deandratelea. Iar spre a ne zăpăci deabinelea, profesorul Einstein vine cu afirmația că misterioasa unitate este curbă.

Pentru a face ideea mai ușor de înțeles, el folosește un soi de metaforă, reprezentându-ne timpul ca fiind un fluviu, ce curge pe o a patra sau a cincea dimensiune și deci că e posibil să vezi atât în josul acestei ape, adică în viitor, cât și în susul ei, adică în trecut. Aceasta însă nu se întâmplă decât arareori, pentru că, deobicei, atenția noastră este concentrată asupra prezentului.

În studiul său asupra viselor, dr. Dunne s'a convins că aproape orice individ întrevede câte ceva din viitor, dar uită sau interpretează greșit, cele ce i s'au arătat. Faptul care l-a determinat pe autor să întreprindă lunga-i serie de experiențe, au fost câteva vise pe cari nu și le putea explica.

Era prin 1902. Se făcea că vizita o insulă din pământul căreia fâșnau vapori și parcă știa că o erupție vulcanică avea să o arunce în aer, cu toată populația sa, ce se cifra la patru mii de suflete. El se agita cu disperare, pentru a face să se trimită vase, în ajutorul sinistraților, dar eforturile sale rămăneau zadarnice, până când se trezi și respiră ușurat, văzând că totul se reduce la un vis urât. Dar când i se aduseră zările, citi pe prima pagină, în litere de o șchioapă, următoarele:

MARELE DEZASTRU VULCANIC DIN INSULA MARTINICA.
Orașul ras de pe pământ, de o avalanșă de foc. — Numărul probabil al morților, trece de 40.000.

Visul era prea apropiat de realitate, pentru a-l privi ca pe o simplă coincidență.

În următorul, Dunne a fost martorul unei tragedii înspăimântătoare, fără ca la început să poată înțelege ceva, ca un spectator intrat la mijlocul unui film.

— „Visam, scrie el” — că stam pe o schelă. având în stânga o bară de fier, dincolo de care se afla un abis întunecat de ceață. Iar deasupra, vedeam parcă o streășină.

„Deodată, observai proiectându-se în sus, de undeva din abisul ce mi se așternea la picioare, o umbră de forma unui laț uriaș. Aceasta se ridica deasupra scândurilor, lovind în streășină. Cum mă tot uitam la ciudățenia aceasta, începui să deslușesc că nu era altceva decât fâșnătura de apă a unui furtun, așa cum apare deobicei, printr'o perdea de fum.

„De undeva, din fundul abisului, pompele de apă se îndreptau asupra platformei învăluite în ceață, pe care stam. Din momentul în care distinsesem aceasta, visul deveni înfricoșător. Schela fu năpădită de o sumedenie de oameni, abia vizibili prin fum, cari se prăbușiau unii peste alții, gâfâind și tușind, de parcă s'ar fi înecat. Apoi, deodată, fumul incolăci schela, asemeni unui șarpe monstruos, învăluind-o cu desăvârșire. În aceeași clipă se porni un cor de gemete innăbușite și mare-mi fu bucuria, când mă trezii”.

În zările de dimineață, Dunne nu găsi nimic, dar confirmarea veni cu cele de seară.

„O fabrică din împrejurimile Parisului luase foc” povestește autorul mai departe „și, văzându-și drumul barat de flăcări, mai multe lucrătoare se refugiaseră pe un balcon. Acolo se aflau deocamdată la adăpost, dar scările aduse de pompieri erau prea scurte pentru a le permite să coboare și până să se procure altele mai lungi, pompele fuseseră îndreptate asupra balconului, spre a împiedica întinderea focului și asupra acestui ultim refugiu.

Dar apoi, se întâmplă ceva cu totul unic, cred eu, în analele incendiilor. Prin geamurile sparte ale balconului năvăli, din încăperile cu cauciuc și alte materiale mistuite de foc, un fum atât de gros încât, deși stăteau în aer liber, bietele fete au fost sufocate, până la una, înainte de sosirea scărilor”. În acest caz nu putea fi vorba de vreun mesaj telepatic. Nici un reporter nu stătuse pe balconul acela, iar o dare de seamă începe totdeauna direct, cu anunțarea nenorocirii, și nici de cum cu un detaliu misterios. Nici una din victime nu se întrebaseră ce putea fi acel laț uriaș, abia întrezărit, prin perdeaua de fum, căci toate știau ce se petrecea.

Visătorul era un spectator, căzut acolo pe neașteptate, fără să aibă idee de cele întâmplate până atunci, iar cum nu respira aerul dela locul sinistrului, el nu fusese în stare să distingă la început că ceața era fum. Dar în schimb auzia tot atât de bine, pe cât vedea.

Jessie Millward, actrița engleză, care a văzut de trei ori, în vis, asasinarea prietenului său...

Financiarul Alfred Loewenstein care și-a presimțit moartea.

Profetul Ieremia la căderea Ierusalimului, după un tablou de Bendemann.

Visul acesta se lega însă tot de un fapt prezent, neindicând cu nimic că el ar fi putut vedea în viitor.

* * *

Dunne își făcu un obicei, din a nota dimineața, într'un carnet, tot ce visase peste noapte.

Intr'o zi, el pornise la vânătoare, pe terenul unui prieten. Dar la un moment dat, observă că trecuse pe o proprietate vecină și tocmai atunci auzi un câine lătrând cu furie și glasurile a doi bărbați cari-l asmuțeau. Nu încăpea bănuială că-l bănuiau de braconaj. Grăbind pasul, el reuși să iasă la drum deschis, înainte ca urmăritorii să-l fi zărit măcar. Dunne trăise scena aceasta cu câteva nopți înainte, căci găsi în carnetul său următoarea însemnare:

„Gonit de doi bărbați și un câine“.

În somn, mintea sa călătorise pe apa timpului, în jos, și văzuse această mică aventură înainte ca ea să se fi produs.

Cu aceasfa s'ar explica, după el, impresia aceea, atât de des încercată, de a mai fi trecut printr'un loc, pe care-l vezi pentru prima dată.

Se citează cazurile unor viziuni, profetice, cari au pătruns cu peste 20 de ani în viitor. Experimentatorul a făcut schițe după cele ce i se arătau în vis, lucruri pe cari mai târziu le vedea aievea, dar, care la epoca visului nu existau.

Dunne crede că o persoană își poate modifica viitorul și că aceasta s'a realizat adeseori. Citim câteodată despre naufragii și catastrofe de cale ferată, din cari a scăpat câte o persoană fiindcă în ultima clipă, și datorită vreunui vis urit, aceasta renunțase la călătorie. Mai departe, Dunne spune că viitorul nu reprezintă ceva absolut sigur, ci mai curând o serie de probabilități.

În majoritatea cazurilor, oamenii dau viselor o interpretare atât de greșită, încât ei nu le mai recunosc, în viața reală.

Una dintre cele mai remarcabile exemplificări ale teoriei lui Dunne este profesia lui Ieremia, în care trecutul și viitorul se amestecă în prezent. Babilonienii atacau Iudeea, și erau pe punctul de a asedia Ierusalimul, când profetul Ieremia, anunță: „Așa spus-a Domnul: că după ce veți fi stat șaptezeci de ani în Babilon, să mă întorc la voi, spre a vă da învățăături și a vă readuce pe aceste meleaguri“.

Iar profetia s'a împlinit, exact, la soroc.

* * *

Asasinarea lui William Terriss, un mare actor englez, înjunghiat de către un dement, lângă ușa din dosul teatrului „Adelphi“, din Londra, a fost văzută de trei ori, în vis, de către partenera sa, Jessie Millward.

După ultimul său vis, cu puțin înainte de-a se fi produs tragedia, actrița spusese unei prietene că presimția o mare nenorocire, pentru Terriss, dar lui nu îndrăzni să-i sufle o vorbă de teamă să n'o ia în râs. Se făcea că-l văzuse înjunghiat, la picioarele ei.

În seara crimei, îl auzi strigând și ieșind ca o furtună din cabina sa, Jessie Millward îl găsi pe culoar, într'un lac de sânge, muribund.

* * *

Cu o săptămână înainte, de ciudata-i dispariție, din aeroplanul care traversa Canalul Mânecii, milionarul belgian Alfred Loewenstein spunea unui prieten: „Mă tem că n'am să mai trăiesc mult. În ultima vreme am avut de multe ori impresia că murisem“.

După Mr. Dunne „financiarul a privit în viitor și a văzut că sfârșitul îi era foarte apropiat“.

Acelora cari nu acceptă „teoria celei de a patra dimensiuni“, autorul le răspunde că un om născut orb, va înțelege dacă i se explică mecanismul complicat al ochiului, însă, oricât de cult și de deștept ar fi el, n'are să poată înțelege lucruri cu mult mai simple, la mintea oricărui copil și anume, ce este albastrul, sau roșul. Dar, dacă avem toți această capacitate de a vedea în viitor, de ce n'am cultiva-o, ca și pe celelalte simțuri? Ne-ar ajuta să ne rânduiim mai bine viața, să evităm tot soiul de neplăceri și nenorociri.

În asemenea condițiuni, hoțul n'ar mai avea secrete pentru polițist și nici polițistul pentru hoț, astfel că ambii ar sfârși prin a se lăsa de meserie.

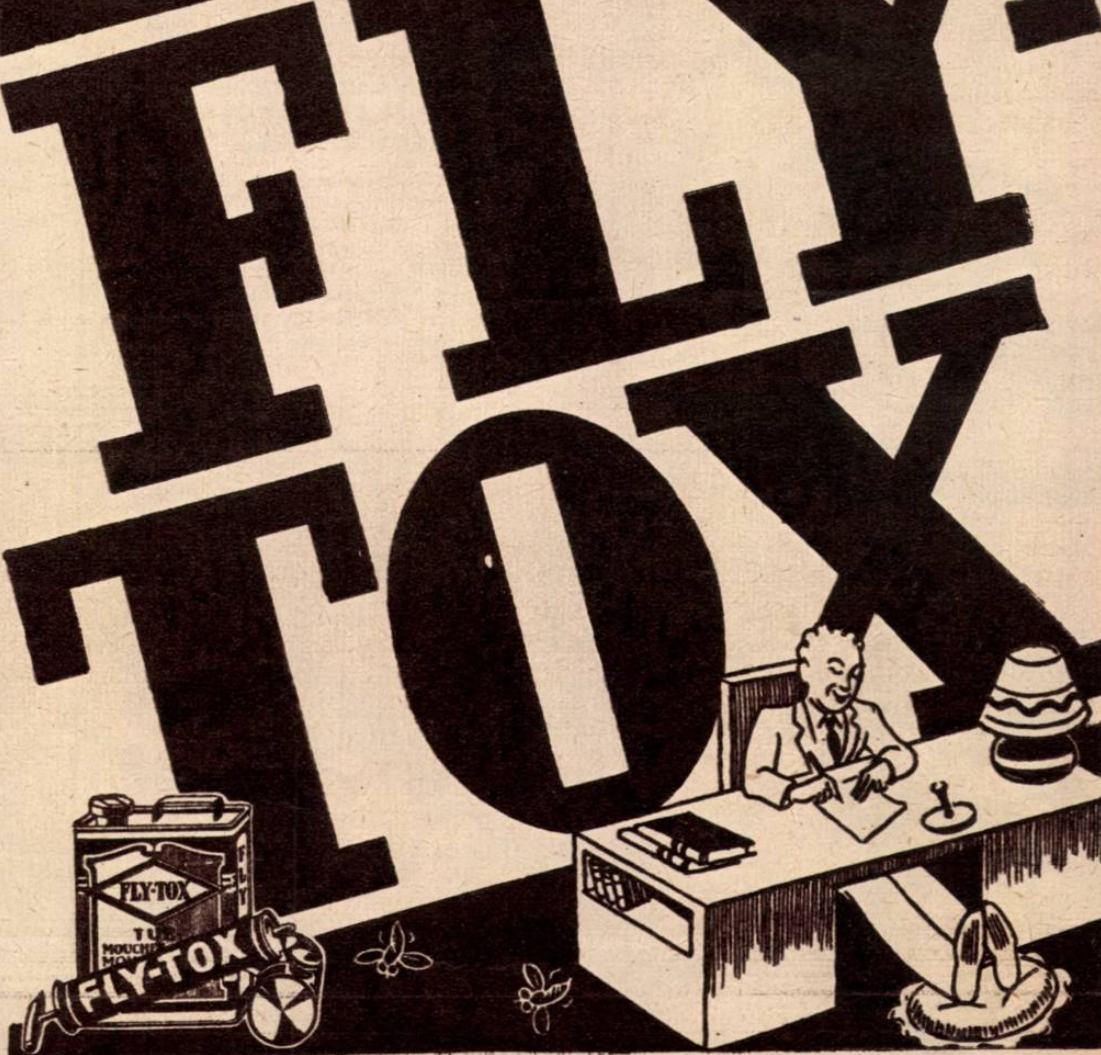
Iar din clipa în care orice individ ar putea să vadă în viitor și să ia măsuri, pentru a-l modela după placul său, lumea s'ar transforma într'un adevărat balamuc.

MARLENE DIETRICH A SOSIT LA PARIS

Zilele acestea a sosit la Paris cunoscuta și mult admirată actriță de cinematograf, Marlene Dietrich, fiind primită în gară de un mare număr de ziariști, cari s'au interesat de scopul vizitei ei în Franța.

O MUNCĂ
NETURBURATĂ
DE MUȘTE VĂ ASIGURĂ

IN EXTREMUL ORIENT, OAMENII CONTINUĂ SĂ SE OMOARE INTRE EI

1. JAPONEZII AU PĂTRUNS IN SUCHOW!

După lupte de nimicire, care au durat mai multe zile, în jurul orașului chinez Su-chow, punctul cel mai important al liniei ferate Lunghai, japonezii au pătruns în orașul în ruină, apărat de ultimele trupe chineze. Armata principală a generalului chinez Li Chung-Jen, alcătuită din 400.000 oameni a putut totuși să se împrăstie și e în căutarea unor noi linii de apărare. În fotografia noastră: unul din numeroasele atacuri japoneze, cu bombe, asupra orașului Su-chow.

2. DETECTOARE ACUSTICE JAPONEZE, CONTRA ATACURILOR AERIENE CHINEZE

Deoarece trupele chineze și-au întărit mult forțele aviatice, după lupta de la Peking, japonezii întrebunțează cele mai noi detectoare acustice, pentru a fi pregătiți contra atacurilor chineze. În fotografia noastră: detectoare acustice japoneze contra avioanelor în acțiune.

3. JAPONEZII ÎNAINTEAZĂ

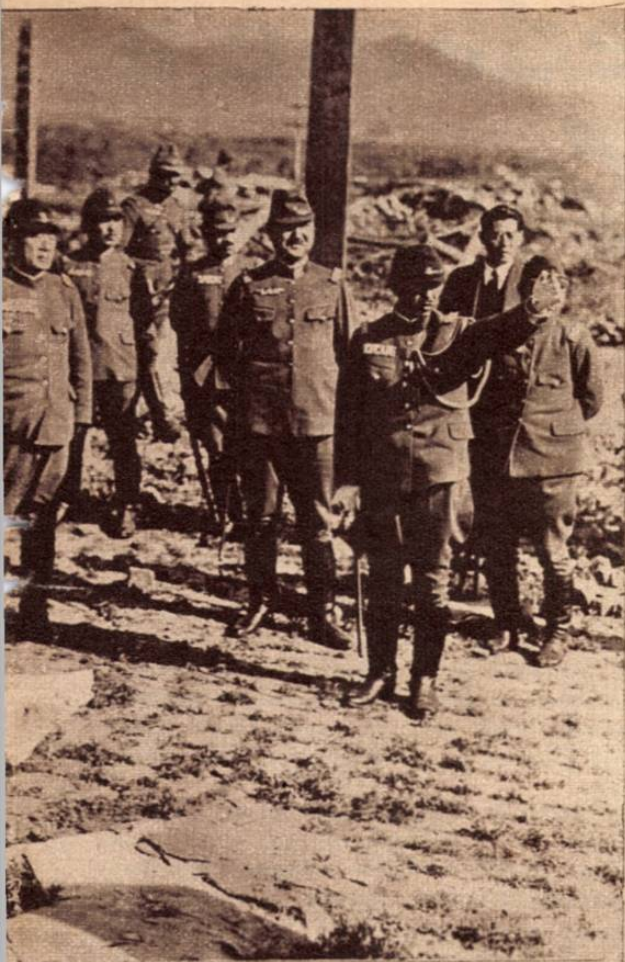
Fotografia noastră înfățișează trupe japoneze care ocupă Tailuchwang, la granița sudică a provinciei chineze Shantung, după ce orașul a fost evacuat de chinezi.

4. Ministrul de război al Japoniei, Sugy-Yama, inspectează frontul de luptă la Shanghai.

5.

In
le
ch
or
tr
cu
al
Ti
us
ce
tr
di
Fe
re
zi

**CHINEZII DEMON-
STREAZĂ LA
NEW-YORK!**

ziua sărbătoarei naționale chineze a solidarității, nezii din New-York au jănit o mare demonstrație contra Japoniei, la re au participat numeroși nezi și chinezi-americani. ere chineze au purtat un aș drapel al țării lor, în re spectatorii dela feres- și balcoane aruncau da- în bani, pentru armatele China.

ograpia noastră înfăți- : Procesiunea cu ma- e drapel chinez, pe stră- : New-York-ului.

**6. DOCTORI MILITARI
GERMANI INGRIJESC
RĂNIȚII JAPONEZI DIN
SHANGHAI**

In fotografia noastră, medici militari germani, într'un la- zaret, la Shanghai.

Tragica spovedanie a lui Jackie Coogan

Jackie Coogan în timpul gloriei sale.

„În viața de toate zilele, sunt sărmanul ștrengar din filmul în care am jucat alături de Charlot”

Jackie Coogan pe terenul de sport.

Un proces senzațional turbură, de câteva săptămâni, întreaga Americă. Jackie Coogan, acela care a fost copilul minune al cinematografului, de acum 20 de ani, acela care a făcut să rădă sau să plângă o lume întreagă, în „Puiul”, a dat-o în judecată pe mama sa, cerându-i să-i restituie averea, pe care a câștigat-o, deoarece astăzi, fiind major și neavând de lucru, soarta lui pare să fie foarte sumbră. Pentru prima dată, Jackie Coogan vorbește în public, dând pe față adevărul, în ceea ce privește viața sa strălucitoare și demnă de milă, de actor prea precoce. Iată trista confesiune, care constituie un uimitor document omenesc.

DEABIA astăzi îmi dau seama de ceea ce au fost primii mei ani de copil artist. Mă gândesc la nenumărații băieți din întreaga lume, cari, prin 1922, priviau cu ochii mirați și admirativi, văzându-mă pe ecran și găsimu-mi fotografia reprodușă pe copertile Magazinelor. Sunt sigur că mulți dintre ei mă invidiau. În urma informațiilor răspândite în ziare și la destăinuirea onorariilor fabuloase, care-mi erau date, în adevăr, șoptiau probabil: „Iată pe unul care are noroc”! Bănuiesc că atunci când copiii comuni și cuminți pot asista la prezentarea câinilor savanți, dela circ, ei își imaginează că acești artiști canini capătă în fiecare zi mâncărurile cele mai alese și mai gustoase. Se înșeală însă.

DEBUTURILE MELE PE SCENĂ

Există o frază, pe care o repetă adesea marele meu prieten Charlie Chaplin și care-și capătă întreaga semnificație, atunci când se referă la mine.

— Ceeace ne dă caracter — a spus Chaplin — sunt loviturile soartei și lupta vieții.

El și-a început cariera cu lovituri aspre. Eu nu. Am câștigat milioane, e foarte adevărat, dar pe vremea aceea abia că știam să socotesc, și bineînțeles că nu-mi apreciam averea, la adevărata ei valoare. Mi se spunea cum că eu aș fi câștigat sume formidabile, dar acest fapt rămânea foarte vag, în mintea mea.

Inclinația mea pentru teatru nu era surprinzătoare, deoarece tatăl cât și mama mea erau artiști.

Într-o seară — lucrul acesta mi-a fost repetat de nenumărate ori — papa Coogan era pe scenă. Mama mea și cu mine îl așteptam în

culise. Fără să mă simt stingherit, am intrat în scenă și m'am aruncat în brațele lui „daddy”. Acesta nu și-a pierdut stăpânirea de sine și a inventat, pe loc, o mică istorioară, pentru a mă prezenta publicului. Trebuie să vă spun că tatăl meu avea un formidabil dar de improvizație.

INTĂLNIREA MEA CU CHARLIE CHAPLIN

Am debutat pe scene de music-hall, în California, odată cu Anette Kellermann. Jucam deasemenea o mică comedioară, în care aveam destul de mult succes. Pe Charlie Chaplin l-am întâlnit însă la „Orpheum”, în Los Angeles. Marele artist venise, împreună cu Sid Graumann, marele proprietar de cinematografe, și chiar dacă ar fi să mi se spuie că nu sunt modest, trebuie să arăt că venise să mă vadă. Chaplin își pregătia faimosul film „Puiul” și căutase zadar-nic un tânăr interpret.

A fost de părere că voi putea deține acest rol și mă puse întâi la probă, în filmul „O zi de distracție”. A tost multumit, astfel c'am început curând să turnăm marele nostru film. Pentru a fi cât se poate de sincer, trebuie să recunosc că nu-mi prea amintesc de primii mei ani de lucru. Cu toate acestea, am păstrat cele mai bune amintiri, cu privire la colaborarea mea cu Charlot.

De atunci mi-am dat seama că este un director de scenă genial, un actor uimitor, dar filmând împreună cu el, l-am văzut și sub aspectul celui mai admirabil tovarăș. Am impresia că m'am jucat și nu că am jucat, în sensul teatral al cuvântului, vreme de șase luni, împreună cu cel mai amuzant, mai vioi și mai dibaciu camarad.

Amintirea care mi-e mai vie în minte, este aceea care se referă la episodul geamurilor sparte. Vă mai amintiți? Treceam prin fața caselor, aruncând cu pietre în geamuri. Charlot, care era de meserie geamgiu, venea în urma mea și propunea sinistraților să le fie de folos.

Scena aceasta am repetat-o de câteva ori, fără să ne ostenim, ba din contra. Nu știu dacă vă dați seama cât de pasionant este să spargi geamuri, fiind sigur că nu vei fi pedepsit. După filmul „Puiul”, al cărui succes este inutil să-l mai amintesc, am obținut imediat numeroase contracte, toate foarte interesante. Succesul meu era triumfal, iar renumele se întindea asupra întregului pământ.

Toate acestea formau partea plăcută a imaginii.

Vila lui Jackie Coogan la Hollywood.

Jackie Coogan
fotografiat la
logodna sa cu
Betty Grable.

AMINTIRI DESPRE TATAL MEU

Dar in afara de acest triumf, de care nu ma puteam bucura, deoarece eram deabia un copil, care nu stia sa se bucure de glorie, existenta mea era departe de a fi placuta.

Familia mea se instalase in lucrativa ei postura de geniu tutelar al unui copil minune.

Aşa face dovada de o laşa ingratitudine, dacă n'as aduce un omagiu tatălui meu, care m'a ajutat nespuse de mult, să-mi joc filmele, Jack Coogan senior era un artist meritor. Debutase în roluri fără strălucire, dar printr-o muncă continuă, reuşise să se ridice, încetul cu încetul.

De îndată ce-am fost lansat în cinematograful, s'a străduit să joace alături de mine, acel rol de prieten de joc, datorit căruia Charlie Chaplin a putut să obţină, mai târziu, tot ceea ce doria.

Între timp, tatăl meu se ducea la pescuit. Era un tehnician minunat al pescuitului stridiilor. Orice s'ar spune, n'am avut niciodată neînţelegeri cu el. Într-o zi însă, m'a admonestat energic: devenisem un tânăr bărbat şi mă lasam dus de camarazii mei să beau. Mi-a făcut un curs de antialcoolism, pe un ton plin de autoritate paternă. Recunosc dealtfel că avea dreptate.

Bătrânul său tovarăş Wallace Berry, despre care se ştie că iubeşte foarte mult copii, exercita asupra lui o influenţă puternică. El a făcut, de vreo câteva ori, şi aceasta în mod eficace, să reacţioneze împotriva exagerărilor mamei mele.

PRINCIPIILE MAMEI MELE

Ce e drept mama mea prezintă o mentalitate cu totul diferită. Succesul meu a îmbătat-o, într'un chip periculos. De îndată după lansarea filmului „Puiul”, a început să exploateze mina de aur, pe care poate s'o repre-

zintă „cel mai tânăr artist al secolului”. Cu ea nu riscam să rămân fără angajament. Le doria şi le căuta. Din momentul ce pro ducătorii de filme erau hotărâţi să mă plătească bine, trebuia să profităm. Ce voia ea la urma urmei? Să-şi asigure posibilitatea unor mari cheltuieli, sau să strângă bani la bancă? Nici astăzi n'as putea s'o spun cu precizie. Un lucru mi-a rămas în minte: de îndată ce-am încasat primele mele onorarii senzaţionale, mama mea şi-a cumpărat un splendid automobil.

— E un dar din partea fiului meu — spunea ea.

Eram foarte mândru şi nu pot nici

*La Vulturul de Mare
cu peştele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 / STR. CAROL 76-78-80-82 / STR. HALELOR 21

O LECTURĂ PASIONANTĂ:

„ROMANELE CAPTIVANTE”

In fiecare lună un nou roman.

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Iunie —

160 pagini 25 lei.

Robert Coogan, fratele mai mic al lui Jackie.

astăzi să-i reproșez acest lux inocent. Ceeace e mai grav însă, e sistemul de viață care mi-a fost impus.

M'ați văzut în „Puiul” și „Vânzătorul de haine”, îmbrăcat în zdrențe rău croite și cu o șapcă prea mare, pe cap. Ați surâs probabil de acest costum, conceput pentru cinematograf.

M'ați crede oare dacă v'aș spune că în oraș nu eram mai bine îmbrăcat? Desigur că hainele mele nu erau rupte, dar erau tot atât de umile și nu concordau de fel cu salariile cu care eram plătit.

Căuta prin aceasta să mă împiedice să devin mândru.

Nu eram răsfățat și eram ținut totdeauna sub presiune, culcându-mă uneori, la studio și adormind fără mângâierea maternă. Când evoc aceste zile, care au fost pentru mine zile de glorie, constat cu groază, că n'am avut copilărie. Am străbătut copilăria fără s'o fi trăit, fiindcă eram un băiat excepțional, un fenomen, într'un cuvânt, un anormal. Lucrul acesta poate să pară ridicol, dar e un adevăr, că mi-am ratat copilăria.

UNDE SUNT MILIOANELE?

Acesta este aspectul tragic al situației. Cele patru milioane de dolari, pe care le-am câștigat prin munca mea, din timpul copilăriei, s'au spulberat, până ce-am ajuns la majorat. Mai exact, dacă milioanele mai există încă — lucru care nu este deloc dovedit — ele nu sunt în posesia mea.

După ce-am turnat cea mai mare parte a filmelor mele, familia s'a gândit să-mi completeze instrucția, care fusese oarecum neglijată. M'a trimis la colegiul din Vila Nuova,

Charlie Chaplin, omul care l-a lansat pe Jackie Coogan.

După ce mi-am terminat studiile, am revenit acasă. N'am fost puțin surprins, găsim pe un oarecare Arthur Bernstein, care-și zicea „manager al lui Jackie Coogan”. Era destul de caraghios, deoarece nu mai făcusem cinematograf, de câțiva ani de zile. Acest Bernstein nu primia, prin urmare, nici un procent din contractele mele. Din ce trăia însă? Probabil dintr'un procent asupra salariilor mele de altădată. Trebuie să arăt că trăia foarte bine.

Cât despre mine, mi s'au acordat șase dolari și jumătate pe săptămână. Pentru un băiat care câștiga, la patru ani 75 dolari pe săptămână, era destul de puțin.

Prin 1935, plimbându-mă cu tatăl meu, cu automobilul, am suferit un accident. Tatăl meu fu ucis. Din motive pe care le-am arătat și mai sus, și din multe altele încă, faptul m'a îndurerat profund. Mama mea susținea că suferă asemeni cu mine, dar în anul următor s'a căsătorit cu surprinzătorul Mister Bernstein. Managerul mi-a devenit tată vitreg, ceeace a avut ca rezultat, c'a pus stăpânire pe întreaga

mea avere. Mi se părea că încep să înțeleg. Managerul meu, tatăl vitreg, refuza să-mi dea cea mai mică sumă de bani, care-mi revenia, ba mai mult încă, se hotări să nu-mi dea nici cei 6 dolari și jumătate, pe săptămână.

LUPTA INCEPE

În Noembrie trecut, m'am căsătorit cu Betty Grable. Eram logodiți de trei ani de zile, dar contractul care o lega de o firmă cinematografică, îi interzicea să se căsătorească înainte de acea dată.

Prevăzând că această uniune va avea ca efect o intensificare a revendicărilor mele, mama mea a încercat s'o împiedice. Ea i-a telefonat mamei lui Betty:

— Dacă fiica dumitale crede că se căsătorește cu un milionar, se înșală. Jackie n'are niciun ban. N'are nici măcar situație.

Manevra aceasta, lipsită de eleganță a eșuat, căci ne iubiam. Betty și cu mine ne-am căsătorit și voim să fim fericiți. Lucrul acesta nu ne va face însă să neglijăm nimic. Am turnat împreună filmul „College

Swing”, pentru care am primit 1000 dolari. Asta e tot ce-am câștigat, dela căsătoria mea până azi. Sunt destul de contrariat. Mi se pare că trăiesc din onorariul pe care-l primește soția mea, din partea studioului. Am câștigat salarii atât de frumoase, nu le-am cheltuit și totuși am ajuns în starea aceasta.

Pentru a pune la punct această supărătoare chestiune, am chemat-o în judecată pe mama mea și pe d. Bernstein. După părerea mea, trebuie să se mai afle la bancă cel puțin 2 milioane dolari, care-mi aparțin și nu am de gând să-l las pe tatăl meu vitreg, să le risipească la curse, sau în speculațiile lui obicinuite.

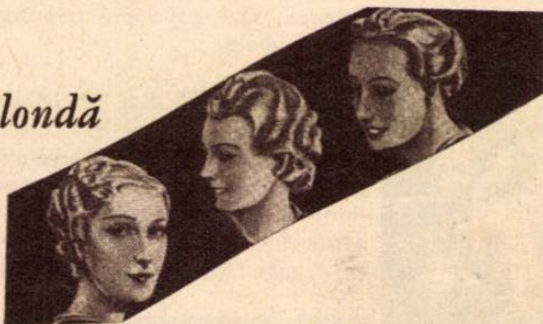
Sunt hotărât să duc procesul până la capăt.

Dacă va fi necesar, voi cheltui toți acești bani pentru cheltueli de judecată. Vor fi mai bine veniți în casa statului, decât în mâinile unui om, care pretinde că-l înlocuiește pe tatăl meu.

Nu voi ceda, iar scandalul nu mă face să mă tem. Ca acum douăzeci de ani — dar de data aceasta fără Charlot — vreau să-mi ofer plăcerea de a sparge geamurile.

Deveniți blondă

fără
risc!

Multe femei ar fi mai frumoase dacă ar fi blonde. Acum nu mai trebuie să vă fie teamă că părul Dvs. va suferi din cauza decolorării. Kleinol Blondier Shampoo nu va periclita niciodată părul cel mai delicat. Orice nuanță ați alege blond deschis sau platinat, blond mat sau roșcat, efectul va fi întotdeauna minunat și absolut natural!

Cereți coaforului Dvs. să vă coloreze părul cu Kleinol!

KLEINOL
Blondier Shampoo

Engros: Firma Balthazar, Șelari 7, București I.

Crema ILOAREA REGINEI

Dr. BIRO
la farmacie
și drogerii.

Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelenta revistă
RADIO-ADEVERUL

Incredințați buzelor
Dv. incomparabilului

Michel

și le veți menține tinere
pentru totdeauna.

★ În cazul când peste zi umeziți involuntar buzele cu limba, atunci trebuie să fiți cu multă luare aminte! Este o dovadă că rouge-ul de buze, ce-l întrebuințați, vă usucă buzele, făcându-le să capete riduri și dându-le o aparență de bătrânețe. Buzele Dv. pot fi tinere, fragede și atrăgătoare, în tot timpul vieții Dv. - dacă întrebuințați un rouge de buze, care vă apără, și anume rouge-ul de buze MICHEL. Baza acestui rouge de buze bine cunoscut, a fost perfecționată, având ca unic scop de a menține tinere buzele Dv. Pe lângă toate acestea, MICHEL este absolut curat în compoziția sa, ceea ce este în același timp un motiv pentru puterea sa de atracție. Parfumul său este discret, delicat, îmbietor.

7 TONURI INCANTĂTOARE:

Blonde, Brunette, Cherry, Vivid, Capucine, Raspberry, Scarlet. Mărimi: de lux, mare, popular.

Intrebuințați pentru desăvârșirea machiajului Dv. fondul MICHEL, rouge-ul durabil, iar pentru ochii Dv. cosmeticul MICHEL, care nu ustură și rezistă la apă și umezeală.

Sâmbătă 21 Mai a avut loc la Moreni serbarea ridicării pavilionului național al școalelor din Moreni, în prezența autorităților locale și a d-lui Stan Câmpeanu, ajutor de comandant al legiunei Prahova.

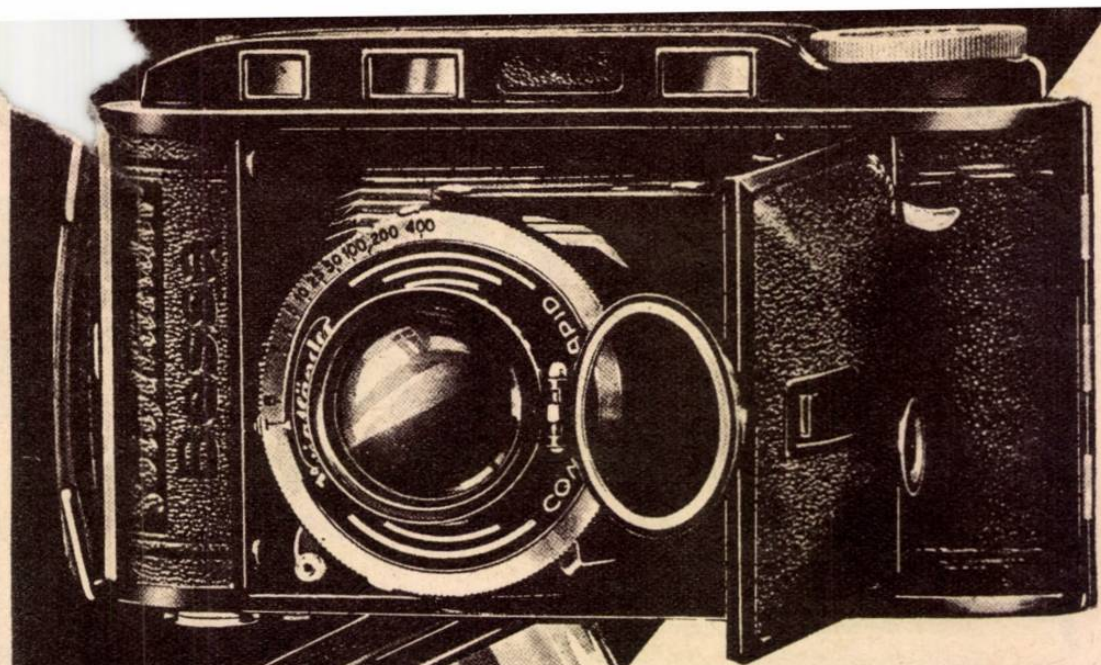
În fotografiile noastre: Străjerii în timpul rugăciunii.

○ parte din asistență.

Duminică trecută, în Sâncraiu Almașului din județul Cluj, a avut loc serbarea anuală, a șoimilor, numită „Șoimada”, în prezența d-lor profesori dr. Iuliu Hațiegan, președintele șoimilor din Ardeal; colonel M. Enescu, prefectul județului; colonel Gavrilăscu, inginer Sorin Nădărescu, dr. Spârchez și alte notabilități din Cluj. S-au executat dansuri naționale, exerciții gimnastice și s-au cântat coruri. În fotografia noastră, d. prof. Hațiegan vorbește șoimilor.

Tinerii premilitari din subcentrul Cairaclia (Ismail) de sub comanda sublt. în rezervă Târdea Ioan au o activitate dintre cele mai lăudabile. În cele două fotografii pe care le publicăm aici: Tinerii premilitari semănând arțar și soforă și Tinerii premilitari lucrând la gardul școlii primare din Cairaclia.

Un echipament optic unic!

Vizor optic pentru două formate, telemetru optic, obiectiv extrem de precis Voigtlander și filtru optic mobil și intersanjabil; iată un echipament optic, pe care nu îl puteți avea — în această largă măsură — decât la un aparat Voigtlander.

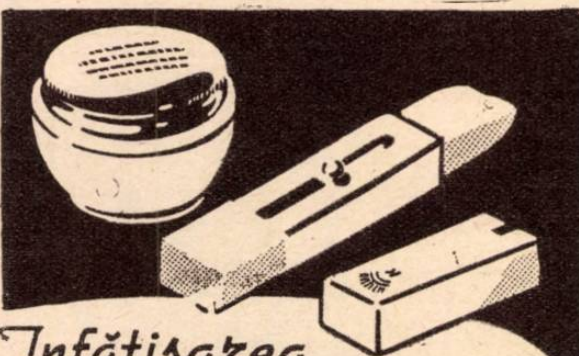
Și totul prevăzut într'un aparat foarte plat cu linii armonioase, comod de purtat în buzunar. Cu o ușoară apăsare se deschide, cunoscutul „declanșator sub capac” apare și totul este gata pentru „prinderea” scenei.

Iată aparatură care v'ar trebui!

Cereți neapărat prospectul special și apoi examinați aparatul cu deamănuntul la furnizor!

Voigtlander

Infățișarea fragedă - tinețească

Oricare femeie — de societate sau profesionistă — știe cât prețuiește un obraz cu o culoare frumoasă și sănătoasă. Cu rouge-ul de buze și obraz

KHASANA

e atât de ușor să căpătați și Dv. o gură fragedă, un obraz tineresc, fermecător. Rouge-ul de buze Khasana se găsește în 6 nuanțe diferite — pentru fiecare tip de frumusețe nuanța potrivită, ideală. Rouge-ul de obraz Khasana se aplică cu cea mai mare ușurință; uscat subțire e de ajuns pentru a da imediat obrazului un colorit trandafirii și delicat.

O singură aplicație pe zi e suficientă, Khasana se menține, rezistă intemperiilor și sărutărilor!

Pentru combaterea Reumatismului

Iuși în fiecare dimineață „mlea doză zilnică” de

SĂRURI KRUSCHEN

Kruschen conține toate sărurile necesare organismului Dv. pentru o bună stare generală. Kruschen acționează pe cale naturală și asigură astfel eliminarea acelor toxine care sunt principala cauză a obesiității. Milioanele de oameni din toate colțurile lumii iau aceste săruri. Urmați exemplul lor și luați și Dv. în fiecare dimineață Kruschen și vă veți simți mai bine ca oricând. Flaconul mare 95 lei — cel mic 60 lei

COSMETICA

Îngrijirea feței. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.

B-dul Domniței 32 : 4 Telefon-19-50

D-na Dr. M. Rabinovici

Boli de piele și femei, distrugerea definitivă a părului de prisos

COSMETICA

Îngrijirea tenului
Bulev. Carol 57. Telefon 3.52.73.
Consult. 8 — 12 și 3 — 7.

CABINET COSMETIC

DIATERMIE

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromayer. Tratament contra căderii părului. Îngrijirea feței (coșuri, riduri, negi etc.) prin masaje electrice și hormoni. — Informațiuni gratuite.

Bulevardul Elisabeta 3 A.
Cons. 10—12, 4—6 și cu ore reținute.

PRĂBUȘIREA UNEI ÎMPĂRĂȚII CE SE MAI POVESTESTE LA VIENA

Anecdote dela Curtea foștilor Habsburgi. — Vacile istorice. — Secretele de frumusețe ale Împărătesei. — Socrul împăratului și ceasornicarul.

PUSY și „Daisy”, vacile împărătesei Elisabeta a Austriei, avură într'un rând, o lungă vacanță, adică nu mai fură obligate să întovărășească, prin lume, pe Suverana pribeagă. Își rumegau în tihnă, plămada lor de țărățe, în care se punea deobiceiul și o broască țestoasă, care se plimba pe fundul ciubărului. Se spune că vacile mănâncă mai cu poftă, când simt ciudatul animal, scormonind prin mâncarea lor.

Dar trebuie să explicăm ce a fost cu aceste splendide exemplare tiroleze. De ce erau ele nevoite să însoțească, mereu, atât în tren cât și în vapor, pe Majestatea Sa? Pe vremea aceea, nu existau avioanele, căci poate ar fi avut cinstea să fie ridicate și în slava cerului! Cititorii vor mai întreba: cum se face că vacile călătoare se statorniciseră acum în elegantele grajduri cu oglinzi, ale Hofburgului? Răspunsul la ultima întrebare e foarte simplu. Intervenise o epocă de armistițiu între Franz Iosef și soția sa. Împărăteasa locuia acum iarăși la Viena.

Ea călătorea, deobiceiul, cu cățel și purcel. În afară de servitorimea, pe care o lua cu dânsa, trebuiau să plece în pribegie câinii ei favoriți, precum și cele două nelipsite vaci, ale căror nume au intrat în istorie. Erau dintr'o rasă bovină aristocratică, având fama că laptele lor ar avea o înrăurire minunată. În orice caz, de ani de zile, Împărăteasa nu se despărțise, nici măcar o singură zi, de aceste admirabile rumegătoare. Ca niște adevărate vaci regale, aveau un servitor special, care le îngrijea, le spăla, și le curăța de câteva ori pe zi; deasemeni le mulgea la anumite ore.

În arhivele statului austriac, se găsesc niște condici groase, unde este vorba și de ele. Consilierul Kaule scrie, într'un asemenea registru, sub titlul „Contul de cheltueli al M. S. Împărătesei Elisabeta”, următoarele:

„Pentru cele două vaci, Pusy și Daisy, cumpărate la Aix-les-Bains, plus cheltuelile de drum, 1.473 franci și 53 centime, adică în florini, 707 și 57 creițari”.

SECRETUL TINEREȚII ELISABETEI

Erau zile când Elisabeta trăia numai cu lapte. Disprețuind sulemenile obișnuite, își ungea de multe ori fața și umerii cu smântână. Se cântărea în fiecare zi, făcea multă gimnastică și călărea cu pasiune. Pentru îngrijirea părului era consacrată cel puțin o oră. Dar Pusy și Daisy aveau rolul cel mai de căpetenie în programul zilnic, consacrat frumuseții. Împărăteasa ținea foarte mult, atât la sprinteneala și eleganța corpului ei cât și la frăgezimea tenului, fiind convinsă că mijloacele arătate mai sus, ar fi fără greș.

Bătrânul împărat Franz Iosef și tânărul său moștenitor, Carol

Catedrala Sf. Ștefan din Viena, unde s'a oficiat căsătoria împăratului Franz Iosef, cu împărăteasa Elisabeta.

La Ischl, pusese să i se amenajeze o sală specială de gimnastică, iar la Hofburg avea un splendid maneaj. În călătorie lua cu dânsa trapeze, scări de frânghie, aparate de antrenament, bare, paralele, mănuși de scrimă, înfine, toate aparatele și uneltele necesare pentru exercițiile fizice, cari erau la modă, pe acea vreme. Avea un costum special, niște kilofi de satin negru și un jerseu de mătase albă, deghizare sub care era des recunoscută prin cartierele sportive, unde sosea „incognito”. De altfel, nu era un secret pentru nimeni că împărăteasa este o călăreață neîntrecută, putându-se măsura cu cei mai vestiți acrobați de circ. Într'un rând sărise cu cal cu tot, peste zidul înalt al unei mănăstiri de călugări... Toate aceste exerciții fizice o pasionau; totuși mulți credeau că ar fi, din partea ei,

Sala gobelinurilor, din Hofburg, unde împăratul Franz Iosef obișnuia să primească pe înalții oaspeți ai Curții.

o sfortare și că ar face un mare sacrificiu. Oricare ar fi fost realitatea, supușii ei și întreaga Europă era de acord că reușise într'adevăr să-și păstreze, până la sfârșitul vieții, înfățișarea superbă, cu formele și conturul tinereții.

Dupăcum am spus mai sus, vacile aveau acum o liniște relativă, nemai fiind obligate să se trambaleze prin călătorii. Duceau și ele o viață comodă, la Hofburg, ca un fel de pensionare ale Curții.

MAMA ÎMPĂRATULUI NU MAI TRĂIA!

Toate acestea se petreceau la Viena, după moartea Sofiei, mândra mamă a Împăratului, care în ruptul capului nu ar fi admis un asemenea „desmăț”, o asemenea călcare a etichetei protocolare. Dar ea plecase de mult din lume. Își dăduse suflul în mâinile Cardinalului, care o împărțise. Sofia n'avu nici cea mai mică îndoială că porțile raiului urmau să se deschidă larg pentru dânsa.

Cu toată pompa și cu tot ceremonialul, de care putea dispune biserica, fu condusă la locul de vecinică odihnă, în Cripta Capușinilor, alături de corpul soțului ei și aproape de acela pe care-l iubise în tinerețe, nefericitul „Vultur”, fiul lui Napoleon Bonaparte.

INTR'UN VAGON DE CLASA III-A

Anul 1892 urma să fie serbat, la curtea imperială vieneză, printr'un Crăciun de familie. Toți membrii Casei de Habsburg și a ramificațiilor ei prin căsătorii, bune sau rele, trebuiau să sosească cu trei zile înainte.

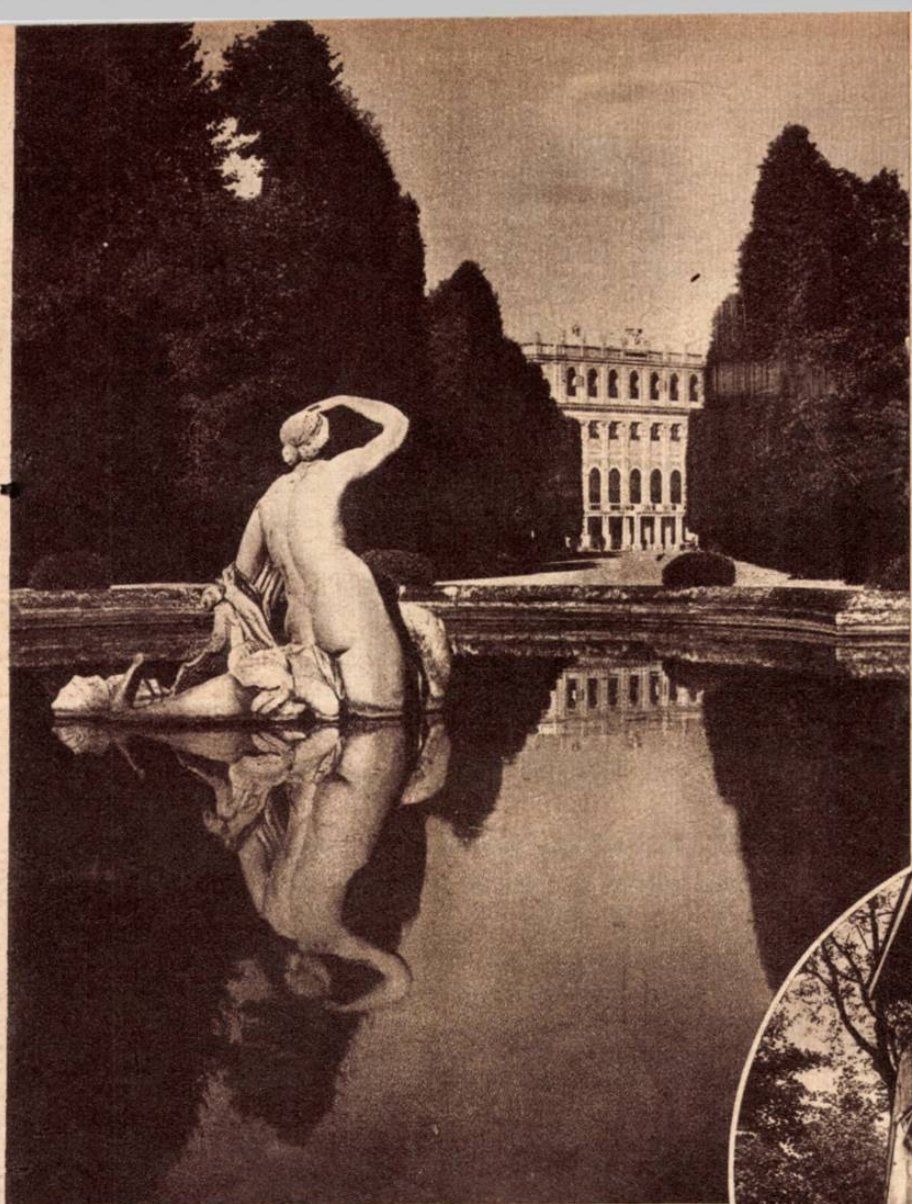
Ninsese din belșug. La Hofburg, zăpada ajunsese până la genunchi. Lacheii veseli, înarmați cu lopeți, o curățau cu hărnicie.

Ideea acestei reuniuni aparținea Elisabetei. Rudele începuseră să dea năvală. Promitea să devie o săptămână cu adevărat a familiei.

Ludovica, mama Împărătesei, era așteptată să sosească cu cei șapte copii și aceștia cu progeniturile lor.

Numai ducele Max lipsea. Elisabeta era desamăgită. Ce fel de sărbătoare o să fie asta, fără tatăl ei? Firele tele-

Castelul Schönbrunn, cu tot fastul său, n'avea nici o cameră de bae. Impărăteasa Elisabeta îl considera ca temniță, neputând suferi simetria arhitectonică a clădirii, și pedanteria parcului.

— „Nu face nimica. Și mie-mi plac câinii!” — răspunse călătorul.
— Din nefericire pentru dumniata. Așa cinci câini cer multă îngăduință, când sunt închiși într'un coteț de pui, ca ăsta”.
Călătorul se ridică de pe scândurile noduroase, cari alcătuiau chipurile banca. Scoțând din buzunarul său o sticlă de „snaps”, plină pe trei sferturi, o întinse ducelui Max. Trage o dușcă, prietene... ca să te pregătești pentru primirea, pe care o să ți-o facă nevasta dumitale, când te-o vedea sosind cu haita asta de câini”.

— „Mulțumesc... în sănătatea dumitale!”
Cei doi oameni rămăseră gânditori. Nu întârziară de a se simți ca frații. Zguduirea ritmică a trenului îi legăna în chip plăcut. Câinii după ce trecură prima emoție a plecării, se culcară, încolăcindu-se prin colțuri, și adormiră.

— „Cu ce te ocupi dumneata?” — întrebă Max.

— „Sunt ceasornicar la Viena” — răspunse jovialul individ, cu oarecare înfumurare. — „Și încă un bun ceasornicar, cu toate c'o spun eu însumi...”

— „Ce crezi dumneata despre ceasul acesta?” — spuse Max arătându-i o ceapă cât toate zilele, care se'ntorcea cu o cheie. — „Il port de când eram în cavalerie”. Ceasornicarul cercetă ceasul ca un om de meserie ce era.

— E destul de bun...

„Dar să vii la mine, să-ți arăt eu niște ceasornice cari nu trebuiesc întoarse decât doar odată pe săptămână. Apropo... dar dumneata ce meserie ai?”

— „Uită-te la mine bine... Ce crezi că sunt?”

— „Dacă n'ai furat câinii ăștia, aş zice că ești hăitaș de vânătoare”.

— „Nu! N'ai ghicit. Te înșeli în amândouă cazurile. N'am nici o profesie. Mă duc doar așa la Viena, să petrec Crăciunul în casa ginerelei mele”.

— „Ginerele dumitale are afaceri la Viena?”

— „Da și nu”.

— „Prost lucru! Vrea să zică, uneori își pierde timpul...”

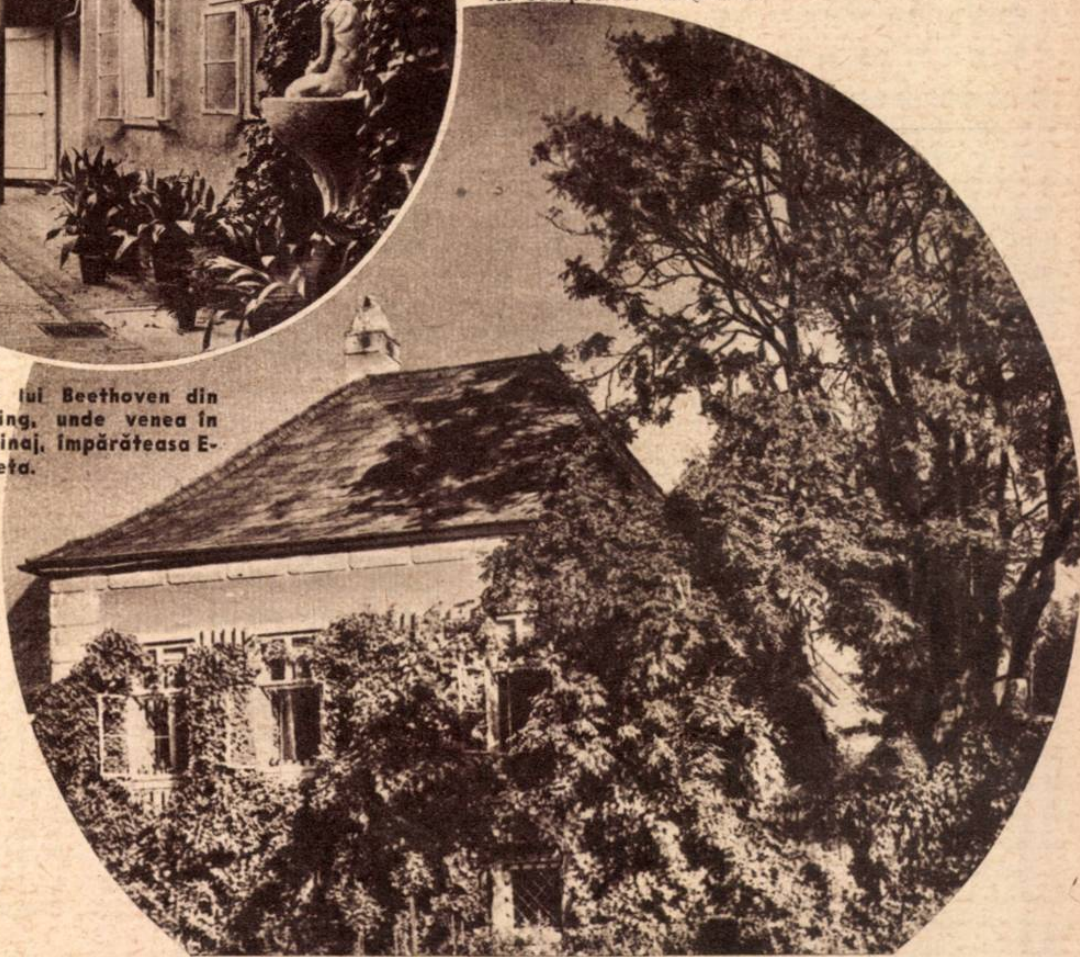
— Asta depinde de punctul de vedere, din care te pui. Mulți cred că e foarte muncitor.

— „Bietul băiat! Se pare că nu prea are o slujbă serioasă...”

ACI S'A NĂSCUT SCHUBERT!
Iubitoare a artiștilor, împărăteasa Sisi vizita adesea casa unde s'a născut și a trăit genialul compozitor Schubert.

Casa lui Beethoven din Mödling, unde venea în pelerinaj, împărăteasa Elisabeta.

grafice, care legau Viena cu Possenhofen, se puseră în mișcare cu înfrigurare.

— „Și de ce nu vii?”

— „Nu pot! Cum să las câinii singuri de Crăciun?”

— „Adu câinii cu tine. Să petreacă și ei o vacanță la Hofburg”.

— „Bine. Viu cu trenul următor”.

Ducele sosi la o gară din provincie (venind dela o vânătoare). Avea șazeci și trei de ani, dar era sănătatea și vigoarea întrupată.

Cinci câini superbi își însoțeau stăpânul cu mândrie. Il și iubeau foarte mult. Erau copiii anilor săi tomnateci.

Se informă la ghișeu de bilete.

— Ce, nu e voe'cu câini în clasa întâia?

„Ei bine, atunci dă-mi clasa a doua. Nici acolo? Atunci, unde dracu? În furgonul de bagaje? Drept ce iai câinii aceștia? Drept baloturi de marfă? Clasa a treia? Dă-mi atunci un bilet de persoană și cinci pentru câini la clasa treia. De ce nu mi-ai spus asta îndată?”

Nerăbdători, câinii întindeau în toate sensurile curelele lor. Fiecare avea ideea lui de a se urca în tren.

În sfârșit ducele Max reuși să se instaleze într'un compartiment de clasa a treia. Uf! Bine că-și lăsase acasă caii! Să pleci cu cinci câini de odată. Dar parcă tot e mai greu decât să dreszi un armăsar, cum făcuse lunile trecute.

— Scuzele mele, domnul meu! Se adresa el unui alt ocupant al compartimentului. Câinii ăștia nu sunt bine crescuți, decât atunci când au la șheremul lor o întindere de cel puțin un hectar”.

Marie întreabă:

nui mumoasă pelea mea?

CELEBRELE GEMENE AU IMPLINIT 4 ANI

ANNETTE

YVONNE

CÉCILE

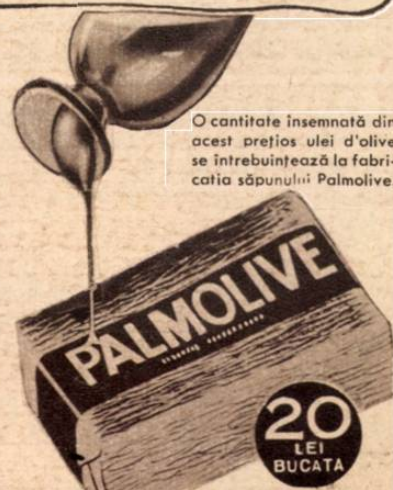
EMILIE

MARIE

Și aceasta datorită săpunului Palmolive, fabricat cu ulei d'olive.

Micuțele Dionne au pășit vesele în al 5-lea an de viață... și sunt tot atât de dragălașe. Priviți pielea lor fragedă, tenul lor încântător! Doriți să vă bucurați și Dv. de aceeași în cantitate a re frăgezime? Întrebuințați Palmolive, săpunul lor, fabricat cu ulei d'olive. Veți aprecia desigur efectul binefăcător al spumii lui abundente asupra tenului și a corpului. Pielea va deveni catifelată. „Aprovizionati-vă” cu frumusețe, doamnă!

Cumpărați chiar astăzi
3 săpunuri Palmolive.

O cantitate însemnată din acest prețios ulei d'olive se întrebuițează la fabricația săpunului Palmolive.

20
LEI
BUCATA

ACEST SĂPUN ESTE ACELAS PALMOLIVE CU ULEI D'OLIVE ÎNTREBUINȚAT DE GEMENELE DIONNE

— „Pe cinstea mea, a fost o vreme când se te-
mea să n'o piardă, dar acum lucrurile s'au mai
îmbunătățit. Se pare că o să mai dureze câtva timp...”
— Dar nu mi-ai spus cu ce se ocupă...”

— „E împărat!
Și ducele Max izbucni într'un râs sgomotos.
Ceasornicarul la fel.

Nu degeaba scumpa lui soție, Gretl, îi spunea
mereu, cu duioșie, că ce bine înțelege el o glu-
mă! De nostimă ce i se păru, o povesti și con-
trollorului, care intrase în compartiment spre a
controla biletele.

Câinii se treziră și ei mișcând mulțumiți din coadă.
Ceasornicarul reîncepu vorba:

— „De Crăciun să mă prezinți ginerelui dumi-
tăle, împăratul!... Mi-ar place să-i fac cunoștința”.

— „Ne-am înțeles” — consimți Max. — „Facem
pomul împreună...”

— „Am să-mi pun hainele mele cele mai frumoa-
se...”

— „Foarte bine! S'o aduci și pe Frau Gretl”.

Max luă adresa ceasornicarului.

„Să treceți și mâine după amiază, pe la Hofburg,
ca să ne faceți o mică vizită...”

Ceasornicarul clipi din ochi, prefăcându-se că-l
ia în serios.

— Nici vorbă că o să venim. Da, la Hofburg.
Venim, să n'ai nici-o grijă!” — răspunse el pe

un ton mucalit — „Spune Majestății sale compli-
mente din partea noastră”...

Vienal!

Cei doi prieteni își strânsă călduros mâinile.

— Auf wiedersehen!

— „Pe mâine!”

Ceasornicarul perplex se scărpină în cap. Câinii
și ducele Max dispărură după un colț de stradă.

CRĂCIUNUL LA CURTE

Infrigurată, fericită, Elisabeta conducea amănun-
tele principale ale serbării de Crăciun. Strălu-
cind de sănătate și de viață, era fermecătoare
la culme.

Implinise treizeci și cinci de ani. Cu toate că fu-
sesse frumoasă și până acum — și avea să fie încă
mulți ani de aci înainte, — cei treizeci și cinci de
ani, însemnau desăvârșirea frumuseții ei. Regimul,
exercițiile, viața ei la aer curat, toate contribuiau
să-i păstreze corpul mlădios, subțire și svelt ca al
unei fete tinere de 18 ani.

Crăciunul era de obicei pentru dânsa un prilej
de binefaceri.

Nu uita niciodată pe nici unul dintre numeroșii
săi amici. Aflând că soția poetului Heinerich
Heine trăia în nevoie, îi trimise o mulțime de
daruri prețioase și folositoare. Bobi și Madi,
tovarășii scumpi ai copilăriei sale și numeroșii
copii din flori ai ducelui Max se folosiră și ei
de dărnicia lui Sisi.

Iar față de frații și surorile ei legitime, nu era
mai puțin binevoitoare.

Fratele ei Ludovic se însurase cu actrița Henriette
Mendel, unire aprobată numai de ea și de ducele
Max. A fost totuși o căsătorie fericită, cu toate
că erau săraci. Elisabeta prețuia jertfa pe care
o făcuse Ludovic, preferind dragostea bogăției
și rangului.

Cât despre Maria, fiica lui Ludovic, în vârstă de
patrusprezece ani, o acoperea de daruri și biju-
terii. Înainte de Crăciun îi trimisese, ca să-și
ajusteze pe talia ei, câteva din rochiile ei cele
mai frumoase.

Maria venise și ea la sărbătoarea Crăciunului.
Elisabeta era plină de admirație, când o văzu
desfășurându-și strălucitul ei talent de călăreță
și făcu cu dânsa o plimbare călare prin Prater.
Când mica școlăriță bavareză se întoarse acasă,
după vacanță, primi următoarele rânduri dela
împărăteasă:

„Îți dăruiesc, dragă Mario, căluțul pe care
ai călărit la Viena cu prilejul celei din
urmă vizite. Sosește cu trenul cel mai
apropiat și este al tău pentru totdeauna.
Tante Elisabeta”.

PENTRU SĂRACI

Împărăteasa voia ca această zi să fie o sărbătoare
pentru toți. La 23 Decembrie 1892 s'a mai pre-
gătit la Hofburg un pom de Crăciun pentru sute
de săraci din Viena. Valeria, acum în vârstă de
patru ani, prezidă această serbare.

Unul din actele caritabile ale Elisabetei a fost o
binefacere care a rămas statornică pentru Viena.
Ea fondă atunci pentru prima dată în Europa,
așa numitele „Volksküchen” — bucătării populare.
Intemeiase cincisprezece restaurante mici, împră-
știate în diferite părți ale orașului, unde se putea
lua o masă potrivită, pe un preț de nimic. Elisa-
beta se ocupă de aceste stabilimente până în
ziua când le văzu întrucâtva lansate. Atunci reuși
să atragă în jurul instituției persoane din nobile,
lăsându-le să lucreze mai departe în direcția asta.

Statul, recunoscând valoarea acestor înjghebări,
deschise și alte bucătării noi, susținând inițiativ-
ele împărătesei. Ele durară astfel zeci de ani
după înființarea lor.

Există și în ziua de azi, însă sub forma unor săli
de restaurant, mari, vesele, bine aerisite.

O fiertură bună, un fel de carne și unul de legume,
se capătă acolo în prețul costului. Aceste instituții
sunt cunoscute azi sub numele de Wok.

LUI FRANZ IOSEF II PLĂCEAU GLUMELE

Franz Iosef avea simțământul comicului. Ii plăcea
gluma.

— Mă bucur că nu sunt victima acestor resta-
urante!” — spunea el în hazul tuturor.

Când ducele Max sosi cu câinii, și povesti în-
tâmplarea din tren, pomenind împăratului despre
invitația pe care o făcuse, Franz Iosef se înveseli
mult. Experiența pe care o făcuse în Ungaria și
în Italia, precum și popularitatea Elisabetei și a
ducelui Max, îl convinseră că poporul nu este
chiar așa de rău.

Fu de părere că ceasornicarul putea să vie.

Vienezul cel gros, cu nasul roșu, fu atât de tur-
burat când primi invitația împăratului, că „Frau
Gretl” trebui să-l ajute ca să se îmbrace.

— De ce m'o fi chemând oare la Palat?” — în-
trebă el mirat.

— Poate că Majestatea sa a văzut vreun ceas
de al tău și i-a plăcut”...

Se duse la Hofburg și puse în mâna portarului
cartea de invitație. Fu condus imediat în sala
tronului cu mare cinste. Ducele Max îl primi și-l
prezentă împăratului, care avea o înfățișare mai
blajină ca oricând. Ceasornicarul se uita când la
unul când la celălalt cu un aer consternat.

— Ah, cerule!”

Nu știa ce să mai creadă. Un socru de împărat,
care călătorește în clasa a treia și face pe hăi-
tașul! Pe ce lume trăia oare?

Ducele Max dădu bietului om un păhărel de
coniac, ca să-și mai vie în fire.

— Vezi, surăse Franz Iosef, slujba mea nu este
atât de ușoară și cum ți-a spus ducele îmi dă
destulă bătaie de cap”...

— Eu, explică ducele Max, sunt singurul din familie,
care nu prea am nici un rost”...

— Ce crezi, Gretl?” — urmă ceasornicarul, umflân-
du-se de mândrie, pe când povestea istoria asta
soției sale extaziate — „Majestatea Sa mi-a co-
mandat douăsprezece ceasornice! Și putem pune
în vitrina magazinului nostru o tăbliță cu litere
aurite: „Furnizorul Crăciunului Regal”.

Pomul miciei Valerie fu și el luminat. Copiii și
oamenii mari își primeau darurile așa cum hotărâse
Elisabeta. Pe urmă duseră pe Valerie, aproape
adormită, în pătisorul ei.

Invitații așteptară până se servi cina în sala cea
mare de banchete. Un servitor în livrea veni să
anunțe că masa e gata. Ducele Max ședea lângă
Sofia, singura care nu era bucuroasă. Masa prea
era lipsită de demnitate!

Rudolf nu se astâmpăra deloc, Ghisela pălăvrăgea
cu aprindere... În jurul mesei, farfuriile treceau
și se goleau ca prin farmec. Plum-pudding-ul dela
Merry Old England fu adus la masă, în flăcări
de rom aprins. Șampania era frapată la perfecție,
dar Max o amestecă din belșug cu bere. Veni și
ora cafelei. Cei tineri se duseră la culcare, iar
cei mai în vârstă se luară cu vorba.

Franz Josef și Max, cari băuseră din gros amândoi,
se înțelegeau acum uimitor de bine. Cântară
împreună romane populare și stătură de vorbă
mult timp, după ce ceilalți se retraseră.

Așa se petreceau Crăciunurile la Hofburgul din
Viena, înainte de înălțuirea marilor nenorociri,
cari s'au abătut asupra familiei domnești de
Habsburg, una din cele mai vechi și mai strălucite
ale Europei.

M.

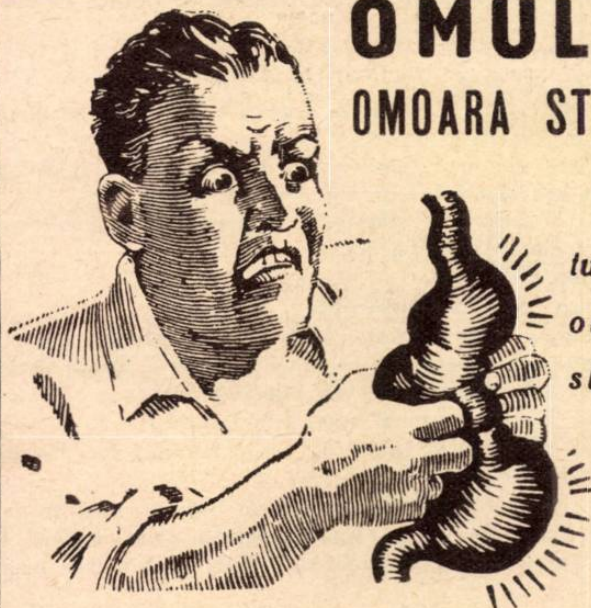
KOLYNOS curăță și păzește dinții și gingiile întregii familii.
E recomandat de dentiști în special pentru copii datorită
insușirilor sale antiseptice și curățitoare. Dentistul știe de
fapt, că dacă Kolynos este activ, totuși e fără violență și
neprimejdios, distrugând însă în mod sigur bacteriile gurei
cari produc caria. Întreaga familie întrebuințează Kolynos,
toți se bucură de senzația plăcută și răcoritoare. Este și
foarte economic, deoarece se întrebuințează jumătate din
cantitatea unei paste obișnuite.

Sporiți strălucirea zâm-
betului Dv. prin Kolynos

Economisiți-
cumpărând tubul mare

KOLYNOS
CREMĂ DENTARĂ
Antiseptică

OMUL ÎȘI
OMOARA STOMACUL

turburându-l
obosindu-l
slăbindu-l

Cu rare excepții, ne naștem cu
un stomac sănătos și normal.
Omul dă puțină atenție orga-
nelor sale, mai cu seamă stoma-
cului, până în ziua când... un
prim simpton se ivește, o mică
indispoziție, o senzație de arsură,
gaze, un nod care urcă, somno-
lență după mese, sau nopți de
insomnie.
Toate aceste indispoziții sunt
cauzate de un exces de aciditate,
care arde pereții delicai ai sto-
macului, putând duce la gastral-
gie, dispepsie sau ulceratie.
Intr'o bună zi vă dați seama că
aceste indispoziții au devenit atât
de grave încât stomacul e „mort”,
a fost distrus.

Dar nu natura, ci omul este
asasinul. Dacă aveți o digestie
greă, luați dela primele indis-
poziții o mică doză de **Magnesia**
Bisurata și durerile Dv. vor dis-
pare în curând.

Magnesia Bisurata ușurează, pen-
tru că apără mucoasa delicată a
stomacului contra acțiunii iri-
tante a excesului de aciditate.
Neutralizând acest exces vătă-
mător, **Magnesia Bisurata** pre-
vine orice indispoziție stomacală
redând stomacului digestia sănă-
toasă și normală.

În sfârșit, ea redă viața stoma-
curilor slăbite din neglijența no-
astră.

DIGESTIE ASIGURATĂ
PRIN
MAGNESIA
BISURATA

De vânzare la toate farmaciile și drogueriile.
Lei 75 flaconul mic sau în format mare economic, lei 110.

HABSBURGII EXCLUD DIN FAMILIE UN ARHIDUCE, DIN PRICINA CĂSĂTORIEI SALE CU O PROFESOARĂ DE ȘCOALĂ

Arhiducele Albrecht, capul ramurei ungare a familiei Habsburg, a fost exclus de către Arhiducele Otto din Casa de Habsburg, pentru că s'a căsătorit, săptămâna trecută, la catedrala Pannon-Halma, din Budapesta, cu profesoara de școală, d-ra Catherine Bocskay, în vârstă de 27 ani. Membri ai aristocrației ungare, mulți dintre ei, în costume naționale, au asistat, în catedrală, la ceremonia cununiei. În fotografia noastră: mireasa și mirele părăsind catedrala, după cununie.

REGINA ELISABETA A ASISTAT LA O REPREZENTAȚIE DE GALĂ A UNUI BALET LONDONEZ

Majestatea Sa Regina Elisabeth a asistat, de curând, la reprezentația de gală a unui balet, în sala teatrului Sadler's Wells din Londra, dată în memoria Lilianei Baylis. Miss Lilian Baylis a fost conducătoarea și directoarea teatrului Sandler's Wells și a teatrului Old Vic, luptând mult pentru popularizarea baletului, a operei și a operelor lui Shakespeare, în Anglia.

Fotografia noastră înfățișează pe Miss Beryl Groom, cea mai tânără baletistă a trupei, prezentându-se Reginei, cu un frumos buchet de flori, la intrarea în teatrul Sandler's Wells.

NU INVIDIAȚI FRUMUSEȚEA ALTORA...

URMAȚI ȘI DV. METODA POND'S ȘI VEȚI CĂPĂTA UN TEN FERMECĂTOR

Da, e adevărat. Sunt femei care nu arată vârsta ce o au și sunt pretutindeni obiectul de admirație al bărbaților.

Puteți fi sigură că succesul lor este rezultatul unui efort continuu în îngrijirea tenului.

Milioane de femei, din lumea întreagă, datoresc tenul lor minunat metodei Pond's, atât de economică și care cere numai un mic efort zilnic.

IATĂ IN CÂTEVA CUVINTE IN CE CONSTĂ ACEASTĂ METODĂ RENUMITĂ ȘI EFICACE

- În fiecare seară, înainte de a vă culca, curățați obrazul cu crema Pond's „C” (de noapte), atât de fină și de eficace. După ce ați îndepărtat ultima rămășiță de fard, masați obrazul câteva minute cu această minunată cremă.
- Crema „C” Pond's (de noapte) curăță porii de toate impuritățile și tonifică în același timp epiderma, dându-i toate elementele de care are nevoie. Înainte de a vă pudra cu pudra Pond's, aplicați pe obraz un strat subțire din crema „V” Pond's (de zi). Această cremă este o minunată bază pentru pudra Pond's și o garanție împotriva intemperiilor. Urmăți acest tratament simplu și după 6 săptămâni oglinda vă va sfătui să-l continuați.
- Pudra Pond's, care trebuie întrebuințată după aplicarea cremei „V” Pond's (de zi), este o pudră fină pe care o puteți avea în toate nuanțele dorite.
- Pond's Skin Freshener îndepărtează orice urmă de grăsime. Această loțiune este un astringent neiritant și un tonic eficace al epidermii, care micșorează porii și face pielea fină și suplă.

Metoda
POND'S

Dinți albi și sănătoși prin pasta

SANDY

IMAGINI DIN LUMEA FILMULUI

SHIRLEY TEMPLE PE BICICLETĂ !

Iată-o pe celebra Shirley, care a împlinit de curând 9 ani, într-o excursie cu bicicleta, cu tatăl ei, Mr. George Temple, la Palm Spring, California.

ANNA MAY WONG PUNE PIATRA FUNDAMENTALĂ, PENTRU PAVILIONUL CHINEZ, LA EXPOZIȚIA MONDIALĂ DIN NEW-YORK, 1939

Pe terenul expoziției mondiale din New-York 1939, cunoscuta actriță chineză de cinema Anna May Wong, a pus piatra fundamentală a pavilionului chinez. În fotografia noastră: Anna May Wong (stânga) la punerea pietrei fundamentale, înconjurată de membrii coloniei chineze, din New-York.

DOUĂ PERECHI DE GEMENI, ÎN FILM !

Cu ocazia turnării noului film american „Josette”, s'a dovedit că e foarte greu să distingi cele două perechi de gemeni cari colaborează în film. Barbara și Gloria Brewster și Jack și Robert Heasley din pricina asemănării lor isbitoare. S'a decis, în cele din urmă să se îmbrace perechile respective în alb și negru. Fotografia noastră înfățișează: dela stânga la dreapta: Jack Heasley, Barbara Brewster, Gloria Brewster și Robert Heasley. Jack și Gloria în alb, Robert și Barbara în negru, pentruca perechile să poată fi recunoscute iar alături.

cunoscuții artiști americani de cinema Warren William, Douglas Fairbanks Jun. și Adolphe Menjou cari sunt socotiți drept cei mai bine îmbrăcați bărbați din lume. Dela stânga la dreapta: Warren William, Douglas Fairbanks Jun. și Adolphe Menjou.

ROMÂNIA-PRESTON NORTH END 2:2 (1:0)

Miercuri 25 Mai, a avut loc pe arena A. N. E. F., în fața a 12.000 spectatori, matchul dintre reprezentativa noastră națională și câștigătoarea cupei Angliei, echipa Preston North End. Deși englezii s'au dovedit niște jucători extraordinari, ei n'au putut să câștige matchul, care, în repriza întâi a avut scorul 1:0 pentru România.

Infățișăm în fotografiile noastre:

Cele două echipe, înainte de match, și

Portarul României, Pavlovici, prinzând o minge.

D-nul N. Bănescu, profesor la Cluj, și-a rostit, Miercuri 25 Mai crt., discursul de recepție la Academia Română.

Domnul Richard Franasovici primul ambasador al României, a plecat săptămâna trecută împreună cu doamna, la Varșovia, spre a-și lua postul în primire. Fotografia noastră infățișează pe dl. și doamna Franasovici pe scara vagonului, în Gara de Nord.

Vin căldurile!

Amintiți-vă de chinurile și suferințele din trecut! Bucătăria supraîncălzită, plita mașinei de gătit încinsă, munca istovitoare în acest infern. Voiți să suferiți și acum la fel?

Luați măsuri! Procurați-vă un aparat „ARAGAZ” care menține bucătăria mereu răcoroasă și reduce timpul necesar gătitului la o treime. „ARAGAZ” este astăzi la îndemâna tuturor căci aparatele se vând cu prețuri simțitor reduse în **RATE MICI** la

MAGAZINUL „SANITAS”
BD. I. C. BRĂTIANU 36
TELEFON 2-31.55
DEPOZITARI ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ

NICI O GOSPODĂRIE FĂRĂ
ARAGAZ

Le célèbre Rouge Angélus
Indélébile

LE ROUGE ANGÉLUS
Louis Philippe

SON ÉTUI OR
GRAVÉ DONNE
DU PRESTIGE
A CELLES QUI
S'EN SERVENT.

en 16 teintes naturelles

Chicago-New-York-Londra-Paris

INMORMÂNTAREA GENERALULUI AVIATOR ENESCU

A impresionat adânc la sfârșitul săptămânii trecute, tragicul accident de avion, în care și-a găsit moartea generalul aviator Enescu și adjutantul său. Fotografia noastră a fost luată la înmormântarea generalului Enescu.

CONGRESUL MEDICILOR

La facultatea de științe a avut loc Duminică congresul medicilor. Fotografia noastră înfățișează pe d. dr. Paulian vorbind.

PRIMUL AMBASADOR IN ROMÂNIA

Fotografia noastră înfățișează pe contele Racziński ambasadorul Poloniei la sosirea în Gara de Nord.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de actualități și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicnuit. lei; trei luni: 100 lei. În Albania, Anglia, Danemarca, Finlanda, Italia, Norvegia, Suedia, precum și în statele din America de Nord și Sud, Asia, Africa, Oceania, pe un an lei 700; pe 6 luni 350

DIRECTOR
TUDOR TEODORESCU-BRANIȘTE

Editura „Adeverul” S. A. Redacția și administrația: BUCUREȘTI, str. Const. Mille 5—7—9. Telefon 3-84-30. Cec. postal: 2741. Prețul abonamentelor: în țară: pe un an 400 lei; șase luni: 200 lei; pe 3 luni 150 lei. În toate celelalte țări din Europa, pe un an 550 lei; pe 6 luni 280 lei; pe 3 luni 150. Tariful de publicitate: Lei 15 linia c. 5; pagina Lei 12.000; 1/2 pagină, Lei 6000; 1/4 pagină, Lei 3000. Anunțurile se primesc la adresa revistei.

INTREAGA SUFLARE ROMÂNEASCĂ SĂRBĂTOREȘTE SĂPTĂMÂNA ACEASTA ZIUA RESTAURAȚIEI, CÂND SUVERANUL NOSTRU IUBIT M. S. REGELE CAROL II A VENIT PENTRU A CONSOLIDA ȘI ÎNTĂRI ROMÂNIA NOUĂ ȘI ÎNTREGITĂ.

M. S. Regele care a venit în țară pe calea aerului, urmărește cu satisfacție la un meeting evoluția păsărilor de oțel.

Marele Voevod Mihai luând parte pe stadionul Anefla la competiția generală a serbării de la 8 Iunie.

În fața a 20.000 de spectatori Toma Aurel a câștigat campionatul Europei la categoria cocoș, învingând prin descalificare în repriza 9-a pe italianul Cattaneo. Fotografiile noastre înfățișează: Cei doi boxeri înainte de match și o parte din public

Avionul cu care a sosit M. S. Regele în țară la 1930.

Un săpun igienic...
dar și un săpun de
înfrumusețare

Milioane de femei au făcut aceeași descoperire; profitati și Dv. de ea! Acestea au descoperit neîntrecutele calități igienice și de înfrumusețare ale săpunului Cadum. Ele nu au găsit la nici un alt săpun un parfum atât de plăcut. În ceea ce privește economia, Cadum este inegalabil! Este un produs de înfrumusețare și igienic, care durează... durează... durează...

**SĂPUN
CADUM**

CITIȚI

ADEVERUL LITERAR ȘI ARTISTIC
cea mai răspândită revistă literară.

SĂPTĂMÂNA STRĂJERIEI

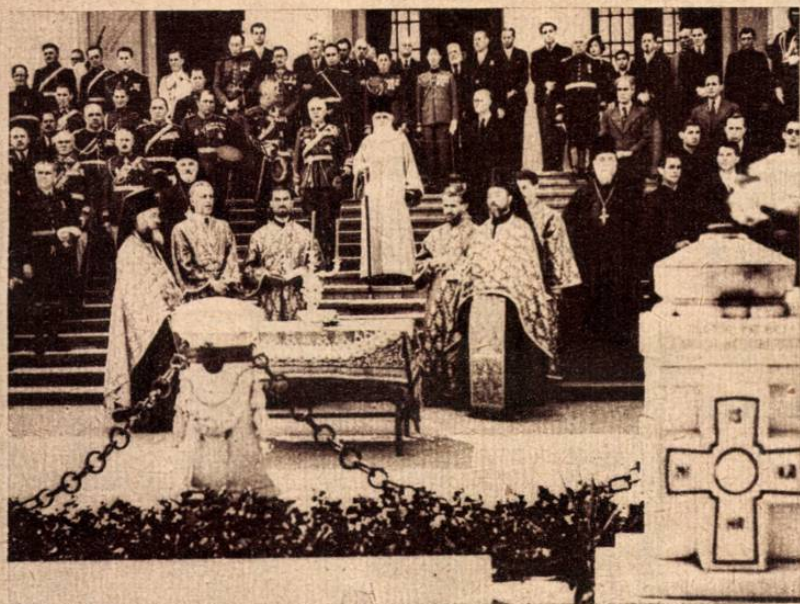

Săptămâna străjeriei a fost inaugurată într-o atmosferă de mare entuziasm, de către Marele Voevod Mihai.

Fotografiile pe care le publicăm, au fost luate în Pădurea Pantelimon și înfățișează pe Moștenitorul Tronului lucrând cot la cot cu străjerii.

ZIUA EROILOR

Eroii care și-au dat viața pentru întregirea neamului, au fost pomeniți în cadrul unei impresionante ceremonii, la toate cimitirile din Capitală. Fotografiile noastre au fost luate la Mormântul Eroului Necunoscut și înfățișează: I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, președintele consiliului, dl. General Argeșanu, ministrul apărării naționale și capii autorităților, în timpul slujbei religioase.

Elevi depunând flori pe Mormântul Eroului Necunoscut.

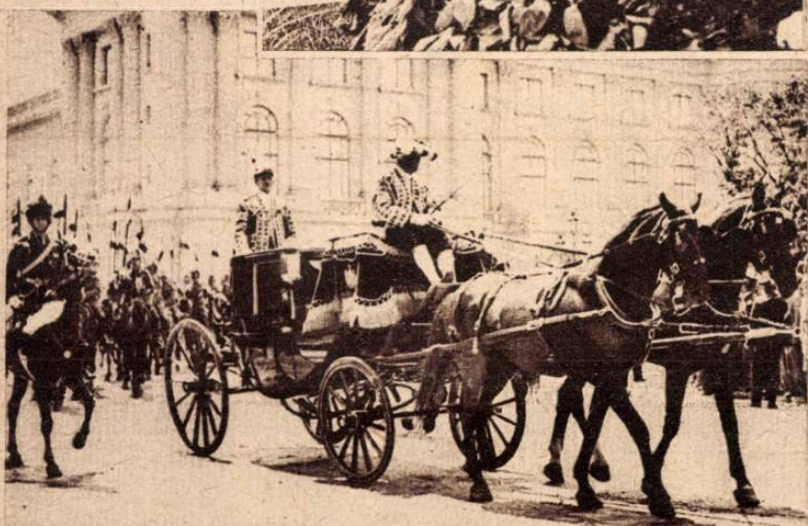
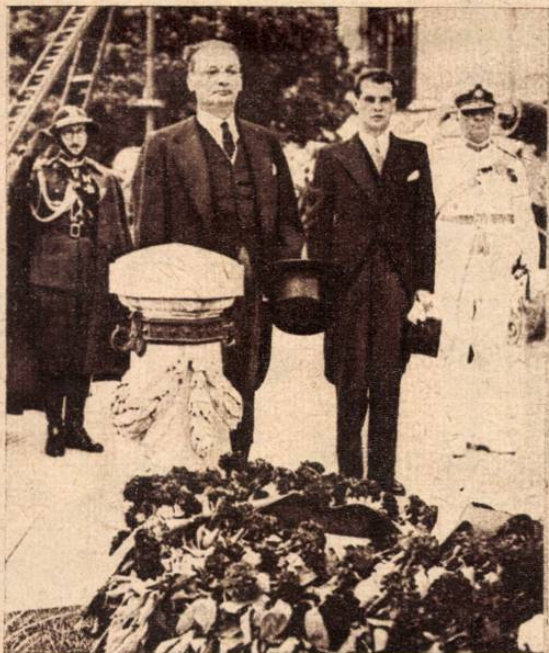

AMBASADORUL POLONIEI LA BUCUREȘTI

Cu un deosebit ceremonial s'a făcut săptămâna trecută prezentarea scrisorilor de acreditare de către primul ambasador al Poloniei, în România, contele Raczyński. Fotografiile noastre înfățișează:

Ambasadorul Poloniei depune o coroană pe Mormântul Eroului Necunoscut.

Trăsura la Daumont, cu contele Raczyński escortată de un escadron de cavalerie, în fața Palatului.

Pentru a avea un ten frumos

întrebuințați tratamentul de înfrumusețare **THREE FLOWERS RICHARD HUDNUT**. Numai câteva minute zilnic sunt suficiente pentru a da tenului Dvs. recunoscuta frumusețe prin tratamentul în casă. Cu ajutorul acestuia, curățiți, hrăniți și apărați epiderma, menținând frumusețea și tinerețea tenului.

Tratamentul de înfrumusețare **THREE FLOWERS RICHARD HUDNUT**, se compune din puține preparate de excelență calitate, care armonizează perfect unele cu altele și dau, prin eficacitatea lor diversă, efecte constante. Acest tratament formează cura ideală a doamnei elegante, făcută în casă.

HUDNUT

Three Flowers

Tratament de înfrumusețare

Ce păcat pentru un ciorap frumos!

Un ochi fugit i-a stricat tot ciorapul, din cauza unui spălat greșit. Puteți conserva toată soliditatea, mlădierea și elasticitatea mătăsurilor cu condiția de a le spăla exclusiv cu

LUX

LUX

se dizolvă și în apă rece

CHINEZII IN RĂSBOI

1 SOLDAT JAPONEZ = 4 SOLDAȚI CHINEZI. — DAR CHINA ARE DE ȘAPTE ORI ATÂȚIA SOLDAȚI CÂȚI ARE JAPONIA

CE vârstă ai?
— Șaisprezece ani jumătate.
— Profesiunea?
— Student.

Un general ia interogatoriul tânărului soldat, care este aproape un copil. Răspunsul este dat cu un glas furios, puternic, cu ochii în ochii șefului. Instructorii germani ai armatei chineze l-au învățat că trebuia să răspundă în acest fel. Spun:

— Individul care-ar vorbi pe tonul acesta căpitanului său, ar căpăta la noi opt zile carceră.

Colonelul Li, care ne întovărășește, râde din toată inima. E un om foarte curios Colonelul. N'are încă 35 de ani. Un craniu ras de mongol, pomeții ieșiți în afară și priviri ca lame de săbii, ascunse de pleoape cu gene lungi. Vorbește o franceză aleasă, pe care o stăpânește admirabil. Cunoaște oamenii și stările de lucru în Franța, întocmai ca un francez. Știe să po-

— Ce vârstă ai?

— Șaisprezece ani.

Aceleași urlete neomenști țin locul răspunsurilor. Aceeași înțepenie cataleptică în poziția de drepti.

— Ce profesiune ai?

De data aceasta, mi se traduce:

— Studentă.

ELITA SUB ARME

Nu observasem. Soldatul era o oșteană. Poartă aceeași uniformă de pânză verzuie, aceleași moletiere și sandale cu tălpi de cauciuc, aceeași șapcă de pânză, ale cărei laturi pot fi trase în jos, peste urechi. Trăsăturile sunt ceva mai blânde. Dar aceleași strigăte sunt adresate șefilor.

— Germanii — mi-a spus colonelul Li — sunt de părere că lătrăturile acestea sunt necesare disciplinei. Nu-și pot da seama că mult mai necesară este încrederea reciprocă și că se pot da, cu jumătate glas, ordinele cele mai severe, având totuși certitudinea că vor fi ascultate.

În apropiere de Huang-Tchuen, trece în revistă efectivele a două regimente, în echipament de război. Nu căutați localitatea Huang-Tchuen pe hartă. Este un mic oraș, foarte vechi, încătușat de cordo-nul de fortificații, un vechi oraș chinez cu pagode, având acoperișuri înalte, cu palate în care îmbătrânesc balaurii de piatră, cu zece mi-de dughene mirositoare, cu fluviul pe care trec convoaie de plute! Orașul se află în inima vechii provincii Honan, un oraș oarecare, între-celelalte orașe ale Chinei, unde nu s'a vorbit niciodată de electricitate:

Cercetașii chinezi iau parte activă la războiul din Extremul Orient.

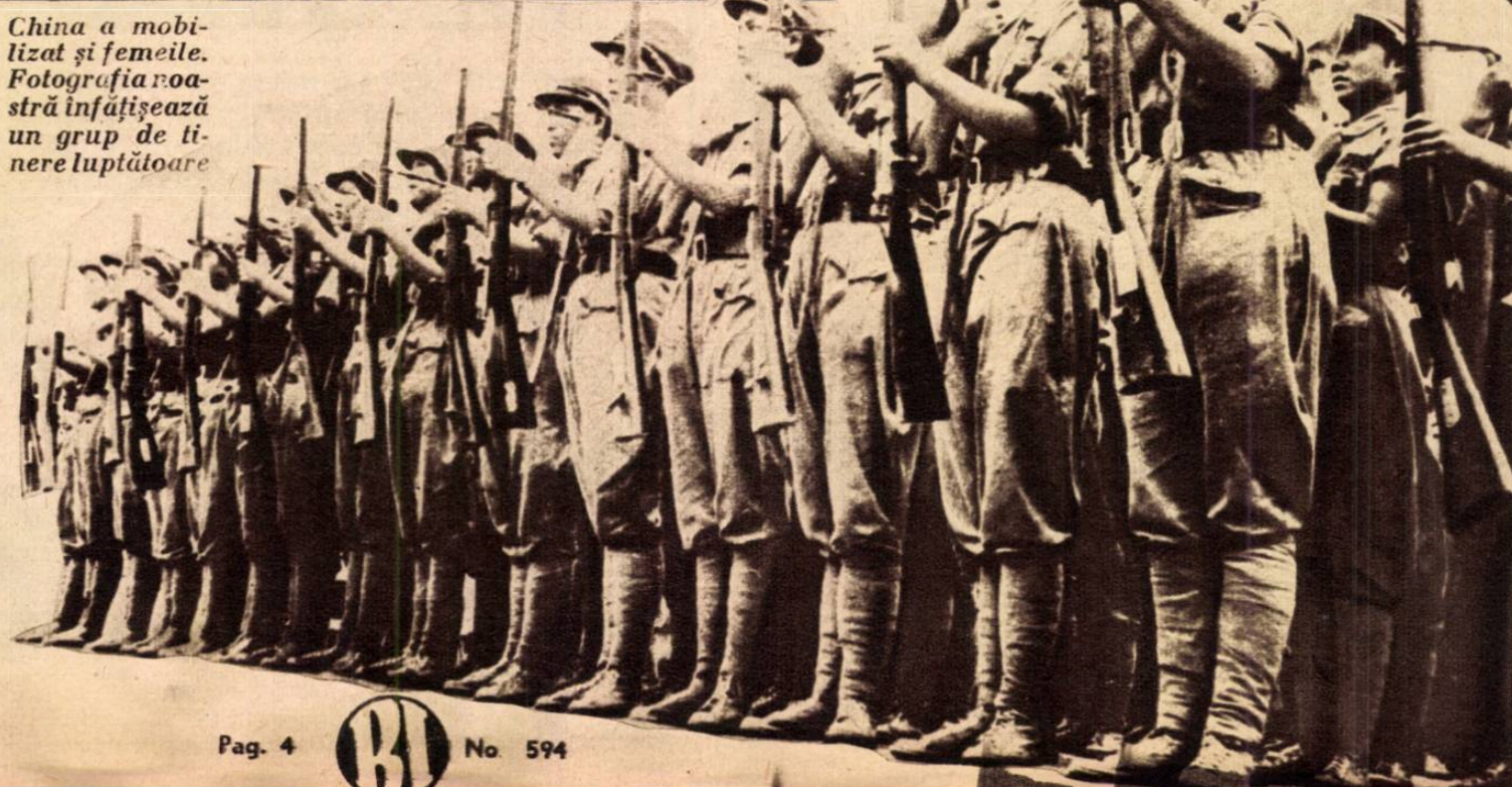
Recruți chinezi, adunați sub drapel, pentru a lupta împotriva japonezilor.

vestească istorii marsilize și flamande, să servească anecdote în legătură cu teatrele bulevardiere și să discute talentul vedetelor de cinematograf. A fost elev al școlii militare franceze și și-a făcut stagiul la școala dela St. Cyr, precum și la Lyon. Astăzi încă mai primește pe frontul armatei a V-a chineze, unde are rol de comandant, abonamentul la revista „Canard enchaîné”. Cu toate acestea, ne spune:

— Am 90% șansă să rămân înfundat aici! Blestemată aventură! Dealtfel, lucrul n'are în sine nicio importanță, deoarece atunci când un chinez s'a pregătit de moarte, ea poate veni oricând. Milioane de oameni gândesc în același fel.

China a mobilizat și femeile. Fotografia roastră înfățișează un grup de tinere luptătoare

petrol, canalizare și circulație rotativă și unde trecerea unui automobil emoționează un întreg cartier. Iar sosirea unui om alb, înspăimântă copiii, uimește tinerele fete și face pe bătrâni să viseze, la nesfârșită diversitate a lumii.

În Huang-Tchuen și în o sută de alte orașe asemănătoare, guvernul central a creat câte un centru de instrucție civilă și militară. E tocmai ceea ce vizităm în acest moment.

O stridentă sonerie de alarmă adună pe toți elevii. Deabia s'au ivit zorile, iar vremea este răcoroasă. Patru sau cinci mii de tineri și tinere femei stau împietriți, dând onorul, după maniera prusacă, deși până mai ieri au trăit cu toții în calmul vieții universitare.

PENTRU A GALVANIZA O NAȚIUNE.

— Vedeți, — îmi spuse ceva mai târziu genera-

lul Pan, care comandă centrul de instrucție dela Huang-Tchuen — guvernul nostru și-a dat seama că în cazul acestui război trebuie să înfrângă nu o criză de efective, ci o criză de cadre. Soldați avem mai mulți decât ne trebuie. Ținând seama de faptul că pentru a contrabalansa insuficiențele noastre de material, trebuie să opunem patru soldați chinezi unui soldat japonez, știm că putem egala, în această proporție, toate armatele dușmanilor noștri. Și facem aceasta, fără să dăunăm economiei sau producției noastre, și fără să facem să sângereze națiunea, cum ar fi cazul în Japonia.

China e inepuizabilă. Mi s'a spus acolo de nenumărate ori, cu un surâs politicos:

„Bineînțeles că războiul a-

cesta este îngrozitor. Ne va costa o mulțime de vieți omenești. (Și apoi după un răstimp, bine calculat, în vederea efectului): În orice caz, mai puține vieți omenești decât o inundație, sau o epidemie de ciumă“.

Generalul continuă;

— În acest caz, fabricăm cadre. În întreaga țară au fost înființate asemenea centre, ca acesta pe care-l vizitați. Mii de tineri de ambele sexe învață arta războiului. Și fiecare dintre elevii noștri devine și un propagandist. Gândiți-vă! Trebuie să mișcăm, să tremăm, să impresiionăm, o masă de 450 milioane de oameni.

Sunt cifre care te amețesc.

— Peste șase săptămâni, sau cel mult în trei luni, fiecare dintre acești elevi va pleca pe front, fie în

interiorul țării, cu un grad, cum ar fi acela de subofițer la dv. și va începe să răspândească cunoștințele pe care le-a dobândit.

Am trecut prin nenumărate săli de cursuri, în care acești elevi soldați ascultau atenți, luau note, puneau întrebări profesorilor lor. În afară de instrucția militară, programul mai cuprinde și studiul trecutului și prezentului, Chinei, istoria actualului război și a originelor sale, demonstrarea slăbiciunii japoneze, relatarea atrocităților pe care le-a îndurat populația civilă. Tineretele fete sunt învățate să îngrijească de răniți, să dea ajutor gazaților, să organizeze ajutorul de extremă urgență, în cazuri de bombardament, să dea noțiuni de igienă puericultură și asistență socială, iar la caz de nevoie, să lupte cot la cot cu bărbații. Dealtfel, cele mai multe dintre ele preferă acest lucru.

TEATRUL PENTRU SOLDAȚI

În seara aceleiași zile, ne-am adunat pe o colină, numită „Dealul Cocoșilor”, în fața unei scene decorate cu ramuri verzi și luminată cu două reflectoare cu acetilenă. Peste capul nostru se întindea un cer plin de stele. În depărtare, în adâncul văii, se auzia șueratul trenurilor, care mergeau dela Han-keu la Peking. Erau trenuri încărcate cu alimente și munițiuni și care mergeau spre front, precum și trenuri cari veniau dintr'acolo, și în care se îngămădiau răniți, scuturați de friguri.

În jurul nostru fremăta o mulțime de oameni. Toți elevii centrului de instrucție fuseseră invitați să ia parte la spectacolul dat de grupul artistic.

Vecinica magie a teatrului! În pofida războiului, a sgomotului îndepărtat, provocat de bubuitul

tunurilor, în pofida suferințelor eroice, magia aceasta își exercita și aci puterea fascinantă. Cu acel admirabil instinct comic care constituie trăsătura dominantă a rasei chineze, acești tineri interpretau niște piese de propagandă, și câteva sketchuri populare. Soldatul era preamărit, năvălitorii erau pedepsiți, iar funcționarii incorecți își primiau răsplata meritată. S'a mai produs și un admirabil jongleur, o dansatoare clasică, niște duetști, cari au prezentat un spectacol de „imagini europene”, care nu sunt altceva decât ceea ce numim noi umbrele chinezești.

Tinerii râdeau din toată inima. În liniște, se auzia sgomotul cascadelor apropiate. Îți trebuia un puternic efort de imaginație, spre a-ți aminti că te afli pe vreme de războiu și că mulți dintre cei cari se distrau atât de bine, purtau, nevăzut, pe frunte, semnul morții.

ZIUA EROILOR LA IAȘI

Statul major al străjerilor din orașul și județul Iași, fotografiat la solemnitatea pomenirii eroilor.

ZIUA EROILOR LA CONSTANȚA

Autoritățile în timpul slujbei religioase.

(Foto Păsculescu, Constanța)

MANIFESTAȚII STRĂJEREȘTI LA DEVA

DI. T. Novacescu, directorul Gimnaziului Industrial, comandantul stolului de străjeri, investește pe comandanții de cuiburi.

(Foto Lugojan, Deva)

Motto: Când mă culc și când mă scol.
Imi spăl gura cu ODOL!

Îngrijirea gurii și a dinților înseamnă o atenție acordată înfrumusețării în toată înalta accepțiune a cuvântului. A voi să fii frumos fără dinți îngrijiți și fără o gură curată și bine aromată, iată un lucru nevrednic de un om civilizat. O frumusețe îngrijită înseamnă cultură. Și o gură îngrijită cu ODOL trădează, bineînțeles, cultura personală. ODOL înviează, improspătează și dă o respirație curată și parfumată.

„Aroma proaspătă a gurii Dv.

o dobândiți numai întrebându-l ODOL“.

Congresul mondial eucharistic, la Budapesta

La 26 Mai s'a deschis, cu mare pompă, la Budapesta, al 34-lea congres internațional eucharistic. În timp ce procesiunea Cardinalilor, Arhiepiscopilor și Episcopilor Bisericii romano-catolice se îndrepta spre locul congresului, trecând pe lângă Mormântului Eroului Necunoscut, toate clopotele bisericilor din oraș au început să sune, corurile au intonat imnul papal, iar corul Gregorian „*Veni Creator*”. Apoi s'a citit un mesaj al Papei. În fotografiile noastre:

Cardinalul Pacelli, delegatul Papei, în timpul procesiunii.

O vedere generală a congresului, la Budapesta.

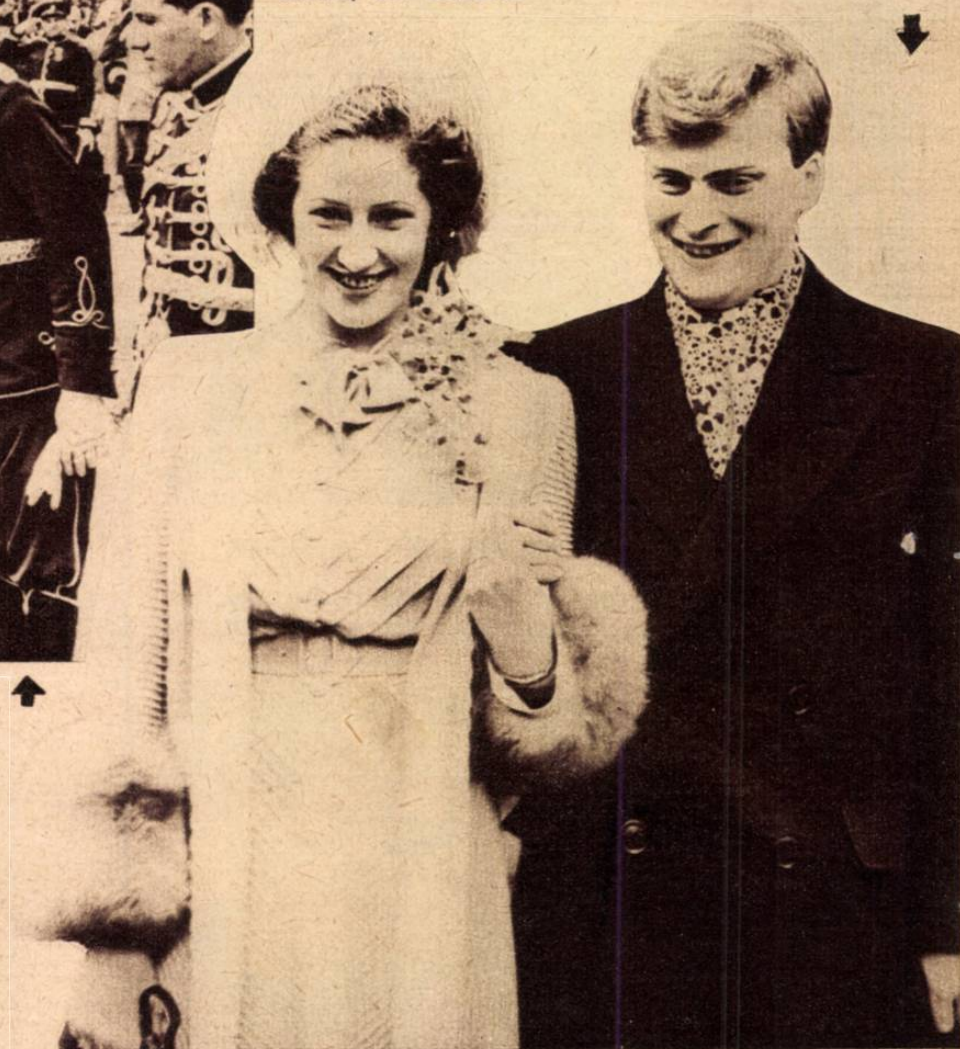

Regele Petru al Jugoslaviei la serbarea cavaleriei de gardă

Regele Petru II al Jugoslaviei și Prințul regent Paul au asistat personal la „*Slava*”, serbarea cavaleriei din garda regală, cu care ocazie au salutat pe fiecare ofițer, cu o strângere de mână. În fotografia noastră: Regele Petru II al Jugoslaviei (dreapta) și Prințul regent Paul (stânga) salutând ofițerii din gardă.

Celebrul violonist Yehudi Menuhin s'a căsătorit la Londra

Săptămâna trecută a avut loc, la Londra, căsătoria tânărului violonist Yehudi Menuhin cu d-ra Nola Nicholas din Australia. În fotografia noastră: Tânăra pereche părăsind oficiul de stare civilă, din Londra.

UN NOU ACADEMICIAN

Cu o deosebită solemnitate s'a făcut, săptămâna trecută, la Academia Română, în prezența M. S. Regelui Carol II, recepția noului academician, dl. Traian Săvulescu. Fotografiiile noastre înfățișează: Suveranul ascultând discursurile.

Dl. Traian Săvulescu își rostește discursul de recepție.

Michel

**Rouge de buze, are
acel „ceva“, care
place oricărui bărbat**

★ Dacă bărbatul ales se plânge că rouge-ul Dv. de buze nu-i place - parfumul său prea pătrunzător - aspectul unsuros - atunci încercați MICHEL. El are ceva, ce place fiecărui bărbat. Parfumul său este absolut seducător. Modul compoziției sale menține gura fragedă, ca a unui copil.

Pretutindeni, în toată lumea, femeile cari au experiență în arta dragostei, preferă MICHEL. Dacă și Dv. doriți ca romantismul vieții Dv. să persiste și să faceți mereu noi victorii - atunci refugiu Dv. este MICHEL.

7 TONURI INCANTĂTOARE:

Blonde, Brunette, Cherry,
Vivid, Capucine,
Raspberry, Scarlet.
Mărimi: de lux, mare,
popular.

Intrebuințați pentru desavârșirea ensemble-ului Dv., fardul MICHEL, rouge-ul durabil, și cosmeticul de ochi, care nu ustură și rezistă la apă și umezeală.

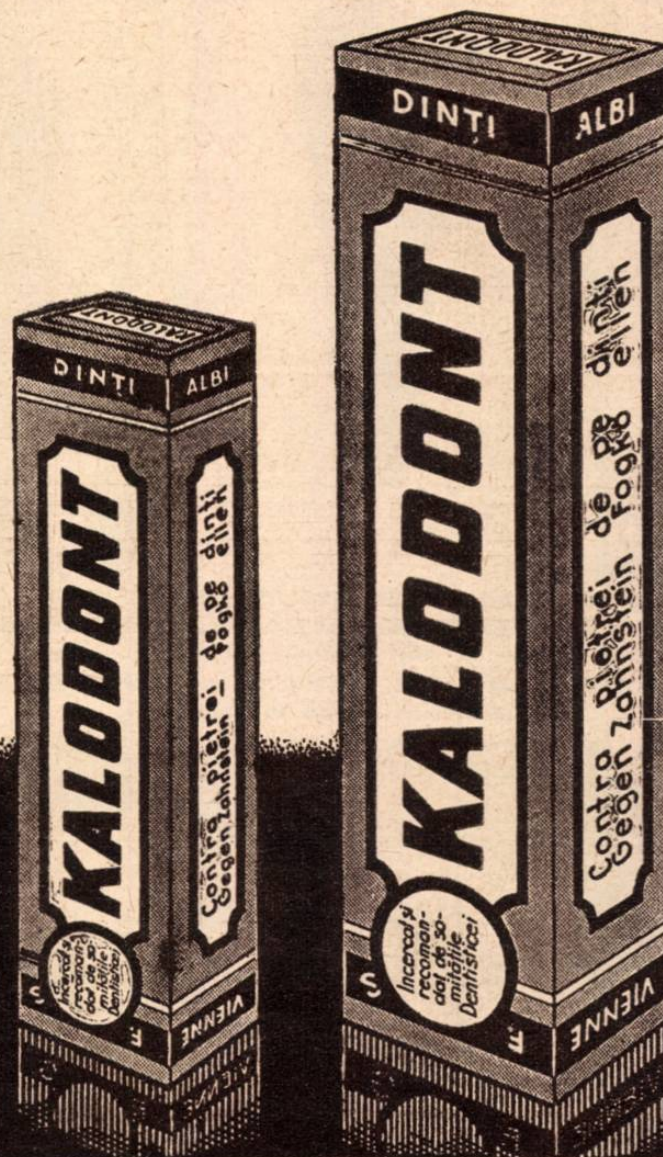

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

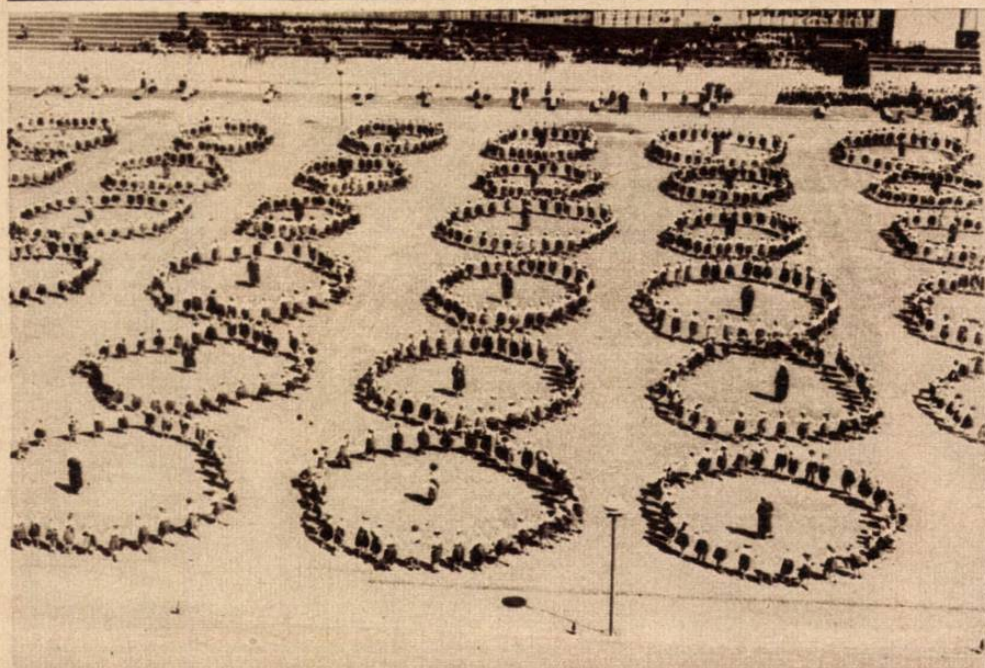
KALODONT

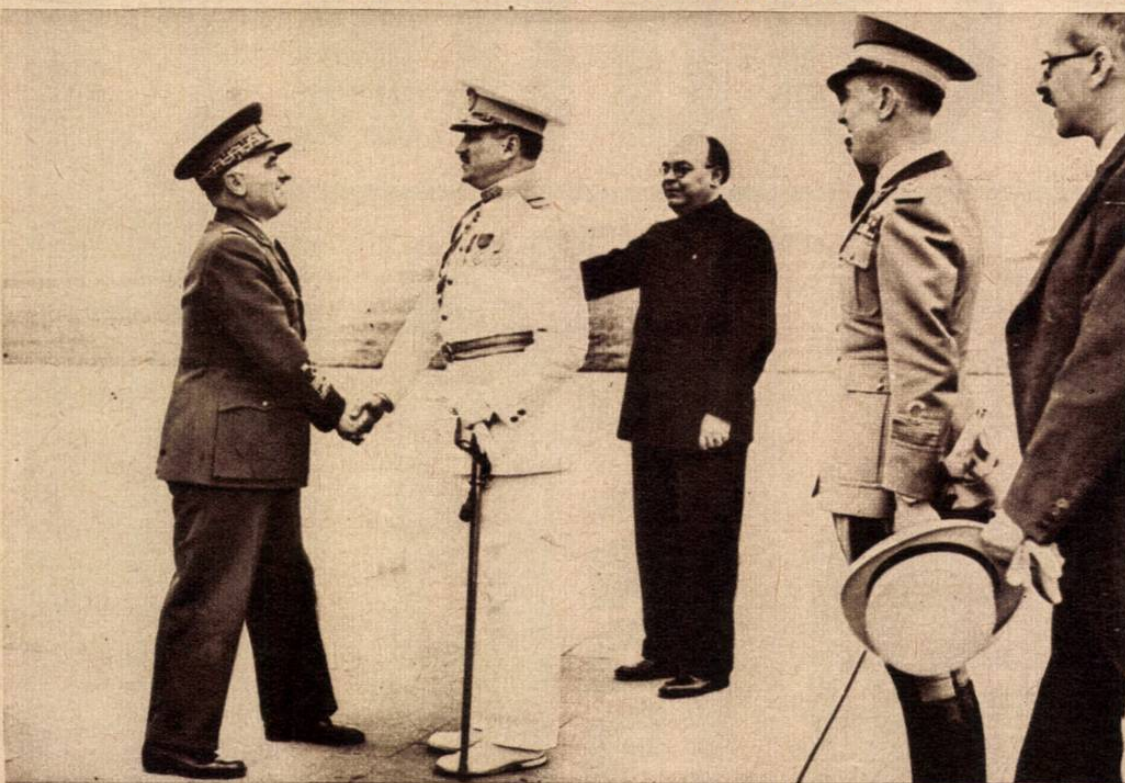
ACUM ȘI ÎN TUBURI MARI

STRĂJERII REPETĂ LA A. N. E. F.

În vederea marelui serbări de la 8 Iunie, străjerii au repetat pe sta-
dionul Anef în prezența Marelui Voevod Mihai. Fotografiiile noastre
au fost luate cu prilejul repetiției.

**D. GENERAL VALLE
ÎN CAPITALĂ**

Dl. general Valle, subsecretar de stat al aviației italiene, a sosit săptămâna trecută, pe aeroportul Băneasa, marele oaspe a fost întâmpinat de dl. general Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei și Ugo Sola, ministrul Italiei la București.

**CONGRESUL
profesorilor de limba
română**

La fundația Regele Carol I, a avut loc sub președinția P. S. Episcopul Colan, ministrul instrucțiunii publice, congresul profesorilor de limba română. În fotografia noastră, dl. prof. Ștefan Pop, vorbind.

(Foto I. B.)

*Femeile sunt,
orice s'ar spune*

prevăzătoare

Însă prevederea nu trebuie să se limiteze numai la întreținerea gospodăriei și a vieții de familie. — Existența conjugală prezintă încă, în intimitate, atâtea primejdii. Femeia de azi nu are încredere numai în destin că întrebuințează și

SEMORI

mijlocul cel mai sigur împotriva complicațiilor nedorite și molipsitoare fiind un puternic desinfectant. Prin SEMORI, femeia are în mâini propria-i soartă.

LA FARMACII ȘI DROGUERII

CINE ARE CEI MAI FRUMOȘI COPII?

Cunoscutul concern de restaurant „Lyons” din Londra, a organizat un concurs printre angajații săi, ca să premieze cel mai frumos copil. În fotografia noastră: doi câștigători ai concursului de copii, se felicită reciproc.

O MESERIE CURIOASĂ ÎN HAWAI: PEDICURISTUL!

Micul hawaian Keoki Kepoo, care trăiește la Honolulu și pentru suma de 10 cenți lustruște și curăță unghiile picioarelor femeilor frumoase. Și să nu credeți că nu face afaceri bune! În fotografia noastră: pedicuristul din Honolulu „își face reclamă”.

LUPTĂTORUL CAMPION JAPONEZ, DĂ O REPREZENTAȚIE PENTRU TRUPELE JAPONEZE, LA NANKING.

Fotografia noastră înfățișează pe campionul japonez Tamanishiki (centru) în timpul unei demonstrații, pentru trupele japoneze de ocupație, din Nanking, China.

Spuma moale, — asemănătoare unei creme — a săpunului Caola vă dă, întrebându-l zilnic, tenul catifelat al tinereții: neted, fin și parfumat. Calitățile acestui săpun de toaletă, de o negalabilă valoare, mențin pielea Dvs. sănătoasă. Cine întrebuițează zilnic săpunul Caola, parfumat până la ultima bucățiță, face un adevărat tratament de înfrumusețare.

CA-O-LA

Asigurați-vă existența!!! Timpul este bani! Numai în patru săptămâni, absolut orice persoană — indiferent de etate, sex și cultură — poate învăța Dactilografia—Correspondența comercială — Stenografia și lucrări de birou obținând diploma la absolvire. Reușita absolut sigură. Inserieri zilnic „Școala Centrală” strada Academiei 28. Cereți prospectul gratuit. Luna Iunie cursuri noi.

Dr. ELISABETA MOLNAR

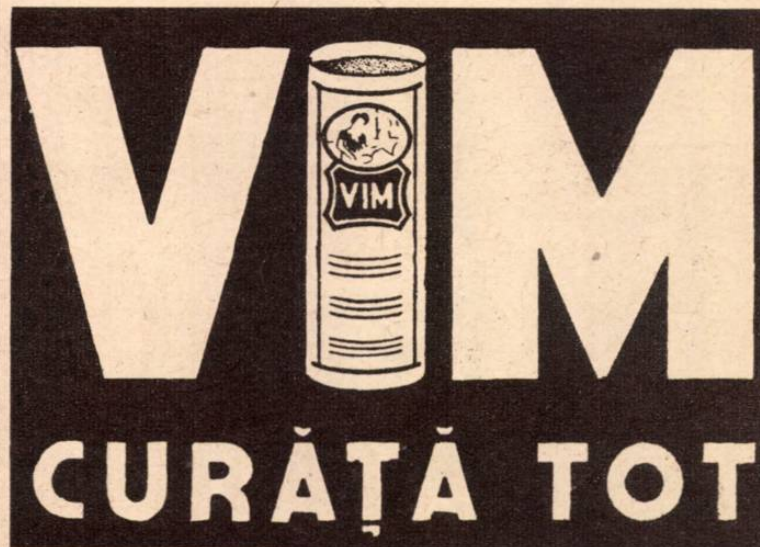
MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ ȘI CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult.3—6 Telefon 46601

CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ „MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

CITIȚI

MAGAZINUL

pe luna Iunie

160 pagini 25 lei.

Blestemul FATAL

SCRISORI ȘI DESTĂINUIRI REVELATOARE. ADEVĂRUL ASUPRA DRAMEI DELA MAYERLING. DIN CE PRICINĂ A MURIT RUDOLF, MOȘTENITORUL TRONULUI AUSTRO-UNGAR, ȘI CUM A FOST ASASINATĂ ÎMPĂRĂTEASA ELISABETA.

Cei cari au studiat evenimentele dela mijlocul secolului trecut, susțin că împărăteasa Elisabeta a salvat, pe vremea ei, împărăția habsburgică, prin vizita politică făcută la Budapesta. Invingând cerbicia Sofiei, mama împăratului, a plecat curagioasă, între unguri, însoțită numai de cei doi copii ai ei și astfel a captivat nobilimea maghiară, care i-a făcut o primire triumfală.

Invinse frumusețea, farmecul și tactul personal al împărătesei.

În Ianuarie 1867, împărăția Austriei a fost prefăcută într-o monarhie dualistă austro-ungară, ceea ce a amânat cu șapte decenii prăbușirea Habsburgilor. Franz Josef și Elisabeta fură încoronați, cu mare pompă, la Budapesta, ca rege și regină a Ungariei. Contele Andrássy așază, el însuși, pe capul regelui-împărat, „coroana Sfântului Ștefan” — prea mare pentru oricine ar fi fost — pe când nobilii din jur, în costume orbitoare, medievale, împodobite de blănuri scumpe, juvaerice și penaje, strigau:

— *Elfen Erjebet! Elfen Erjebet!* — adică, „Trăiască Elisabeta”!

De fapt, succesul politic fusese al ei.

B L E S T E M U L

La începutul domniei sale, Franz Josef, abia în vârstă de 18 ani, și-a inaugurat suirea pe tron semnând mai multe sentințe la moarte. Au fost spânzurați o mulțime de nobili unguri, fruntași ai revoluției, înăbușită sângeros, după năvălirea armatelor rusești.

Printre cei executați fusese și contele Caroly. În durerea ei nemărginită, contesa Caroly, tână văduvă, ridicând ochii la cer, rosti următorul blestem, care de fapt s'a împlinit, ca un fel de profeție fatală:

— „Fie ca Franz Josef să fie lovit, în tot ce va avea mai scump pe lume! Să trăiască până la adânci bătrânețe, ca să-și vadă asasinată soția ce și-o va alege, din dragostel! Să-și vadă nenorocite neamurile cele mai apropiate! Să fie lovit în copii și în toți moștenitorii lui! Blestem asupra tuturor! Praf să se aleagă din împărăția și din tronul lui!”

Cititorii noștri cunosc, din articolele noastre trecute, în ce chip groaznic avea să se realizeze acest blestem. Totuși, în anul încoronării 1867, în entuziasmul

Manifestație la Geneva în fața hotelului Beau-Rivage.

pe care-l provoca soluționarea „chestiunii maghiare”, austriicii și chiar ungurii, uitaseră de întâmplarea dramatică a blestemului, strigat în gura mare, în fața poporului. Însă, zece zile după această dublă încoronare, dela Budapesta, căzu prima lovitură năprasnică. Veni vestea că împăratul Maximilian, fratele lui Franz Josef, căzuse sub gloanțele plutonului de execuție, în orașul mexican Anăretaro.

Despre sguduitoria dramă de dincolo de Ocean, am vorbit pe larg. Au urmat apoi, pe rând, toate celelalte nenorociri, pomenite deasemeni de noi, în cursul acestei povestiri, publicate în mai multe numere ale revistei „Realitatea Ilustrată”.

SCRISORI POSTUME, CARI DESLEAGĂ UN MISTER

Mai avem de făcut unele completări.

Toată lumea a auzit despre drama dela Mayerling, dela 30 Ianuarie 1889, când, într'un pavilion de vânătoare, din mijlocul pădurii, au fost găsite desfigurate, trupurile baronei Maria de Vecera și acela al arhiducelui Rudolf, fiul împăratului, pe atunci popularul moștenitor la tron.

Nici până astăzi, misterul n'a fost clarificat pe deplin. A fost o dublă sinucidere? Un asasinat? Cine comisese crima?

Rudolf era căsătorit, pe acea vreme, ca urmare a unor savante combinații diplomatice, cu Valeria, princesă belgiană... Comunicatele oficiale arătau că arhiducele Rudolf ar fi căzut victimă unui accident de vânătoare. Tânăra văduvă, ex-moștenitoare a tronului, suportă cu resemnare nenorocirea și ultragiul...

Documentele, cari încep acum să fie date în vileag, par să ridice un colț al vălului ce acoperia cu atâtă grijă, taina.

E vorba de o serie de scrisori, pe care baroana de Vecera, mama Mariei, le-a încredințat, pe vremuri, împărătesei Elisabeta: cele din urmă scrisori ale fiicei nenorocite, trimise fratelui, mamei și surorii ei. Iată textul acestor revelatoare scrisori:

„Adio, dragă frate, voi urma să veghez asupra ta și dincolo de lumea asta, pentru că te iubesc cu cea mai mare duioșie.

Sora ta cea devotată”.

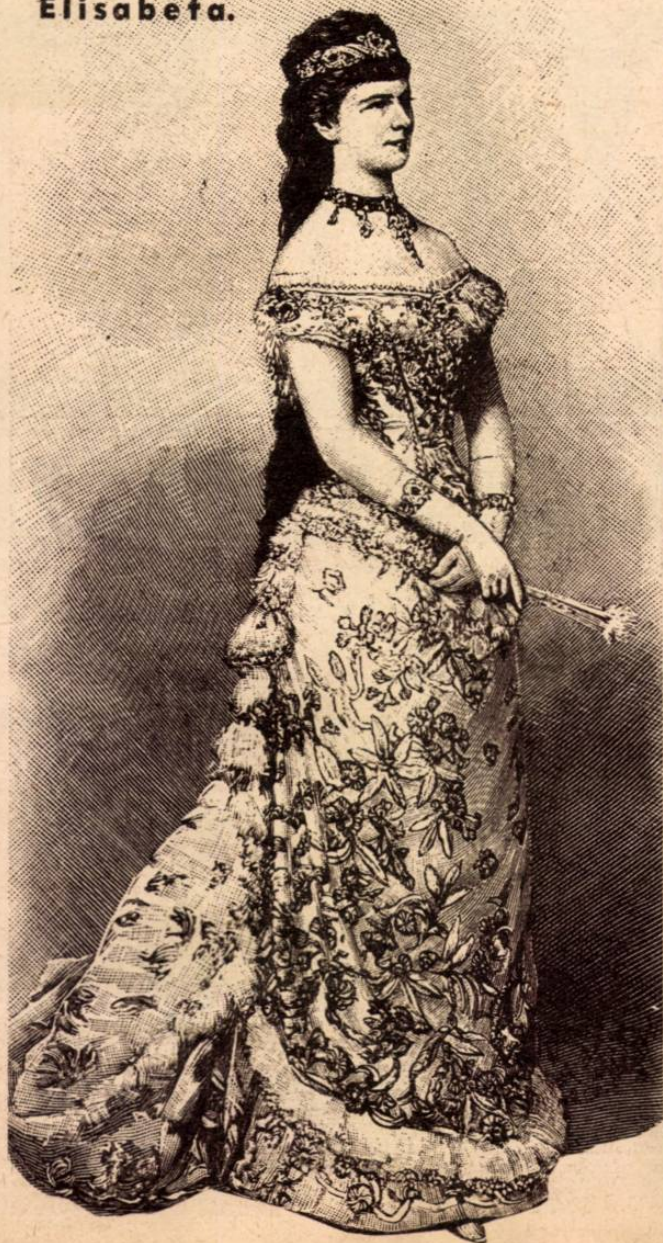
„Scumpă mamă, iartă-mă pentru ceea ce am făcut. Nu m'am putut

Asasinul Lucheni

Cheul Mont-Blanc din Geneva.
(A) locul unde s'a produs crima.
(B) Hotelul Beau-Rivage.

Împărăteasa
Elisabeta.

opune iubitelui meu! Doresc să fiu înmormântată alături de dânsul, în cimitirul din Alland. Voi fi mai fericită în moarte, decât în viață”.

„Scumpă soră. Ne ducem bucuroși spre viața de dincolo de mormânt. Gândește-te la mine câteodată și nu te mărita decât din dragoste. Mie nu mi-a fost dat s'o fac! Marie”.

Impărăteasa Elisabeta a primit și ea, tot atunci, un plic, cu o ultimă fotografie a unicului ei fiu, pe dosul căreia era scris un singur rând:

„Când vei primi aceasta, eu voi fi mort”.

Nenorocitele mame s'au întâlnit, mulți ani de-a rândul, la mormântul Mariei de Vecera, în cimitirul din orașul Mayerling, unde veneau ambele să aducă flori, în ziua de aniversare a tristei drame.

Tragicul sfârșit al acestor tineri de neam ales a impresionat atât de mult pe vremuri, pe vienezi, încât tinere perechi romantice veneau să se sinucidă, pe mormântul baronei Vecera, cu ochii mari, negri, iubita prințului moștenitor, pe cât de frumoasă, pe atât de nenorocită.

A fost nevoie ca poliția să posteze agenți de pază, ziua și noaptea, la acest mormânt, spre a evita lățirea contagiunii morale.

ULTIMA CĂLĂTORIE

Suntem la cel din urmă capitol al povestirii noastre.

În urma marilor lovituri, primite în cursul vieții ei — și nebănuind că vor urma și altele, ce avea să le primească împăratul singur — Elisabeta își reluă călătoriile prin lume.

Dela moartea lui Rudolf, rămăsese adânc sdruncinată sufletește, dar socotia că nici un om nu are dreptul să-și răpuie singur viața, deoarece nu este el stăpânul soartei sale.

— Chiar cel mai umil, cel mai nenorocit om are un rol în viață, face parte dintr'un angrenaj social sau de familie. Soarta atâtoro este înălțuită de existența fiecăruia dintre noi!, — spunea Elisabeta.

Au fost nenumărate operele de binefacere, la care Impărăteasa pubeagă a contribuit în ultimii ei ani. Totuși căuta să se amețească, mai ales în călătorii...

În dimineața zilei de 9 Septembrie 1898 — se împlinesc patru decenii de atunci! — Elisabeta a plecat la Geneva. Era însoțită de contesa de Sztaray, urmând să viziteze pe baroana de Rotschild, la Geneva.

Stăpâna casei s'a arătat plină de tact în pregătirile, pe care le făcuse pentru primirea Impărătesei. Steagul Habsburgilor, arborat deasupra castelului ei, fu imediat coborât, de îndată ce se află că Majestatea Sa sosește icognito, sub numele de „Mrs. Nickolson”.

Cele trei femei prânziră singure.

Dintr'o încăpere depărtată, o orchestră de instrumente de coarde, cânta fragmente de Wagner, muzică divinizată de Elisabeta.

Regeasca vizitatoare uită o clipă suferințele ei și se nveseli, în mod neobicinuit. Era atât de bine dispusă, cum n'o văzuse lumea, de multă vreme.

Lăudă muzica și pe muzicanți, pe șeful de orchestră, pe bucatarul baronei de Rotschild... Ceru chiar să i se dea o listă a felurilor de mâncare, pe care s'o trimită Împăratului, pentru ca acesta s'o arate lui Kathie — o actriță cu faimă pe vremuri, frumoasă, grațioasă și talentată, despre care se spunea că s'ar pricepe și în chestii de bucătărie și căreia îi dădea o deosebită atenție Franz Josef...

Doamnele, înveselite, ciocniră paharele între ele, „în sănătatea Împăratului”.

Baroana de Rotschild se felicita de succesul obținut, cu primirea ei.

A doua zi de dimineață, la 10 Septembrie 1898, Elisabeta se pregătea să se întoarcă la Caux, unde-și avea reședința.

Se apropiase ora plecării vaporului. Majestatea Sa mai avea de făcut o mică cumpărătură. Se duse la Backer, fabricantul de instrumente muzicale, din strada Bonivard, ca să cumpere un orchestrion, pentru nepoții ei, copiii Valeriei. Plecă sprintenă și intra în prăvălie, asemeni unui copil fericit, ca să încerce mai multe rulouri.

Aci, alege mai multe arii, fragmente din Wagner!

— Ah, nici nu există ceva mai frumos ca muzica wagneriană...

„Cel mai bun instrument, pe care-l ai, domnule Backer, cu douăzeci și patru de rulouri, te rog. Îl iau pentru nepoții mei!”...

PE MALUL LACULUI

Cu un zâmbet, aproape fericit, ieși din prăvălie și se duse s'o întâlnească pe contesa Sztaray, care o aștepta. Apoi se plimbă puțin pe malul lacului. Porumbeii se îngânau cocoțați pe un zid.

— Ce rău îmi pare că n'avem fărâmituri să le dăm — spuse ea, cu oarecare mâhnire.

— Majestate, ar fi bine să ne grăbim, se face prea târziu...

Cu vârful umbrelui, Elisabeta arăta niște arbori.

— Privește, Irma! — exclamă ea bine dispusă. — Au înflorit castanii. Și la Schoenbrunn avem castani, cari înfloresc de două ori pe an. Franz îmi scrie că acum sunt acoperiți de flori!”

Sirena vaporului le făcu să-și grăbească pașii. Ca fulgerul, un om, care era ascuns după un castan, se repezi spre Elisabeta, lovind-o în piept. Impărăteasa căzu.

— Nu vreau să se adune lumea! — spuse ea.

Cu o sforțare supraomenească se ridică în picioare, înălțând, cu noblețe, capul ei micuț. Merse drept până la chei, trecu podețul... și ajunse pe bord. Vaporul porni. Spre care țarm? Contesa, văzând paloarea împărătesei, scoase un strigăt de spaimă:

— Majestate! Ce s'a întâmplat?

Elisabeta se prăbuși în brațele ei. Conștiința o părăsi repede.

— Majestatea Sa este rănită! — strigă contesa.

Căpitanul Roux întoarse vasul repede, înapoi, spre Geneva. D-na Dardel, o călătoare, îmbrăcându-se în haine de călătorie, cu apă de Colonia și o introduse

între buzele Elisabetei. Un zefir proaspăt venia dinspre lac. Pleoapele Elisabetei începură să tremure, deschizându-se încet.

— Mulțumesc — murmură ea. Contesa Sztaray o ținea pe împărăteasa sprijinită de umerii ei. Elisabeta, c'o privire pierdută, contempla cerul.

— Un curcubeu! — îngână ea.

ULTIMILE CLIPE

Adânc săpat în culorile fugitive ale acestui curcubeu, care apăruse într'adevăr, trecutul Elisabetei îi apără ca un caleidoscop. Negura și nouri anilor vijelioși se pierdeau în arcurile curcubeului, țărnițele liniștite de la Corfu, în amurg Madera, ziua încoronării la Budapesta, Andrassy, Rudolf... Rudolf privind-o în fundul ochilor! Maria! Valerie, în trăsura ei înhamată cu un poney, la Ischl. Ducele Max, răsul lui... Surorile ei... Muzica lui Wagner... Ludovic... brațele lui înconjurându-l... Insula trandafirilor... Barca cu lebăda, Ludovic și chemarea lui: „Sboară spre mine, — spunea Vulturul, — te voi aștepta pe culmea unui munte!”

Deasupra norilor... Caleidoscopul se învârtia tot mai repede.

— „Văd mii și mii de steaguri roșii, la ferestrele Vienei... Sofia...”

Poate a viziune profetică a viitorului?

Intunericul.

— Mă tem că nu mai este nicio speranță — spuse medicul către contesa de Sztaray. Porumbița era moartă.

Împăratul Franz Josef rămânea să-și ducă, până la sfârșit, calvarul vieții sale, spre a vedea uciderea celui de al doilea moștenitor la tron, precum și războiul pustiitor, care era să se sfârșească cu prăbușirea împărăției. Pe când la Viena flutura steagurile roșii, împodobite cu svastica hitleristă, giuvaergii împropătează „coroana Sfântului Ștefan”.

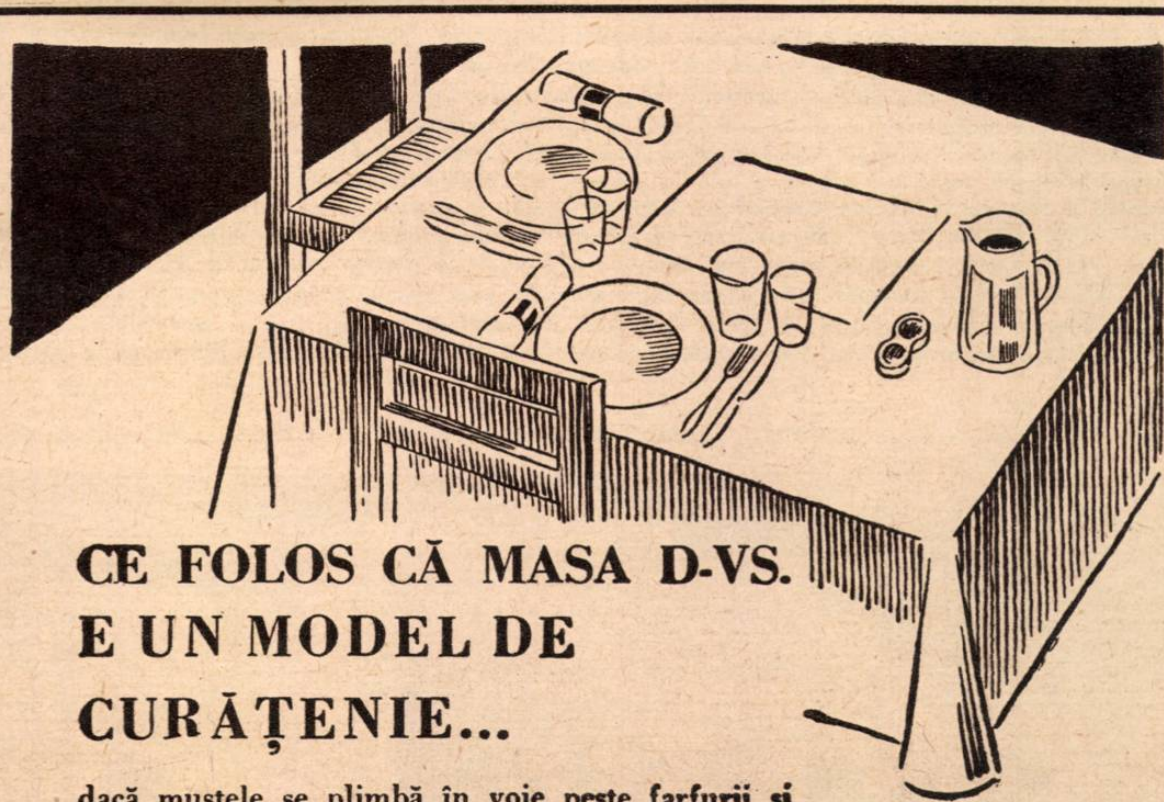
Printr'o ciudată coincidență, s'a îndeplinit viziunea profetică a împărătesei Elisabeta, din ultimele clipe, precum și tragicul blestem al contesei văduve Caroly.

Pentru cine?

A fost oare ultimul act al tragediei habsburgice?

Tainele viitorului sunt nepătrunse. Să sperăm că Molohul, care a înghițit atâtea vieți și a adus atâtea nenorocire, e acum sătul.

M.

CE FOLOS CĂ MASA D-VS. E UN MODEL DE CURĂȚENIE...

dacă muștele se plimbă în voie peste farfurii și tacâmuri? Prin peregrinările lor peste tot, muștele depun miliarde de bacterii, transformând masa Dvs. într'un focar de infecție, pe cât de invizibil, pe atât de primejdios pentru sănătatea conmesenilor. — Stârpiți paraziții aceștia aducători de boală, pulverizând prin casă cu FLY-TOX!

FLY-TOX

CASTELE BLESTEMATE ȘI CAS DE FEE

IN ȚARA LACURILOR ȘI A PARCURILOR

DACĂ întâmplător cuiva dintre dv. i-ar plăcea anecdotele cu fantome, l-aș conduce prin căminurile întunecate ale cețoasei Anglii, favorabile umbrelor: acolo ați putea petrece în voie, în orele când copiii dorm...

Marea Britanie, atât de bogată în hanuri vechi, în ruine și în cetăți renumite, bânuite de vizitatorii lor nocturni, desminte dărz această „știință modernă” materială, care tăgăduiește spectrele și fantomele...

Aparițiile supranaturale continuă și azi, tot atât de numeroase ca altădată.

Imaginației populare îi va plăcea totdeauna poveștile care o leagănă sau o înspăimântă: în orele când ceața învăluie, cât de cât, lucrurile sau ploaia alunecă pe frunze, se vor povesti iarăși întâmplările pe care timpul le-a prefăcut în legendă.

Câte umbre feminine, desnădăjduite sau nepăsătoare nu se preumblă, în nopțile cu lună, prin castelele Scoției sau prin cele din Țara Galilor!

Unul dintre cele mai renumite dintre aceste spectre e acela al Anei de Boleyn, cea de a doua soție a lui Henric al VIII-lea. El apare întotdeauna în ajunul Crăciunului, pe puntea care duce spre castelul Hwer, în comitatul Kent. Acest castel a văzut-o pe când era prizoniera soțului său regal și aștepta să fie transferată în Turnul Londrei, spre a fi judecată și apoi decapitată. Și acolo se regăsește spectrul ei, în special în „Turnul însângerat” și adesea ori s'a întâmplat ca sentinela care credea că l-a văzut, să dezerteze dela post și să fugă în străinătate.

Uneori chiar, umbra tinerei regine conduce o ceată întreagă de umbre albe, care alunecă prin bolțile înalte ale capelei din turn.

Lui Jeanne Seymour, îi place Curtea dela Hampton: poate fi văzută aci, investmântată în alb de sus până jos, cu o făclie în mână, suind treptele scării mari, care duce la Galeria „Bastoaanelor de Argint”.

Cea de a cincea femeie a regelui, Catherine Howard, rătăcește prin coridoarele întunecate al aceluiaș castel, în care Henric, gelos și îndoiindu-se de credința ei, a închis-o într-o cameră, în așteptare ca procesul ei să se judece. Totuși, odată a isbutit să scape și a dat fuga să se arunce la picioarele regelui, spre a-i cere iertare. Deatunci, la intervale regulate, fantoma acestei nefericite femei reînnoiește episodul dramatic.

Spectrul Catherinei de Aragon, o altă soție a acestui monarh, circulă în castelul din Kimbuton, unde a murit, după ani de suferință pricinuiți de soțul său.

Ruinele din Wyecollar, lângă Colne, în Lancashire, sunt acele ale castelului în care se situează romanul Charlottei Brontë, „Jane Eyre”: și ele sunt bânuite de spectre. De data aceasta, sub forma unui cavaler, îmbrăcat în uniforma Stuartilor. Apariția are loc totdeauna într'un colț sălbatec, pe nopți cu lună. Acest cavaler străbate, în galop, puntea vechiului „paddock” și-și oprește deodată calul, la ușa sălii de intrare. Suie apoi scările și din camerele etajului superior se aud îndată strigăte îngrozitoare, de femei. Când țipetele se prefac în vaiete cavalerul coboară, se suie din nou pe cal și dispare până'n anul următor.

Castelul Windsor, reședință regală, a avut și dânsul fantomele sale. Astfel, în vara anului 1897, umbra Reginei Elisabeta a fost zărită de un tânăr ofițer, care se afla în încăpere. Citia, când a văzut pe regină, îmbrăcată în negru, cu un văl des, care-i înfășura capul și umerii, trecând prin odaie. Socotind că e o vizitatoare nu i-a dat nici o atenție. A fost surprins puțin mai târziu, când a aflat că n'a fost nimeni în odaia alăturată și că nu exista nici o eșire. Uimit, a povestit întâmplarea bibliotecarului și a descris pe vizitatoare. A aflat că era, fără îndoială, spectrul Reginei Elisabeta, care obicinuia să treacă, mai ales, prin acest colț al castelului.

Totuși, această fantomă n'a mai fost văzută din ziua în care împărăteasa Frederica, fiind copil, a zărit-o în acelaș loc.

* * *

Dar să lăsăm deoparte credințele și legende, alimentate de veghile nesfârșite, prin vilele pierdute în câmpiile

englezești și să considerăm câteva din aceste mândre castele al istoriei și al artei...

— Cunoști Douvre ?

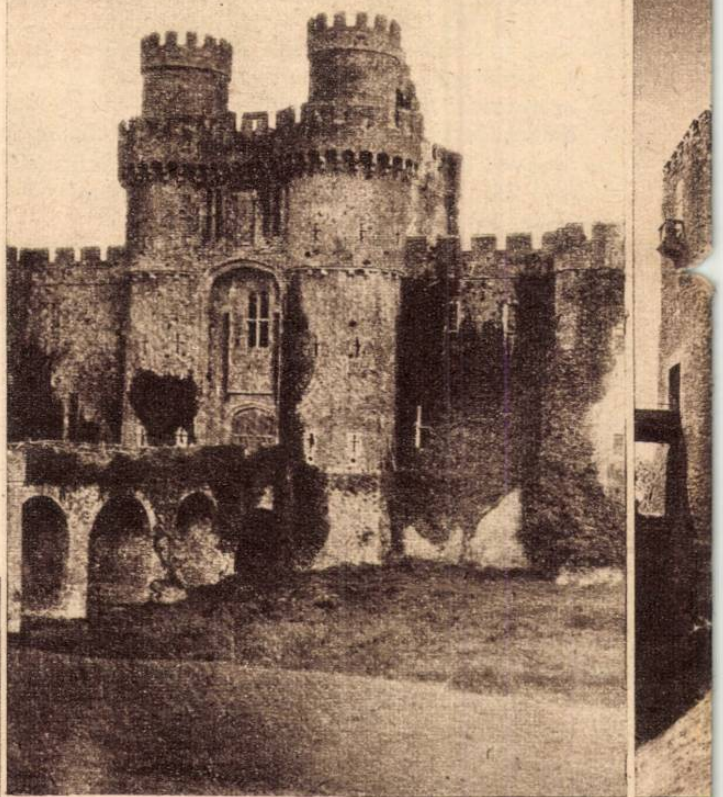
— Da, maestre. Există acolo o faleză, al cărei creștet, porjorare marea neliniștită.

Iată cum descrie Regele Lear această faleză albă, care „E orașul englezesc cel mai apropiat de Franța. Castelul care și ea se numără printre cele mai vechi ale creștinătății zează cu Turnul Londrei.

Douvre a fost întotdeauna o cetate, dintre cele mai de secol insulelor britanice. Aci, conducătorul Arvirahus — după refuzat să plătească tributul lui Cezar și tot aci, curtea, într-o vreme.

Situația castelului, pe o faleză de 100 m. înălțime, nu era Wilhelm Cuceritorul, care a pus stăpânire pe ea. Mai târziu, Henric al II-lea îl va întări, iar Henric al III-lea să-l părăsească definitiv englezilor.

Castelul Hurst-monceaux.

Castelul Bodram în Sussex.

Povestea castelului dela Douvre se confundă, de aci încolo, cu aceea a Angliei, până'n zilele noastre. Și astăzi încă, această masă se prezintă impunătoare și teatrală, ca un adevărat decor dintr-o povestire de Walter Scott. Oricare dintre unghiurile sale e un turn, ale cărui picioare sunt împlântate în mare. Venind din Franța și văzut depe un vapor, acest castel oferă o priveliște măreață și fantastică.

* * *

Asemenea unei cetăți fermecate, făurită de Ariosto, se ridică pe apă construcția formidabilă a lui Bodram Castle, în Sussex, fondată în 1300 de Sir John Dalyngrudge, oștean viteaz din epoca lui Henric al III-lea. Castelul situat pe țărmul de nord al fluviului Rother, este înconjurat de un canal, mărginit la miazănoapte de o șosea pietruită. O construcție așezată mai în față, pentru apărare și care ar putea să cuprindă mai mulți oameni, se ridică la oarecare distanță, spre a preveni orice surpriză. Castelul însuși se prezintă ca o clădire pătrată, cu turnuri circulare, la cele cinci colțuri și legate între ele printr'un drum de pază, cu turnurile pătrate.

Poartă din c...
rate...
turi...
arunc...
tre...
sus...
Dalyr...
licor...
riorul...
deși...
cutulu...
oame...
măsur...
unul...
tre to...
La T...
Acea...
rheold...
mari...
mel...
turile...
devon...
a A...
Mai f...
gelu...
de dr...

TELE RII

ele din dublul punct de vedere

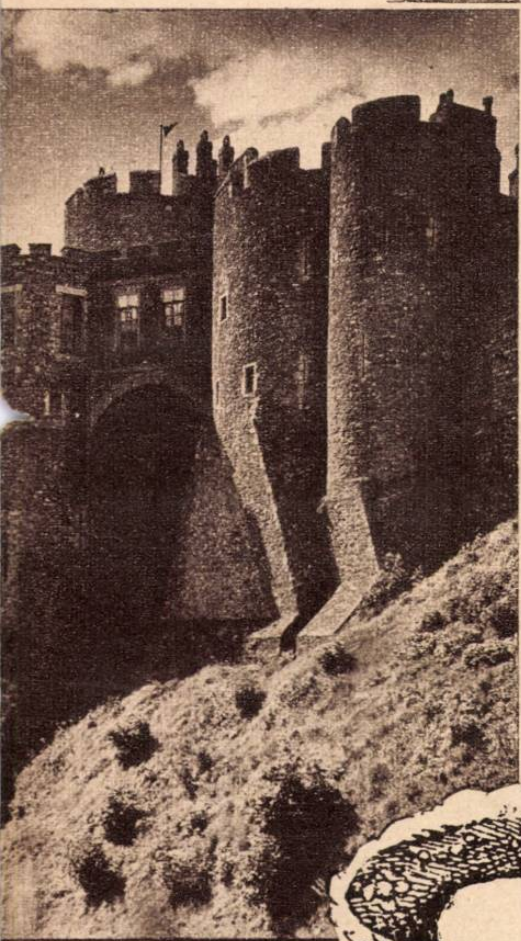
ceat înainte, privește cu îngri-

mină Douvre.

său măreț cuprinde o capelă
ții; turnul său normand rivali-

eamă și considerat ca frontiera
păcui spune legenda — ar fi
Regele Arthur și-a avut

a dealtminteri necunoscută lui
ol, după bătălia dela Hasting.
ic al III-lea al Franței, o

**Castelul Ra-
glan în Mon-
mouthshire.**

**Castelul Dou-
vre.**

Henric VIII.

maiestuoasă e alcătuită
două turnuri marginase, apă-
le metereze și de deschiză-
nici, de unde se puteau
în capul asediatorilor, pie-
lei fierț și apă fierbinte. În
desfășoară, superb, blazonul
grudgilor, care înfațisează un
ne un câmp de azur. Inte-
să păstrat destul de bine,
ăsboaiele sângeroase ale tre-
și părăsirea nepăsătoare a
nilor l-au stricat în oarecare
ă. Bodram rămâne, oricum,
ntre castelele importante prin-
ate câte cele se află în Anglia.

intagel în Cornouailles ne aflăm în pină legendă.
tă regiune prezintă un câmp nesfârșit de cercetări, pentru a-
g, pentru istorician sau pentru amatorul de artă. Cele mai
brașe până la cel mai mic sat, toate oferă câte ceva. Ur-
istoriei se găsesc pretutindeni în Devon și în Cornouailles. În res-
unei civilizații preistorice, ca și în istoria acestei ramuri lungi de
ieni, care au lăsat urma lor, în toată viața socială și intelectuală
yiei.

rumoasă decât oricare alta, e regiunea Tintagel, ținutul Re-
i Artur, scenă de legende și a celei mai frumoase povești
agoste, pe care lumea a cunoscut-o: aceea a lui Tristan și Isolda.

**Castelul din
Maxtoke.**

Se mai poate vedea încă în Tintagel ruinele castelului, unde s'a născut Artur și unde Regele Marc își avea
curtea și se poate intra în grotă lui Merlin, la poalele acelei coline întunecate, pe care e cocoțat castelul,
ca un cuib de vulturi. E plăcut să faci acest pelerinaj în țara lui Artur și să-ți lași privirea să rătăcească pe
apele pe care Tristan le-a străbătut, spre a-și aduce din Irlanda, pe Isolda. Simți astfel că vremea cavaleriei
n'a dispărut încă cu totul.

Și ce să mai spunem despre fortăreața formidabilă, care e castelul Carisbrooke, în insula Wight, lângă
Newport, care-ți amintește de castelul Sfântului Graal și care înfațisează Evul Mediu, în ceea ce are el mai
măreț și mai impunător?

Înălțat în timpurile normande, spre a apăra insula Wight, lângă Carisbrooke e unul dintre cele mai vechi
castele ale Angliei. Aci a fost făcut prizonier Regele Carol I, vreme de un an, până când a isbutit
să evadeze. Către 1600, acest castel a fost teatrul unui act de eroism rar, din partea unei femei: contesa
Derby. Bărbatul ei, persecutat, pentru că era catolic, fusese declarat rebel și constrâns să se refugieze astfel
cu soția și un mănunchi de prieteni, înăuntrul fortificației. Dar, când o trupă numeroasă, inamică, s'a apropiat
de castel, a apărut în vârful turnului contesa, care a strigat asediatorilor:

— *Pentru că ne atacați în felul acesta, laș, cu un număr atât de mare față de câți santem,
iată-mă, prima aci, spre a înfrunta cea dintâi lovitură de tun.*

În fața acestei bravuri, asediatorii încetară lupta și începură tratative, care îngăduiră asediaților să pără-
sească cetatea, în condițiuni mai mult decât onorabile.

Apartamentele în care Regele Carol I a locuit ca prizonier, sunt în ruină, dar turnurile mai vechi s'au
păstrat admirabil și în ansamblu, masa arhitectonică este întreagă.

Țară de tradiții, Anglia păstrează ca o moștenire națională această serie de castele pe teritoriul său, căci cum
ne-am putea închipui un ținut de legendă ca acesta, unde se admite supranaturalul, mai mult decât oriunde
în altă parte, fără aceste construcții masive, mărginite de turnuri, de unde ni se pare că dintr'o clipă într'alta
vor eși cavaleri și doamne, pentru vreo vânătoare fantastică și unde printre arbori, în amurg, ni se pare une-
ori că auzim vocea magului Merlin chemând nimfele.

**Castelul din
Windsor.**

DOMNUL LEBRUN, PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE, A FĂCUT O VIZITĂ LA MORMÂNTUL FOSTULUI PREȘEDINTE FALLIERES

DOMNULE grețier, e un băiat!...

Vestea s'a răspândit de îndată, în tot orașul. În primul rând, a venit primarul, apoi fierarul și după aceea farmacistul. Servitoarea a scos din pivniță vin vechi și a servit cârnați cu usturoi și pateu de ficat de găscă.

— Să-l faci farmacist — și-a dat cu părerea farmacistul.

— Ba fierar! — a spus fierarul.

— Consilier comunal — a intervenit primarul.

— Nu, o să fie grețier — a prezis tatăl.

Căci nașterea aceasta se celebra într'un loc, unde fiecare era fericit cu meseria pe care o avea. S'a băut în sănătatea băiatului, care se născuse. După aceea, tatăl a ridicat paharul și a strigat: „Trăiască Impăratul“.

Căci d. Fallières, grețier și geometru din Mesin, în Gasconia, era bonapartist.

În felul acesta se nasc viitorii președinți de republică.

FALLIERES ÎN CARTIERUL LATIN

Armand Fallières a tras adesea la fit, când era la școală. Cu toate acestea, a reușit să-și termine cu bine cursurile. În liceul din Angoulême a fost pedepsit adesea, pentru purtarea sa și uneori greșita compoziția de istorie sau de latină, deoarece n'a fost înscris în tabloul de onoare al școlii. Ba mai mult, n'a fost nici măcar adus să dea examenul de bacalaureat.

Pe vremea când era student în drept la Paris, i s'a întâmplat adesea să întârzie prin localurile de petrecere. Când își petrecea vacanțele în Gasconia, șoptia la urechile prietenilor săi Descret și Balletterre câte unul din cupletele mai deochiate compuse de el și care avuseseră mai mare succes în cartierul latin. În pofida acestor împrejurări, a reușit totuși să-și ia licența în drept.

De câteori primia nota de plată a hotelului, sau a croitorului, Fallières-tatăl spunea oftând:

— Băiatul ăsta n'o să facă, toată viața lui, nicio ispravă!

În fond nu credea singur aceasta. Era pe vremea fericită, când lumea își spunea: „Tinerețea trebuie să fie trăită“!

Bineînțeles însă că aceasta nu însemna că era greu să găsești de lucru și să-ți câștigi viața, când erai tânăr.

FALLIERES, AVOCAT

Îl cunoști pe d. Armand Fallières, avocat din Nerac?

— Se vorbește despre el la Agen, Dax, Tarbes și chiar la Bordeaux. Un ziar din Paris i-a pomenit numele. Este drept că debutul său a fost marcat de o întâmplare excepțională, care-a făcut să i se acorde mai multă încredere, decât i se acordă, de obicei, unui tânăr, la vârsta sa“.

Isbutea o lovitură, care însemna totodată și un act de curaj. Apăruse, în mod strălucit, pe trei tineri, cari au cântat Marseilleza, în momentul trecerii unei procesiuni. Fallières a obținut achitarea lor.

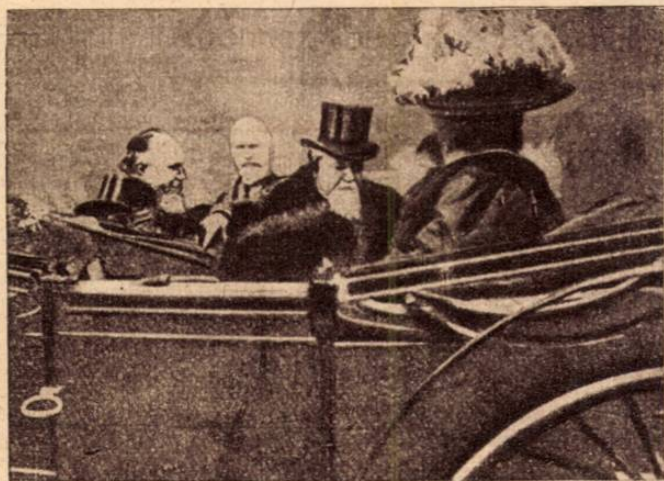
Era o afacere care a pasionat întregul sud-vest. Din acea zi, lumea se împărția în partizanii și adversarii lui Fallières. Iată-l situat, în mod definitiv, printre extremiștii politici, numiți radicali, din pricina ideilor lor radicale.

E vremea fericită când nu se prea vorbește despre conflicte sociale, despre pericole externe și când clasificarea politică se face după cum ești partizanul preotului, sau al învățătorului din sat.

FALLIERES, PREȘEDINTELE REPUBLICII

„Trăiască Fallières“!

18 Februarie 1906. Întreaga Franță îl aclamă pe noul președinte al

Președintele Fallières cu d-na la o ceremonie oficială

D. Albert Lebrun, președintele republicii franceze

Fallières

istorie Armand Fallières a fost primar, apoi consilier general, apoi deputat, după aceea de opt ori ministru, apoi președinte de consiliu, vreme de 12 zile (atunci s'a stabilit recordul de cel mai scurt timp de guvernare). N'a fost vorba nici de devalorizare, nici de stabilizare și nici de alianțe. A fost o carieră clasică, simbolizând o epocă liniștită.

Cupletistii au și găsit o poreclă, pentru noul președinte al Republicii: îl numesc Loupillon.

Loupillon este numele moșiei sale, din Gasconia. Caricaturistii l-au prezentat pe președintele Fallières, vânzând un butoi de vin de Loupillon, unor ambasadori străini, în timpul unei recepții oficiale, la Elysée.

FALLIERES LA ELYSEE

Primul cuvânt al noului președinte de republică, adresat șefului casei sale civile, a fost:

— Nu voi schimba nimic, din felul meu obișnuit de-a fi, nici chiar pentru un imperiu!

— Domnule Președinte, n'o veți face nici măcar pentru Republică? — întrebă celălalt.

Într'adevăr. Armand Fallières și-a schimbat foarte puțin felul său de trai.

De îndată ce-a sosit la Elysée, a redus personalul casei sale militare. Într-o zi, când doamna Fallières a scos din dulap tacâmuri foarte valoroase, pentru o ceremonie fără însemnătate, i-a spus:

— Dece risipa asta, draga mea? Să le păstrăm pentru zile mari!

Bucătarul dela Elysée a fost înlocuit cu o bucătăreasă, excelenta Françoise, care prepara niște pateuri admirabile de ficat de găscă și care spunea, despre stăpânii ei, cu un accent meridional în glas: „Sunt adevărați oameni de inimă“!

Fallières făcea, în fiecare dimineață, o îndelungată plimbare pe jos, pe străzile Parisului, sau Bois de Boulogne. Consacră, în fiecare zi, vreme

Republicii. Lumii îi place surâsul său, puțin malițios, barbișonul și pântecelul rotund. Este simpatizat, deoarece e un exponent al bune dispoziții și al fericirii. E simpatizat fiindcă, după alegeri, ziarele au căutat, zadarnic, în întregul Paris, o fotografie a d-nei Fallières. E simpatizat fiindcă e simplu și fiindcă e gascon.

De îndată ce s'a cunoscut rezultatul alegerii, Cheron s'a apropiat de el, șoptindu-i la ureche:

— Clopotele din Lisieux sună pentru dv., domnule președinte! Lisieux este un oraș republican, care celebrează victoria dv., împotriva reacțiunii.

Este adevărat că cu două ore mai înainte, Cheron îi spusese lui Paul Doumer, care era favorit:

— Clopotele din Lisieux vor suna în onoarea dv.!

Puțin interesează însă toate acestea. Cheron este încântat. Întreaga Franță este încântată. Alegerea constituie încoronarea unei cariere politice, fără

destul de multă, autorilor favoriți. Platon, Seneca și Marc Aureliu, aprecia însă, în aceeași vreme, și pe filosofi secolului al 18-lea. Când se alegea un nou academnician, citia, grăbiu, dintr'un capăt într'altul, operele acestuia. Intr'o zi, pe când se plimba pe stradă, un tânăr exaltat a venit să-l tragă de barbă. A fost arestat de îndată. Fallières a uzat însă de toată autoritatea sa, pentru a dispune să fie imediat eliberat. Această ultimă trăsătură a simplității sale, a făcut să-i culmineze popularitatea. Când și-a căsătorit fiica, întreaga Franță cânta cupletul:

„Au près de sa fille
Ouvrons le cadrille
Notre Armand gambie
Comme un farfadet“

FALLIERES LA AGADIR

Septenatul lui Fallières a fost fericit și liniștit. Lucram în strânsă legătură, cu colaboratorii săi. Nu pronunța niciodată un discurs, pe care să nu-l fi citit consiliului de miniștri.

În afacerile delicate, cum a fost aceea dela Agadir, sau în grevele viticole din Midi, s'a arătat extrem de prudent. Își asculta miniștrii și era ascultat de ei Clemenceau, care pe vremea aceea, era președintele consiliului, îl întâlnea zilnic pe Fallières și sta cu el de vorbă, despre toate chestiunile curente. De curând, ziaristul Marc Larène, care a fost unul dintre familiarii președintelui, a povestit o anecdotă, din care se vede clar cât de mare poate fi influența unui șef de stat informat, în Franța. Armand Fallières sta de vorbă, cu regele Eduard al VII-lea, în salonul aghiotanților.

— *Plec diseară la Biarritz* — spunea regele.

— *Mi-ați face o deosebită plăcere, domnule președinte, dacă m'ați întovărăși!*

— *Ei, Doamne! Nu pot s'o fac!* — răspunse Fallières — *căci mâine am un consiliu de miniștri.*

— *Intr'adevăr,* — răspunse Suveranul — *eu n'am asemenea obligații. Primesc actele prin curier și le semnez. Acesta este rolul meu oficial.*

FALLIERES ÎN CĂLĂTORIE

Relațiile dintre președintele Fallières și șefii de stat din epoca sa, au fost excelente. Econom, atunci când era vorba de propria sa bună stare, nu ignora interesul pe care-l reprezenta o recepție fastuoasă. Servia adesea oaspeților săi mese suculente, în timpul cărora se pricepea să vorbească, cu tot atâta competență, despre chestiuni gastronomice.

Aproape toți suveranii Europei, Regina Victoria, Împăratul și împărăteasa Rusiei, Regina Olandei, Regii Scandinavi și Regele Belgiei, au venit în mai multe rânduri, la Elysée.

Fallières care era un gospodar de felul său, pleca totuși din țară, atunci când interesele patriei o cereau. A făcut lungi călătorii diplomatice, în Anglia, Rusia, Norvegia și Danemarca. A fost, deasemenea, singurul șef al statului francez, care s'a dus în Elveția.

Acest mare călător se reîntorcea la via sa, atunci când începea vacanța. Intr'o dimineață de August îl chema pe Baron, devotatul său servitor, și-i spunea: „*Pregătește imediat automobilul!*“ După câteva ore, un automobil Pachard, cu acoperiș, ducea, cu mică viteză, perechea Fallières, la Loupillon.

În casa tatălui său, președintele uita, cu ușurință, fracul jobenul și Marele cordon al Legiunii de Onoare. Își punea papucii și împreună cu prietenii săi Duppeyron, primarul și Lusaralles, veterinarul, petrecea ore minunate, în vie.

Când și-a terminat septenatul, Fallières s'a reîntors la moșia sa. În ziua plecării, a șoptit următoarele cuvinte, succesorului sau d. Poincaré: — *Postul ăsta nu este la drept vorbind, prea rău. Numai păcat că nu poți înainta!* A mai trăit încă douăzeci de ani asemenea unui înțelept, la Loupillon. Intr'o frumoasă zi a anului 1932 a murit, fără sgomot și fără suferință. Cu o seară mai înainte, având 90 de ani, a făcut o plimbare prin vie, mângâind strugurii auriți.

Se odihnește la Mesin, sub o simplă piatră, în apropierea prietenilor săi din copilărie. Dumineca trecută d. Lebrun, președintele Republicei, s'a dus să se închine la mormântul admirabilului președinte.

Negusul a fost la Geneva

Fotografia noastră îl înfățișează pe Negusul Haile Selassie, sosind dela Londra, în gara Paris, de unde urma să se îndrepte spre Geneva. Alături de el, consilierul său dr. Martin, ambasadorul Etiopiei la Londra.

ULTIMELE NOUTĂȚI

PENTRU PRIMĂVARA

*La Vulturul de Mare
cu peștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

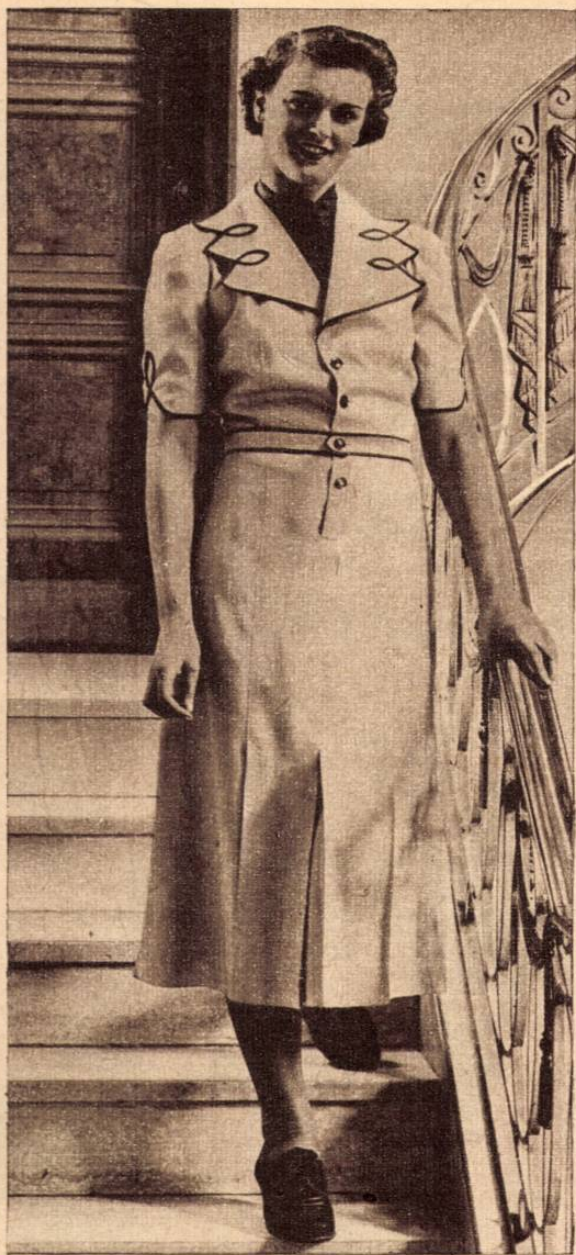
CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ „MEDICUL NOSTRU“

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

CITIȚI

ADEVERUL LITERAR ȘI ARTISTIC
cea mai răspândită revistă literară.

O ROCHIE CARE COSTĂ 100.000 LIRE STERLINE!

De curând, a avut loc la Londra o expoziție a manechinelor științifice, organizată de o mare firmă industrială, din Manchester. Au fost înfățișate rochii: de bumbac, lână și mătase artificială, care au demonstrat cercetările științifice până la stofa neșifonabilă. A fost arătată și o rochie de bumbac care nu se șifonează, ca rezultat al unor cercetări de 14 ani, în laborator și pentru care firma a cheltuit 100.000 lire sterline. Compoziția constă din amestecul unei rășine artificiale, cu fibre naturale.

A FOST INCORONATĂ O REGINĂ IRLANDEZĂ!

În orașul irlandez Belfast, a fost încoronată, de către primar, regina frumuseții irlandeze pe anul 1938. În fotografia noastră, Sir Crawford McCullagh încoronează pe regina frumuseții, Miss Clark, la Belfast.

MANECHINE AMERICANE, PREMIATE, PREZINTĂ CELE MAI NOI MODELE DE COSTUME DE BAIE ȘI PLAJĂ.

Fotografia noastră înfățișează: manechine, premiate la New-York de Liga americană a reclamelor, prezintă noua modă a plajelor: dela stânga spre dreapta: Miss Jane Davis poartă un costum de baie imprimat, Miss Virginia Judd pantaloni scurți de satin și un sweater, lucrat de mână și Miss Libby Harbin un costum de baie, din satin și o peletină dintr'o țesătură asemănătoare taftalei.

DIN TOATĂ LUMEA

AVIONUL PE PĂLĂRIE

În fotografia noastră: un avion pe pălăria purtată de o vizitatoare, la un mare meeting aviatic la Londra.

PREMIUL NAȚIONAL DE POEZIE

Premiul național de poezie a fost acordat d-lui Al. T. Stamatiad, autorul volumelor „Din trâmbițe de aur” și „Drumul Damascului”.

Premiul național de poezie este cea mai mare distincție ce se poate acorda și, în aceste vremuri de materialism, credem că-i de datoria noastră să îndreptăm atenția cititorilor, fie chiar pentru un moment — spre zările senine ale poeziei.

Publicăm aci una din „mărgăritarele” noului laureat.

UN SINGUR SUFLET

*In vală, pe alee, zâmbeste trandafirul
Și ei mergând alene îi mângâie zefirul.
El svelt, cu fața brună, cu ochi care te sorb,
Cu pletele mai negre ca penele de corb, —
Și ea, subțire, fină, cu mlădieri de floare,
Cu bucele de aur, cu gene visătoare.
Iși spun la braț povestea etern întinerită
A dragostei eterne, — și'n pajiștea 'nflorită,
In cerul plin de soare, în cântul de izvor,
In toată 'mprejurimea ei văd iubirea lor.*

AL. T. STAMATIAD

Un zâmbet radios

Cât de mândră și plină de siguranță e femeia care zâmbind poate arăta un splendid șirag de dinți albi. Și Dvs. puteți fi astfel. Încercați deci de a întrebuița pasta de dinți Chlorodont și vă veți convinge cât de surprinzător e succesul. Și totuși, Chlorodont-ul nu conține nici o substanță dăunătoare. Chlorodont-ul nu acționează în alt mod, decât scoțând la iveală strălucirea naturală a dinților Dvs. Asta e totul.

Chlorodont

pasta de dinți

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult doamnă, dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de Tarr, care suprimă usturimea rasului, netezește pielea și-l ferește de infecții. Tarr face rasul o adevărată plăcere!

Tarr este un puternic desinfecțant. Calitățile sale antiseptice și microbicide sunt extraordinar de eficace. Tarr distruge nu numai focarele de bacterii după obraz ci și evită formarea puroiului verde și galben, cauza acnelor, punctelor negre, furunculilor etc. dacă este întrebuițat regulat după fiecare ras. O piele sănătoasă până în adâncul porilor și perfect curată se obține numai cu Tarr. Flacoane a lei 51, 72 și 129.

O pudră superbă

minunat parfumată, fină ca atomul și invizibilă, este pudra Mystikum. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei, are o aderență perfectă care vă va încânta. Pudra Mystikum este fabricată din materiile cele mai pure. Cutii a lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuițând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia lei 70.-

Loțiunea de față Scherk

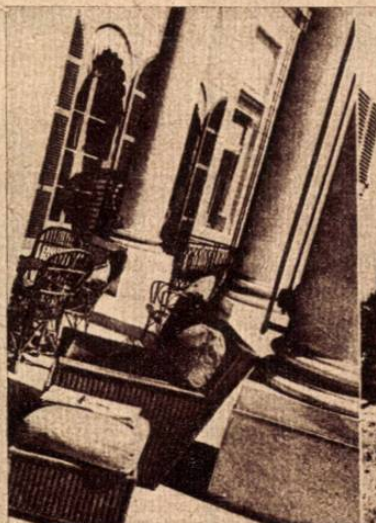

Școala FRUMUSEȚII

Începeți cu baza fundamentală a înfrumusețării: stergeți obrazul intens cu loțiunea de față Scherk! Pe urmă citiți cânticica atașată flaconului, care zice: numai pielea curată până în adâncul porilor vă face frumoasă, și frumoasă puteți deveni îngrijindu-vă zilnic cu loțiunea de față Scherk. Flacoane a lei 62 103 164 300 475 SCHERK

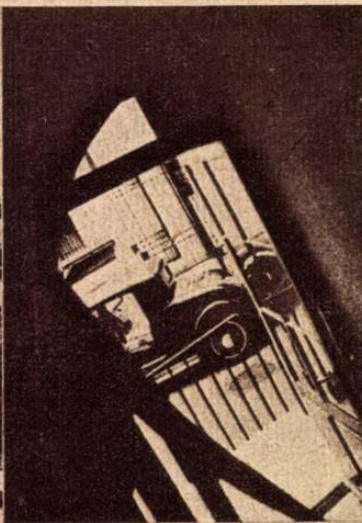
O VIZITĂ CLANDESTINĂ LA CASTELUL DIN CROE, RE- FUGIUL DUCE- LUI ȘI DUCESEI DE WINDSOR

Ferestrele camerilor
Ducelui și Ducesei.

În parc, vedere spre
garaje și locuințele per-
sonalului.

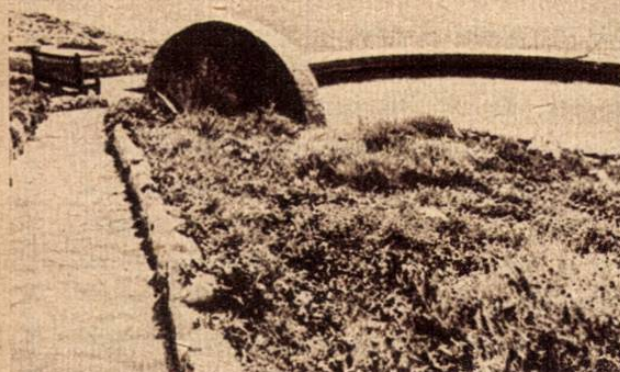

Garajele

Acces în proprietatea
Eden Roc.

Faimoasa piscină la
malul mării.

Biserica anglicană din
vecinătatea castelului.

„DOMNULE DUCE, NU FIȚI SUPĂRAT..!”

„Un gentilom sună totdeauna la ușă”
„Un ziarist nu poate să sune oricând”

Se știe că pentru suma anuală de 500.000 franci și pe o durată de trei ani, Ducele și Duceasa de Windsor au închiriat castelul din Croe, o admirabilă proprietate situată lângă Juan-les-Pins și aparținând lui sir Pommeroy și lady Burton.

Pregătirile pentru instalarea perechei princiare se fac în cel mai mare secret. Presa internațională a trimis acolo pe cei mai străluciți reporteri dar, din nefericire, porțile castelului sunt veșnic închise. Cu toate acestea, un ziarist englez a reușit să înșele paza cerberilor și ne dă astfel prilej să cunoaștem splendoarea neasemuită a refugului ales de Ducele și Duceasa de Windsor.

În fața casei se aștern pajiști înverzite, ce coboară în pantă dulce până la țărmul mării. La capătul pajiștelor se deschide un drum lung presărat cu scoici și mărginit de copaci uriași; în dreapta drumului un port particular cu debarcader construit din piatră, permite vaporșelor să acosteze. În stânga, o terasă, din ciment, cocoțată pe stânci, domină de pe cula-i sclipitoare întreaga proprietate. Între terasă și port, o imensă piscină semicirculară se răsfată în mijlocul unui răzor de flori.

Intrarea e monumentală, un grilaj enorm înconjoară aleea centrală, care serpuește până lângă zidul castelului; în curtea din spate, două șiruri de clădiri: un garaj pentru douăsprezece automobile, iar deasupra douăsprezece camere pentru șoferi.

O intrare discretă a
castelului.

Vedere din parc: în-
trarea principală a cas-
telului.

Castelul văzut din in-
teriorul parcului

iată ivindu-se o persoană, cu căutătura severă și un că-
țeluș în miniatură, cari mă opresc în loc.

— *Încotro mergeți, domnule? Nu știți că alea-
aceasta e particulară?*

Mă prefac mirat... Ploaia, preschimbată pe neașteptate
în adevărată răpăială, mă udă learcă... planul meu s'a
năruit.

— *No, no and no...*

...Al doilea ghinion ...și plouă cu găleată.

NU FIȚI SUPĂRAT, DOMNULE DUCE!

Dar Providența veghează asupra reporterilor. A doua zi,
soarele mă ocrotește în stăruința mea. Și când din turnul

DRUMUL ce duce spre castel e îm-
pănat cu tăblițe, proaspăt vopsite,
cari poartă inscripții atât de des-
curajatoare:

„Alee particulară, câini răi, aten-
țiune: fundătură!”

Ancheta mea va începe exact la mijlocul
drumului interzis. Sub o cochetă umbrelă
roșie, așa cum se poartă numai în Anglia,